

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-56-14

Druk nr 2608

Warszawa, 7 lipca 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji Rady Europy
o cyberprzestępczości, sporządzonej
w Budapeszcie w dniu 23 listopada
2001 r..**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Sprawiedliwości i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 23 listopada 2001 r. została sporządzona w Budapeszcie Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana, z uwzględnieniem zastrzeżenia do artykułu 29 ustęp 4 i deklaracji do artykułu 24 ustęp 7, artykułu 27 ustęp 2 litera a oraz do artykułu 35 Konwencji.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości, sporządzonej
w Budapeszcie w dniu 23 listopada 2001 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości, sporządzonej w Budapeszcie w dniu 23 listopada 2001 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową

Stały postęp techniczny powoduje modyfikację istniejących oraz powstawanie nowych zagrożeń o charakterze kryminalnym. Jednym z obszarów, w którym dokonują się w ostatnim czasie największe zmiany, są technologie informatyczne. Obecnie praktycznie wszystkie przejawy życia społecznego i gospodarczego powiązane są z wykorzystaniem komputerów, dokumentów elektronicznych oraz sieci teleinformatycznych. Oznacza to nasilenie istniejących oraz pojawianie się nowych zagrożeń – przestępstw, które chociażby z uwagi na wykorzystanie sieci teleinformatycznych o globalnym zasięgu (np. Internet), narzędzi informatycznych (oprogramowania) lub samo ich umiejscowienie (przestrzeń wirtualna), nie mogą być skutecznie zwalczane przez pojedyncze państwa.

Wskazane przestępstwa – określane również terminem „cyberprzestępczość” – obejmują czyny wymierzone w dane i systemy informatyczne (gdzie przetwarzanie danych jest przedmiotem czynności wykonawczych) oraz przestępstwa, w których technologie informatyczne wykorzystywane są przy popełnianiu już stypizowanych w prawie karnym czynów zabronionych (np. oszustwo komputerowe i piractwo komputerowe).

Obszarem, w którym z uwagi na swój charakter (anonimowość i potencjalnie nieograniczony zasięg oddziaływania sprawcy) technologie komputerowe mogą w szczególny sposób ułatwiać popełnianie czynów zabronionych, jest problematyka przestępstw o charakterze rasistowskim i ksenofobicznym, jak również przestępstw związanych z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i młodzieży – w szczególności produkcja i rozpowszechnianie pornografii dziecięcej. Czyny te również zaliczane są do cyberprzestępczości.

Z tych względów działania zmierzające do skuteczniejszego zapobiegania, ścigania i karania sprawców przestępstw popełnianych przy wykorzystaniu technologii informatycznych muszą być podejmowane na szczeblu międzynarodowym. Istotnym elementem tych działań jest wzmocnienie ram prawnych stanowiących podstawę współpracy w zakresie zwalczania tych przestępstw. Polska była i pozostaje aktywnym uczestnikiem tego procesu na arenie międzynarodowej, z czym związane jest podjęcie zobowiązań o charakterze prawnym i politycznym.

W omawianym zakresie Polska dokonała wdrożenia aktów prawa Unii Europejskiej: decyzji ramowej Rady 2005/222/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie ataków na systemy

informatyczne¹, decyzji ramowej Rady 2008/913/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych² oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującej decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW³. Polska zobowiązana jest także do wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/40/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. dotyczącej ataków na systemy informatyczne i zastępującej decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW⁴.

Wskazać jednak należy, iż skuteczność powyższych aktów prawnych ogranicza fakt, iż mają one zastosowanie jedynie do państw członkowskich Unii Europejskiej.

Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości (dalej „Konwencja”) stanowi istotny krok w kierunku przyjęcia uniwersalnych standardów w zakresie podejścia do problematyki przestępstw popełnianych przy zastosowaniu technologii informatycznych – definicji czynów zabronionych i norm dotyczących współpracy międzypaństwowej w ich ściganiu. Z uwagi na fakt, iż stronami Konwencji jest już 41 państw, a podpisało ją dalszych 11 państw, w tym Polska, Konwencja stanowić będzie w przyszłości najefektywniejsze narzędzie międzynarodowej ochrony wszystkich podmiotów, które wykorzystują technologie komputerowe lub w stosunku do których technologie te umożliwiają lub ułatwiają popełnienie przestępstw.

Ratyfikacja przez Polskę Konwencji przyczyni się do wzmocnienia już istniejących w prawie krajowym mechanizmów mających na celu zapobieganie szeroko rozumianej cyberprzestępczości, a tym samym do zwiększenia skuteczności przeciwdziałania i zwalczania tego zjawiska.

1. Geneza Konwencji

Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości jest pierwszym i do tej pory jedynym aktem międzynarodowego prawa karnego ery społeczeństwa informacyjnego. Jako zbiór standardów prawnych służących współpracy międzynarodowej w dziedzinie ścigania przestępstw transgranicznych, popełnianych z wykorzystaniem technologii informatycznych, cieszy się dużym zainteresowaniem społeczności międzynarodowej i wywiera istotny wpływ na

¹ Dz. Urz. UE L 69 z 16.03.2005, str. 67.

² Dz. Urz. UE L 328 z 06.12.2008, str. 55.

³ Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2012, str. 7.

⁴ Dz. Urz. UE L 218 z 14.08.2013, str. 8.

ustawodawstwo karne państw europejskich i pozaeuropejskich.

Powodem podjęcia prac nad Konwencją było przekonanie o potrzebie prowadzenia wspólnej polityki kryminalnej w obszarze sieci teleinformatycznych. Nowe warunki i środowisko stworzyły możliwości dokonywania czynów zabronionych zasługujących na penalizację. Dostrzeżono, że cyberprzestępczość godzi w takie dobra chronione, jak poufność, integralność i dostępność systemów i danych informatycznych, jak również podstawowe wartości wspólne państwom demokratycznym, takie jak niedyskryminacja i poszanowanie praw mniejszości narodowych, etnicznych i religijnych czy też ochrona dzieci i młodzieży przed niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych. W rezultacie działania zabronione mogą okazać się groźne zarówno dla jednostek, jak i dla całej infrastruktury publicznej, w tym takich sektorów, jak: bankowość, ruch lotniczy, telefonia, systemy dostaw energii elektrycznej, ochrona zdrowia, edukacja. Dodatkowo należy podkreślić, że gwałtowny rozwój Internetu postawił krajowe systemy prawne w wyjątkowo trudnej sytuacji. Internet ze swej natury zakłada globalny zasięg i powszechną dostępność. Stąd też konieczne okazało się stworzenie międzynarodowych podstaw do walki z tymi groźnymi zjawiskami, w szczególności przyjęcie właściwych przepisów prawnych i wspieranie międzynarodowej współpracy. Z drugiej jednak strony podkreślono konieczność zachowania balansu między instrumentami chroniącymi przed nowymi przestępstwami a ochroną podstawowych praw człowieka. W szczególności chodzi o prawo do posiadania własnych opinii, jak również prawo do ich swobodnego wyrażania, a co za tym idzie prawo do poszukiwania, uzyskiwania i dzielenia się wszelkiego rodzaju informacjami i ideami, bez względu na granice oraz prawo do poszanowania prywatności.

Rozpoczęcie prac nad Konwencją poprzedziło przyjęcie w ramach Rady Europy szeregu dokumentów o charakterze politycznym, z których do najważniejszych należą:

- zalecenie nr R(85)10 dotyczące praktycznego stosowania Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych w odniesieniu do wniosków rekwizycyjnych dotyczących podsłuchu rozmów telefonicznych,
- zalecenie nr R(87)15 dotyczące wykorzystywania danych osobowych w sektorze policji,
- zalecenie nr R(88)2 w sprawie piractwa w dziedzinie prawa autorskiego i praw pokrewnych,
- zalecenie nr R(89)9 w sprawie przestępstw komputerowych, które zawiera wytyczne dla legislacji krajowych dotyczące definicji pewnych przestępstw komputerowych,

- zalecenie nr R(95)4 o ochronie danych osobowych w sferze usług telekomunikacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem usług telefonicznych,
- zalecenie nr R(95)13 w sprawie problemów prawa karnego procesowego związanych z technologią informatyczną.

Podczas XXI Konferencji Europejskich Ministrów Sprawiedliwości odbywającej się w Pradze w dniach 10 i 11 czerwca 1997 r. przyjęta została rezolucja wspierająca prace prowadzone przez Europejski Komitet ds. Przystępczości (CDPC) w zakresie cyberprzystępczości, w celu wzajemnego zbliżenia postanowień w zakresie prawa karnego oraz umożliwienia stosowania efektywnych środków ścigania takich przestępcstw. Z kolei podczas XXIII Konferencji Europejskich Ministrów Sprawiedliwości, która odbyła się w Londynie w dniach 8 i 9 czerwca 2000 r., wskazano na potrzebę stworzenia efektywnego systemu współpracy międzynarodowej w zakresie walki z cyberprzystępczością.

Projekt Konwencji Rady Europy o cyberprzystępczości został przygotowany w 2000 r. i w dniu 23 listopada 2001 r. w Budapeszcie, podczas 109 sesji Komitetu Ministrów Rady Europy, Konwencja została otwarta do podpisu. Do chwili obecnej podpisała ją większość państw członkowskich Rady Europy. Podkreślenia wymaga fakt, iż Konwencji podpisały również państwa niebędące członkami Rady Europy, w tym: Kanada, Japonia, Stany Zjednoczone i Republika Południowej Afryki.

Konwencja weszła w życie 1 lipca 2004 r., po dokonaniu ratyfikacji przez 5 krajów.

2. Cel i zakres Konwencji

Konwencja ma na celu zapobieganie i zwalczanie cyberprzystępczości, przy jednoczesnej ochronie prawnie uzasadnionych interesów w stosowaniu i rozwoju technologii informatycznych.

Postanowienia Konwencji można podzielić na następujące zasadnicze grupy:

- normy prawa karnego materialnego – zawierające definicje pojęć i określające znamiona przestępcstw (art. 1–13),
- normy prawa karnego procesowego – określające normy i procedury postępowania w sprawach dotyczących przestępcstw określonych w Konwencji i innych przestępcstw popełnionych przy wykorzystaniu systemu informatycznego oraz zbierania dowodów w formie elektronicznej odnoszących się do przestępcstw (art. 14–21),
- regulacje dotyczące jurysdykcji nad przestępcstwami określonymi w Konwencji (art. 22),

- postanowienia dotyczące współpracy międzynarodowej w zakresie ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej oraz wymiany informacji (art. 23–35),
- postanowienia końcowe (art. 36–48).

II. Wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

1. Akty prawa polskiego odpowiadające uregulowaniom Konwencji

Materia, której dotyczy Konwencja, na gruncie prawa polskiego regulowana jest przepisami ustaw:

- a) z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny⁵,
- b) z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego⁶,
- c) z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary⁷,
- d) z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji⁸,
- e) z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych⁹,
- f) z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne¹⁰

oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego¹¹ i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie sposobu technicznego przygotowania sieci służących do przekazywania informacji, do kontroli przekazów informacji oraz sposobu dokonywania, rejestracji, przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów z kontrolowanych przekazów¹².

W przeważającej części przepisy prawa polskiego pozostają w zgodzie z ww. postanowieniami Konwencji. Pełną zgodność krajowego porządku prawnego z wymogami Konwencji zapewni wejście w życie rozwiązań zawartych w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw¹³, implementującej do polskiego porządku prawnego postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania

⁵ Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.

⁶ Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.

⁷ Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.

⁸ Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.

⁹ Dz. U. Nr 24, poz. 83, z późn. zm.

¹⁰ Dz. U. z 2014 r. poz. 243.

¹¹ Dz. U. Nr 187, poz. 1568.

¹² Dz. U. Nr 110, poz. 1052.

¹³ Dz. U. poz. 538.

w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującej decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (dalej „ustawa implementująca dyrektywę 2011/93/UE”).

2. Zakres penalizacji

W zgodzie z art. 2 Konwencji, zobowiązującym do penalizacji nielegalnego dostępu do całości lub części systemu informatycznego, pozostają przepisy art. 267 k.k. W momencie podpisania Konwencji Polska złożyła oświadczenie, że czyn określony w art. 2 stanowi przestępstwo w prawie polskim jedynie wtedy, gdy jest popełniony w celu pozyskania danych informatycznych i przy naruszeniu zabezpieczeń. Obecne brzmienie art. 267 k.k., wynikające z nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 24 października 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw¹⁴, umożliwia wycofanie tego oświadczenia.

Art. 3 Konwencji, dotyczący nielegalnego przechwytywania danych, odpowiadają postanowienia zawarte w art. 267 § 2 i 3 k.k., które idą dalej niż Konwencja, obejmują bowiem zakresem penalizacji wszelkie dostępne techniki stosowania podsłuchu komputerowego.

Art. 4 Konwencji penalizuje naruszenie integralności danych informatycznych. W prawie polskim przepisowi temu odpowiada art. 268a § 1 k.k., zakazujący niszczenia, uszkodzania, usuwania, zmiany lub utrudniania dostępu do danych informatycznych albo zakłócania lub uniemożliwiania w stopniu istotnym automatycznego przetwarzania, gromadzenia lub przekazywania takich danych.

Art. 5 Konwencji, zobowiązujący do penalizacji naruszania integralności systemu (zakłócania jego funkcjonowania), znajduje swoje odzwierciedlenie w art. 269a k.k.

Art. 6 Konwencji, dotyczący niewłaściwego wykorzystania urządzeń, w tym programów komputerowych, w celu popełnienia przestępstw przewidzianych w Konwencji, odpowiadają postanowienia art. 269b k.k. Zgodnie z prawem polskim zakazane jest wytwarzanie, pozyskiwanie lub udostępnianie urządzeń lub programów komputerowych, haseł i kodów, które mogą służyć do zapewnienia dostępu do informacji przechowywanych w systemie komputerowym lub sieci teleinformatycznej. Regulacja ta obejmuje swoim zakresem m.in. przypadki zamachów na systemy bankowości elektronicznej z wykorzystaniem metody tzw. phishingu i specjalnie przeznaczonych do tego programów komputerowych.

¹⁴ Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1344.

Zawartemu w art. 7 Konwencji wymogowi penalizacji fałszerstw komputerowych – wprowadzania lub dokonywania zmian, wykasowywania lub usuwania danych informatycznych, w wyniku czego powstają dane nieautentyczne, które mają być uznane lub wykorzystane w celach zgodnych z prawem jako autentyczne – odpowiadają postanowienia części szczególnej Kodeksu karnego odnoszące się do przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów. Decyduje o tym treść art. 115 § 14 k.k., zgodnie z którym pojęcie „dokument” ma zastosowanie tak do przedmiotu, jak i innego zapisanego nośnika informacji. Tym samym w polskim prawie fałszerstwo komputerowe traktowane jest analogicznie do fałszerstwa dokumentu.

Art. 8 Konwencji, zobowiązującemu do penalizacji oszustw komputerowych, odpowiada art. 287 k.k.

Art. 9 Konwencji zobowiązuje państwa-strony do penalizacji szeregu zachowań związanych z pornografią dziecięcą i łączących się z wykorzystaniem systemu informatycznego. Istotne znaczenie ma przy tym zawarta w art. 9 ust. 2 Konwencji definicja „pornografii dziecięcej”, jako treści pornograficznych obejmujących udział osoby małoletniej, czyli osoby poniżej 18 lat (art. 9 ust. 3 Konwencji). Należy przy tym zauważyć, iż Konwencja dopuszcza obniżenie wieku ochrony małoletnich, jednakże nie może on być niższy niż 16 lat. W chwili obecnej kwestią, w której polskie prawo karne odbiega od wymagań zawartych w Konwencji, jest wiek osoby małoletniej, o której mowa w art. 202 § 4 i 4a k.k. (15 lat) – rozbieżności te zostaną jednak wkrótce usunięte w wyniku wejścia w życie rozwiązań zawartych w ustawie implementującej dyrektywę 2011/93/UE.

Art. 10 Konwencji wskazuje na konieczność uznania przez państwa-strony za przestępstwa naruszeń praw autorskich i praw pokrewnych, dokonywanych na skalę komercyjną i za pomocą systemów informatycznych. Polska jest stroną wszystkich wskazanych w art. 10 Konwencji umów międzynarodowych, jak również dokonała ich wdrożenia – przede wszystkim w drodze przepisów karnych zamieszczonych w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (art. 115–119). Tym samym postanowienia Konwencji nie rodzą w tym zakresie konieczności zmian legislacyjnych.

Art. 11 Konwencji odpowiadają art. 13 § 2 i art. 18 § 2 i 3 k.k. Przepisy k.k. dotyczące podżegania i pomocnictwa oraz usiłowania mają zastosowanie do każdego z przestępstw ujętych w k.k.

Art. 12 Konwencji zobowiązuje państwa-strony do zapewnienia możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności za przewidziane w Konwencji przestępstwa również osób prawnych. Przepis nie przesądza przy tym charakteru tej odpowiedzialności. Polskie prawo przewiduje odpowiedzialność podmiotów zbiorowych, której zasady określone zostały w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Art. 16 tej ustawy obejmuje większość przestępstw przewidzianych w Konwencji. Ponadto zgodnie z art. 6 ustawy odpowiedzialność podmiotu zbiorowego nie wyłącza odpowiedzialności cywilnej za wyrządzoną szkodę, odpowiedzialności administracyjnej ani indywidualnej odpowiedzialności prawnej sprawcy czynu zabronionego, co jest zgodne z wymogiem przewidzianym w art. 12 ust. 4 Konwencji.

Art. 13 Konwencji zobowiązuje państwa-strony do sankcjonowania zachowań w niej przewidzianych przy pomocy skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar, obejmujących również pozbawienie wolności. Prawo polskie spełnia ten wymóg. Zarówno rodzaj (obejmujący karę pozbawienie wolności), jak i wymiar kar przewidzianych w polskim prawie karnym za przestępstwa, o których mowa w Konwencji, umożliwia osiągnięcie efektu prewencyjnego wobec sprawcy i wychowawczego wobec innych osób, przy jednoczesnym poszanowaniu godności skazanego i zasady humanitaryzmu.

3. Regulacje związane z postępowaniem karnym

Art. 14 i 15 Konwencji formułują ogólne cele i warunki stosowania określonych w Konwencji regulacji, w szczególności w zakresie efektywności podejmowanych działań oraz zapewnienia należytego poziomu gwarancji procesowych. Prawo polskie jest zgodne z tymi wymaganiami, a Polska jest stroną umów międzynarodowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 Konwencji.

Art. 16 i 17 Konwencji, dotyczącym zabezpieczenia przechowywanych danych informatycznych i danych dotyczących ruchu, odpowiadają art. 218 i art. 218a k.p.k. Należy przy tym zauważyć, iż przepisy te stanowią podstawę działań podejmowanych przez uprawnione organy (sąd lub prokuratura) jedynie w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność pocztową lub telekomunikacyjną. W zakresie zaś dotyczącym pozostałych podmiotów, zastosowanie mieć będzie art. 236a w zw. z art. 217 k.p.k. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 18 Konwencji.

Art. 19 Konwencji wprowadza wymóg zapewnienia właściwym organom możliwości przeszukania i zajęcia przechowywanych danych informatycznych oraz określa warunki tego

przeszukania lub zajęcia. Na gruncie krajowym możliwość dokonania przeszukania i zajęcia danych w związku z przeszukaniem przewiduje art. 236a w zw. z art. 219 i nast. k.p.k. Przepis ten, szczególnie interpretowany w świetle zobowiązań wynikających z Konwencji, stanowi wystarczającą podstawę do działań organów krajowych, również w zakresie dokonywania zdalnego przeszukania systemu informatycznego za pomocą sieci informatycznej. Natomiast możliwość powołania osoby dysponującej specjalistyczną wiedzą z zakresu informatyki w charakterze biegłego przewiduje art. 195 k.p.k.

Art. 20 Konwencji odpowiadają regulacje zawarte w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, a w szczególności jej art. 179. Zgodnie z tym przepisem przedsiębiorcy telekomunikacyjni zobowiązani są do zapewnienia warunków technicznych umożliwiających uprawnionym do tego służbom dostęp i utrwalanie określonych treści i danych. Przepisem uzupełniającym powyższą regulację, dotyczącym wykonywania powyższych obowiązków przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych na rzecz Policji, jest art. 20c ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Omawiany przepis obejmuje również uprawnienie Policji do uzyskiwania dostępu i przetwarzania w czasie rzeczywistym danych telekomunikacyjnych określonych w Konwencji jako dane dotyczące ruchu. Wynika to wprost z treści rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Rozporządzenie to określa również warunki wykonywania tych zadań przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych według wymagań ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych¹⁵. Takie przepisy są wystarczające do realizacji wymogu zachowania w tajemnicy określonych czynności dokonywanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Wymaganiom w zakresie przechowywania danych dotyczących treści przekazywanych informacji, określonym w art. 21 Konwencji, odpowiadają przepisy Rozdziału 26 k.p.k., które – zgodnie z art. 241 k.p.k. – muszą być stosowane do wszelkich innych niż rozmowy telefoniczne form komunikowania się. Szczegółowe zasady postępowania podmiotów zobowiązanych do utrwalania treści przekazów określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie sposobu technicznego przygotowania sieci służących do przekazywania informacji, do kontroli przekazów informacji oraz sposobu dokonywania, rejestracji, przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów z kontrolowanych przekazów. Obowiązek przechwytywania danych w zakresie treści

¹⁵ Dz. U. Nr 182, poz. 1228.

przekazów zawiera również art. 179 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, dotyczący również przekazów utrwalanych w czasie rzeczywistym. Zgodnie z art. 239 k.p.k., mającym zastosowanie także w przypadku utrwalania treści innymi sposobami komunikowania się niż rozmowy telefoniczne, zapewnia się zachowanie w tajemnicy prowadzonych czynności. Uzupełniającą regulację w tym przedmiocie stanowi ww. rozporządzenie.

4. Jurysdykcja

Art. 22 Konwencji znajduje odzwierciedlenie w art. 5, art. 109, art. 110 i art. 113 k.k.

5. Postanowienia dotyczące współpracy międzynarodowej

W odniesieniu do regulacji dotyczącej ekstradycji (art. 24 Konwencji) prawo polskie jest zgodne z Konwencją. Przepisy Rozdziałów 64 i 65 k.p.k., dotyczących wystąpienia o wydanie oraz ekstradycję osób ściganych lub skazanych, a także umowy międzynarodowe (w tym zawarte pod auspicjami Rady Europy), których stroną jest Polska, zapewniają realizację wniosków ekstradycyjnych składanych w związku z przestępstwami określonymi w Konwencji oraz Protokole dodatkowym (stosownie do art. 8 ust. 2 Protokołu dodatkowego).

Zawarte w art. 23 i art. 25–34 Konwencji postanowienia dotyczące współpracy państw-stron Konwencji określają ogólne zasady pomocy prawnej, przekazywania innemu państwu-stronie informacji z własnej inicjatywy, postępowania w przypadku braku obowiązujących porozumień międzynarodowych oraz poufność i ograniczenia dotyczące wykorzystywania uzyskanych informacji. W przypadku braku wspólnego porozumienia międzynarodowego wiążącego współpracujące ze sobą państwa, zastosowanie bezpośrednio mają przepisy art. 27 i 28 Konwencji. Z uwagi na fakt, iż Polska (podobnie jak inne państwa-strony Konwencji) jest już stroną Konwencji Rady Europy o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz dwóch protokołów do niej, większość obrotu prawnego związanego z zakresem Konwencji i Protokołu dodatkowego odbywać się będzie na dotychczasowych zasadach. Jednak, z uwagi na swoją precyzję i szczegółowość, wskazane przepisy Konwencji będą mogły stanowić samodzielną podstawę współpracy międzynarodowej. Współpraca taka będzie również możliwa na mocy postanowień Rozdziału 62 k.p.k., dotyczącego pomocy prawnej i doręczeń w sprawach karnych, jak również na mocy innych przepisów regulujących zakres i tryb działania właściwych organów. Jednocześnie, zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, konieczne jest wskazanie organu odpowiedzialnego za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków

ekstradycyjnych oraz wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku wiążącej strony umowy międzynarodowej. W celu zapewnienia efektywnego wykonywania wskazanych wniosków Polska powinna złożyć oświadczenie w brzmieniu:

„Na podstawie art. 24 ust. 7 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż organem centralnym odpowiedzialnym za sporządzanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie jest:

- Prokurator Generalny – w odniesieniu do wniosków sporządzanych na etapie postępowania przygotowawczego,
- Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do pozostałych wniosków.

Organem centralnym odpowiedzialnym za przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie jest Prokurator Generalny.”.

Stosownie do art. 27 ust. 2 lit. a Konwencji, składając dokumenty ratyfikacyjne, Polska powinna również złożyć oświadczenie, w którym wskazany zostanie organ lub organy centralne odpowiedzialne za wysyłanie lub za udzielanie odpowiedzi na wnioski o pomoc wzajemną w zakresie Konwencji, w brzmieniu:

„Na podstawie art. 27 ust. 2 lit. a Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż organem centralnym odpowiedzialnym za wysyłanie lub za udzielanie odpowiedzi na wnioski o pomoc wzajemną w zakresie Konwencji jest:

- Prokurator Generalny – w odniesieniu do wniosków realizowanych na etapie postępowania przygotowawczego,
- Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do pozostałych wniosków.”.

Z uwagi na szeroką dopuszczalność złożenia wniosku o zabezpieczenie danych przechowywanych w systemie informatycznym, znajdującym się na terytorium innego państwa, w art. 29 ust. 4 Konwencji dopuszczona została możliwość uzależnienia realizacji wniosku o zabezpieczenie danych od podwójnej karalności. Polska powinna złożyć zastrzeżenie o niewykonywaniu wniosków o zabezpieczenie na podstawie art. 29 Konwencji w przypadku, gdy ma podstawy sądzić, że w chwili ujawnienia danych, których wniosek dotyczy, warunek podwójnej karalności nie będzie mógł zostać spełniony, w brzmieniu:

„Na podstawie art. 29 ust. 4 Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega, iż warunkiem wykonania wniosku o pomoc wzajemną dotyczącego przeszukania lub uzyskania dostępu przy użyciu podobnych metod, zajęcia lub podobnego zabezpieczenia albo ujawnienia

przechowywanych danych, w odniesieniu do przestępstw innych niż określone w artykułach 2–11 Konwencji, jest podwójna karalność tych przestępstw.”.

Art. 35 Konwencji przewiduje powołanie przez państwa-strony punktów kontaktowych dostępnych 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu, w celu zapewnienia natychmiastowej pomocy dla celów prowadzenia czynności śledczych lub postępowań odnoszących się do przestępstw związanych z systemami i danymi informatycznymi lub dla celów zbierania dowodów w postaci elektronicznej, dotyczących przestępstw. Składając dokumenty ratyfikacyjne, Polska powinna złożyć oświadczenie w brzmieniu:

„Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż punktem kontaktowym, o którym mowa art. 35 Konwencji, jest Wydział Wsparcia Zwalczenia Cyberprzestępczości Biura Służby Kryminalnej Komendy Głównej Policji.”.

6. Postanowienia końcowe

Zawarte w art. 36–48 Konwencji postanowienia końcowe nie odbiegają od regulacji zawartych w innych konwencjach Rady Europy. Nie powodują tym samym konieczności zmian legislacyjnych.

III. Skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie umowy międzynarodowej, wraz z określeniem źródeł finansowania

1. Skutki finansowe

Ratyfikacja Konwencji nie pociągnie za sobą dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Na dotychczasowych zasadach i w ramach posiadanych środków kontynuowane będą działania organów ścigania związane z wykrywaniem i zapobieganiem przestępstwom komputerowym oraz działania koordynacyjne wyznaczonych organów centralnych (art. 24 i 27 Konwencji) i punktów kontaktowych (art. 35 Konwencji).

2. Skutki społeczne

Wdrożenie przepisów Konwencji będzie skutkowało wzmocnieniem ochrony przed przestępstwami komputerowymi oraz wzrostem świadomości społeczeństwa o zjawisku cyberprzestępczości.

3. Skutki gospodarcze i polityczne

Ratyfikacja Konwencji nie spowoduje bezpośrednich skutków gospodarczych. Należy jednak zauważyć, iż fakt przystąpienia do Konwencji może wpłynąć na postrzeganie Polski jako kraju zapewniającego podmiotom gospodarczym oczekiwany poziom ochrony przed cyberprzestępczością – co jest szczególnie istotne w dobie silnego powiązania gospodarki z wykorzystaniem technologii informatycznych.

W sferze skutków politycznych ratyfikacja Konwencji stanowić będzie realizację przyjętych wcześniej przez Polskę zobowiązań międzynarodowych. Jednocześnie, w związku z upływem ponad dekady od podpisania tych umów międzynarodowych, ostateczne związanie się Konwencją jest konieczne do utrzymania wizerunku Polski jako państwa zaangażowanego na arenie międzynarodowej w zwalczanie cyberprzestępczości.

4. Skutki prawne

Z uwagi na zasadniczą zgodność polskich regulacji prawnych z wymaganiami Konwencji oraz uzupełnienie tych regulacji przez ustawę implementującą dyrektywę 2011/93/UE, ratyfikacja Konwencji nie będzie wiązała się z koniecznością dalszych zmian o charakterze legislacyjnym.

Konsekwencją wdrożenia Konwencji będzie natomiast wzmocnienie działań wymierzonych w przestępczość komputerową w wyniku rozszerzenia możliwości współpracy międzynarodowej w zwalczaniu tego zjawiska i objęcie jurysdykcją karną sprawców takich przestępstw niezależnie od ich karalności w miejscu popełnienia, zgodnie z art. 113 k.k.

Sposób wdrożenia postanowień Konwencji do prawa krajowego, w tym zakres regulacji zawartych w ustawie implementującej dyrektywę 2011/93/UE, został szczegółowo przedstawione w części II niniejszego uzasadnienia.

IV. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową

Konwencja zawiera postanowienia dotyczące bezpośrednio wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – przede wszystkim w zakresie penalizacji określonych w niej czynów, oraz innych spraw uregulowanych w ustawie – w tym kwestii obowiązków podmiotów działających na rynku telekomunikacyjnym. Z tych względów, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP, Konwencja podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

**Lista oświadczeń i zastrzeżeń Polski
do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości
wraz z tłumaczeniem na język angielski**

Oświadczenia i zastrzeżenie Polski do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości:

1. „Na podstawie art. 24 ust. 7 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż organem centralnym odpowiedzialnym za sporządzanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie jest:

Prokurator Generalny – w odniesieniu do wniosków sporządzanych na etapie postępowania przygotowawczego,

Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do pozostałych wniosków.

Organem centralnym odpowiedzialnym za przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie jest Prokurator Generalny.”

„Pursuant to Article 24, paragraph 7 of the Convention, the Republic of Poland declares that the central authority responsible for making requests for extradition or provisional arrest is:

Attorney General – regarding requests made in preparatory proceedings,

Minister of Justice – regarding other requests.

The central authority responsible for receiving requests for extradition or provisional arrest is the Attorney General.”

2. „Na podstawie art. 27 ust. 2 lit. a Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż organem centralnym odpowiedzialnym za wysyłanie lub za udzielanie odpowiedzi na wnioski o pomoc wzajemną w zakresie Konwencji jest:

Prokurator Generalny – w odniesieniu do wniosków realizowanych na etapie postępowania przygotowawczego,

Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do pozostałych wniosków.”

„Pursuant to Article 27, paragraph 2, subparagraph a) of the Convention, the Republic of Poland declares that the central authority responsible for sending or answering requests for mutual assistance under the Convention is:

Attorney General – regarding requests pursued in preparatory proceedings,

Minister of Justice – regarding other requests.”

3. „Na podstawie art. 29 ust. 4 Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega, iż warunkiem wykonania wniosku o pomoc wzajemną dotyczącego przeszukania lub uzyskania dostępu przy użyciu podobnych metod, zajęcia lub podobnego zabezpieczenia albo ujawnienia

przechowywanych danych, w odniesieniu do przestępstw innych niż określone w artykułach 2-11 Konwencji, jest podwójna karalności tych przestępstw.”

„Pursuant to Article 29, paragraph 4 of the Convention, the Republic of Poland reserves that the execution of a request for mutual assistance regarding search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of stored data, in respect of offences other than those established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, shall be conditional on dual criminality of those offences.”

4. *„Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż punktem kontaktowym, o którym mowa art. 35 Konwencji, jest Wydział Wsparcia Zwalczania Cyberprzestępczości Biura Służby Kryminalnej Komendy Głównej Policji.”*

“The Republic of Poland declares that the contact point referred to in Article 35 of the Convention is the Unit for Supporting the Combating of Cybercrime within the structures of the Criminal Service Bureau of the General Police Headquarters [Wydział Wsparcia Zwalczania Cyberprzestępczości Biura Służby Kryminalnej Komendy Głównej Policji].”

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem

PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Michał Królikowski

Tłumaczenie

Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości

Budapeszt, 23.XI.2001

Preambuła

Państwa członkowskie Rady Europy i inne Państwa Sygnatariusze niniejszej konwencji, biorąc pod uwagę, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności między jej członkami;

uznając wartość wspierania współpracy z innymi Państwami Sygnatariuszami niniejszej konwencji;

przekonane o potrzebie prowadzenia, jako kwestii priorytetowej, wspólnej polityki kryminalnej mającej na celu ochronę społeczeństwa przed cyberprzestępczością, między innymi poprzez przyjęcie właściwych przepisów prawnych i wspieranie międzynarodowej współpracy;

świadome głębokich zmian dokonanych na skutek digitalizacji, konwergencji i trwającej globalizacji sieci informatycznych;

zaniepokojone ryzykiem, że sieci informatyczne i informacje elektroniczne mogą być także wykorzystywane w celu popełniania przestępstw oraz że dowód w sprawie takich przestępstw może być przechowywany i przekazywany za pomocą tych sieci;

uznając potrzebę współpracy między państwami i przemysłem prywatnym w zwalczaniu cyberprzestępczości oraz potrzebę ochrony prawnie uzasadnionych interesów w stosowaniu i rozwoju technologii informatycznych;

zdając sobie sprawę, że skuteczna walka z cyberprzestępczością wymaga zwiększonej, szybkiej i dobrze funkcjonującej współpracy międzynarodowej w sprawach karnych;

przekonane, że niniejsza konwencja jest niezbędna dla powstrzymania działań skierowanych

przeciwko poufności, integralności i dostępności systemów informatycznych, sieci i danych informatycznych, jak również nieprawidłowemu wykorzystywaniu tych systemów, sieci i danych, poprzez uznanie takiego postępowania za przestępstwo, zgodnie z niniejszą konwencją, oraz przyjęcia środków, które będą przydatne w skutecznym zwalczaniu takich przestępstw, poprzez ułatwienie ich wykrywania, prowadzenia dochodzenia i ścigania zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym, oraz poprzez przyjęcie rozwiązań sprzyjających szybkiej i rzetelnej współpracy międzynarodowej;

pamiętając o konieczności zagwarantowania równowagi pomiędzy egzekwowaniem prawa a poszanowaniem podstawowych praw człowieka, zgodnie z Konwencją Rady Europy z 1950 roku o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 roku, jak również innymi traktatami odnoszącymi się do praw człowieka, które potwierdzają prawo każdej jednostki do swobodnego wyrażania opinii, jak również prawo do wolności wypowiedzi, łącznie z wolnością poszukiwania, uzyskiwania i dzielenia się wszelkiego rodzaju informacjami i ideami, bez względu na granice, oraz prawo do poszanowania prywatności;

pamiętając także o prawie do ochrony danych osobowych, przewidzianym np. w Konwencji Rady Europy z 1981 roku o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych;

mając na uwadze Konwencję Narodów Zjednoczonych z 1989 roku o prawach dziecka oraz Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1999 roku o najgorszych warunkach pracy dzieci;

biorąc pod uwagę istniejące konwencje Rady Europy dotyczące współpracy w dziedzinie spraw karnych, jak również podobne traktaty, które istnieją pomiędzy państwami członkowskimi Rady Europy i innymi państwami oraz podkreślając, że niniejsza konwencja ma na celu uzupełnienie tych konwencji dla zwiększenia skuteczności dochodzeń w sprawach karnych i postępowań dotyczących przestępstw związanych z systemami informatycznymi i danymi, oraz umożliwienie zbierania elektronicznych materiałów dowodowych dotyczących przestępstw;

przyjmując z zadowoleniem ostatnie osiągnięcia sprzyjające dalszemu pogłębianiu zrozumienia

i współpracy międzynarodowej w zwalczaniu cyberprzestępczości, łącznie z działaniami Narodów Zjednoczonych, OECD, Unii Europejskiej i G8;

przywołując Zalecenie nr R(85)10 dotyczące praktycznego stosowania Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych w odniesieniu do wniosków rekwizycyjnych dotyczących podsłuchu rozmów telefonicznych, na Zalecenie nr R(88)2 w sprawie naruszeń w dziedzinie prawa autorskiego i praw pokrewnych, na Zalecenie nr R(87)15 dotyczące wykorzystywania danych osobowych w sektorze policji, na Zalecenie nr R(95)4 o ochronie danych osobowych w sferze usług telekomunikacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem usług telefonicznych, jak również na Zalecenie nr R(89)9 w sprawie przestępstw komputerowych, które zawiera wytyczne dla legislacji krajowych dotyczące definicji pewnych przestępstw komputerowych, oraz na Zalecenie nr R(95)13 w sprawie problemów prawa karnego procesowego związanych z technologią informatyczną;

biorąc pod uwagę Rezolucję nr 1 przyjętą przez Europejskich Ministrów Sprawiedliwości na ich 21 Konferencji (Praga, 10-11 czerwca 1997 roku), która zaleciła Komitetowi Ministrów wspieranie prac prowadzonych przez Europejski Komitet ds. Przestępczości (CDPC) w zakresie cyberprzestępczości, w celu wzajemnego zbliżenia postanowień w zakresie prawa karnego oraz umożliwienia stosowania efektywnych środków ścigania takich przestępstw, jak również Rezolucję nr 3 przyjętą na 23 Konferencji Europejskich Ministrów Sprawiedliwości (Londyn, 8-9 czerwca 2000 roku), która zachęcała negocjujące strony do kontynuowania ich wysiłków mających na celu znalezienie właściwych rozwiązań, które umożliwiłyby przystąpienie do Konwencji jak największej liczbie państw, oraz uświadomiła potrzebę szybkiego i efektywnego systemu współpracy międzynarodowej, uwzględniającej należycie szczególne wymagania walki z cyberprzestępczością;

mając również na uwadze Plan Działania przyjęty przez szefów państw i rządów Rady Europy podczas ich Drugiego Szczytu (Strasburg, 10-11 października 1997 roku), w celu znalezienia wspólnej odpowiedzi na rozwój nowych technologii, opartej na standardach i wartościach Rady Europy;

uzgodniły co następuje:

ROZDZIAŁ I
TERMINOLOGIA

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszej konwencji:

- a. „system informatyczny” oznacza każde urządzenie lub grupę wzajemnie połączonych lub związanych ze sobą urządzeń, z których jedno lub więcej, zgodnie z programem, wykonuje automatyczne przetwarzanie danych;
- b. „dane informatyczne” oznaczają dowolne przedstawienie faktów, informacji lub pojęć w formie właściwej do przetwarzania w systemie komputerowym, łącznie z odpowiednim programem powodującym wykonanie funkcji przez system informatyczny;
- c. „dostawca usług” oznacza:
 - i. dowolny podmiot prywatny lub publiczny, który umożliwia użytkownikom jego usług komunikowanie się za pomocą systemu informatycznego, oraz
 - ii. dowolny inny podmiot, który przetwarza lub przechowuje dane informatyczne w imieniu takich usług komunikacyjnych lub użytkowników takich usług.
- d. „dane dotyczące ruchu” oznaczają dowolne dane informatyczne odnoszące się do komunikowania się za pomocą systemu informatycznego, wygenerowane przez system informatyczny, który utworzył część w łańcuchu komunikacyjnym, wskazujące swoje pochodzenie, przeznaczenie, ścieżkę, czas, datę, rozmiar, czas trwania lub rodzaj danej usługi.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI, JAKIE NALEŻY PODJĄĆ NA SZCZEBLU KRAJOWYM

Część 1

Prawo karne materialne

Tytuł 1

Przestępstwa przeciwko poufności, integralności i dostępności danych informatycznych i systemów

Artykuł 2

Nielegalny dostęp

Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwo w jej prawie wewnętrznym, umyślnego, bezprawnego dostępu do całości lub części systemu informatycznego. Strony mogą wprowadzić wymóg, że przestępstwo musi zostać popełnione poprzez naruszenie zabezpieczeń, z zamiarem pozyskania danych informatycznych lub innym nieuczciwym zamiarem, lub w odniesieniu do systemu informatycznego, który jest połączony z innym systemem informatycznym.

Artykuł 3

Nielegalne przechwytywanie danych

Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwo w jej prawie wewnętrznym, umyślnego, bezprawnego przechwytywania za pomocą urządzeń technicznych niepublicznych transmisji danych informatycznych do, z, lub w ramach systemu informatycznego, łącznie z emisjami elektromagnetycznymi pochodzącymi z systemu informatycznego przekazującego takie dane informatyczne. Strona może wprowadzić wymóg, że przestępstwo musi zostać popełnione z nieuczciwym zamiarem lub w związku z systemem informatycznym, który jest połączony z innym systemem informatycznym.

Artykuł 4

Naruszenie integralności danych

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwo w jej prawie wewnętrznym, umyślnego, bezprawnego niszczenia, wykasowywania, uszkodzania, dokonywania zmian lub usuwania danych informatycznych.
2. Strona może zastrzec sobie prawo wprowadzenia wymogu, że zachowanie opisane w ustępie 1 musi skutkować poważną szkodą.

Artykuł 5

Naruszenie integralności systemu

Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwo w jej prawie wewnętrznym, umyślnego, bezprawnego poważnego zakłócania funkcjonowania systemu informatycznego poprzez wprowadzanie, transmisję, niszczenie, wykasowywanie, uszkodzanie, dokonywanie zmian lub usuwanie danych informatycznych.

Artykuł 6

Niewłaściwe użycie urządzeń

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwo w jej prawie wewnętrznym, umyślnych i bezprawnych:
 - a. produkcji, sprzedaży, pozyskiwania z zamiarem wykorzystania, importowania, dystrybucji lub innego udostępniania:
 - i. urządzenia, w tym także programu komputerowego, przeznaczonego lub przystosowanego przede wszystkim dla celów popełnienia któregośkolwiek z przestępstw określonych zgodnie z artykułami 2-5;
 - ii. hasła komputerowego, kodu dostępu lub podobnych danych, dzięki którym całość lub część systemu informatycznego jest dostępna,
z zamiarem wykorzystania dla celów popełnienia któregośkolwiek z przestępstw określonych zgodnie z artykułami 2-5; oraz
 - b. posiadania elementu wymienionej powyżej w punktach a. i. lub ii. z zamiarem wykorzystania w celu popełnienia któregośkolwiek z przestępstw określonych zgodnie z

artykułami 2-5. Strona może w swoim prawie wprowadzić wymóg, że odpowiedzialność karna dotyczy posiadania większej ilości takich jednostek.

2. Niniejszego artykułu nie należy interpretować jako mającego na celu pociągnięcie do odpowiedzialności karnej w przypadku, kiedy produkcja, sprzedaż, pozyskiwanie z zamiarem wykorzystania, importowanie, dystrybucja lub inne udostępnianie lub posiadanie, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie jest dokonywane w celu popełnienia przestępstwa określonego zgodnie z artykułami 2-5 niniejszej konwencji, jak w przypadku dozwolonego testowania lub ochrony systemu informatycznego.
3. Każda Strona może zastrzec sobie prawo do niestosowania ustępu 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem, że zastrzeżenie to nie dotyczy sprzedaży, dystrybucji lub innego udostępniania jednostek wymienionych w ustępie 1.a.ii.

Tytuł 2

Przestępstwa komputerowe

Artykuł 7

Falszerstwo komputerowe

Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwa w jej prawie wewnętrznym, umyślnego, bezprawnego wprowadzania, dokonywania zmian, wykasowywania lub ukrywania danych informatycznych, w wyniku czego powstają dane nieautentyczne, które w zamiarze sprawcy mają być uznane lub wykorzystane na potrzeby postępowania prawnego jako autentyczne, bez względu na to, czy są one możliwe do bezpośredniego odczytania i zrozumiały. Strona może wprowadzić wymóg, że odpowiedzialność karna dotyczy działania w zamiarze oszustwa lub w podobnym nieuczciwym zamiarze.

Artykuł 8

Oszustwo komputerowe

Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwa w jej prawie wewnętrznym, umyślnego, bezprawnego spowodowania utraty majątku przez inną osobę poprzez:

- a. wprowadzenie, dokonanie zmian, wykasowanie lub usunięcie danych informatycznych,
 - b. każdą ingerencję w funkcjonowanie systemu komputerowego,
- z zamiarem oszustwa lub nieuczciwym zamiarem uzyskania korzyści ekonomicznych dla siebie lub innej osoby.

Tytuł 3

Przestępstwa ze względu na charakter zawartych informacji

Artykuł 9

Przestępstwa związane z pornografią dziecięcą

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwa w jej prawie wewnętrznym, umyślnego i bezprawnego:
 - a. produkowania pornografii dziecięcej dla celów jej rozpowszechniania za pomocą systemu informatycznego;
 - b. oferowania lub udostępniania pornografii dziecięcej za pomocą systemu informatycznego;
 - c. rozpowszechniania lub transmitowania pornografii dziecięcej za pomocą systemu informatycznego;
 - d. pozyskiwania pornografii dziecięcej za pomocą systemu informatycznego dla siebie lub innej osoby;
 - e. posiadania pornografii dziecięcej w ramach systemu informatycznego lub na środkach do przechowywania danych informatycznych.
2. Dla celów powyższego ustępu 1 pojęcie „pornografia dziecięca” obejmuje materiał pornograficzny, który w sposób widoczny przedstawia:
 - a. osobę małoletnią w trakcie czynności wyraźnie seksualnej;
 - b. osobę, która wydaje się być małoletnią, w trakcie czynności wyraźnie seksualnej;
 - c. realistyczny obraz przedstawiający osobę małoletnią w trakcie czynności wyraźnie

seksualnej.

3. Dla celów powyższego ustępu 2, pojęcie „osoba małoletnia” obejmuje wszystkie osoby poniżej 18 roku życia. Strona może wprowadzić wymóg niższej granicy wieku, która nie może być niższa niż 16 lat.
4. Każda ze Stron może zastrzec sobie prawo niestosowania, w całości lub w części, ustępu 1.d. i e. oraz ustępu 2.b. i c.

Tytuł 4

Przestępstwa związane z naruszeniem praw autorskich i praw pokrewnych

Artykuł 10

Przestępstwa związane z naruszeniem praw autorskich i praw pokrewnych

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwa w jej prawie wewnętrznym, naruszeń prawa autorskiego zdefiniowanego w prawie danej Strony zgodnie z podjętymi przez nią zobowiązaniami wynikającymi z Aktu Paryskiego z dnia 24 lipca 1971 roku zmieniającego Konwencję Berneńską o ochronie dzieł literackich i artystycznych, Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej oraz Traktatu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej o prawach autorskich, z wyłączeniem praw osobistych przewidzianych przez te konwencje, jeżeli popełnione są umyślnie, na skalę komercyjną i za pomocą systemu informatycznego.
2. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwa w jej prawie wewnętrznym, naruszeń praw pokrewnych zdefiniowanych w prawie danej Strony, zgodnie z podjętymi przez nią zobowiązaniami wynikającymi z Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów i organizacji nadawczych zawartej w Rzymie (Konwencja Rzymska), Umowy w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej oraz Traktatu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej o wykonaniach i fonogramach, z wyłączeniem praw osobistych przewidzianych przez te konwencje, jeżeli popełnione są umyślnie, na skalę komercyjną i

za pomocą systemu informatycznego.

3. Strona może zastrzec sobie prawo do niepociągania do odpowiedzialności karnej na podstawie ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu w pewnych przypadkach, pod warunkiem, że istnieją inne skuteczne środki prawne oraz że zastrzeżenie to nie stanowi odstępstwa od międzynarodowych zobowiązań Strony określonych w międzynarodowych instrumentach, wymienionych w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu.

Tytuł 5

Inne formy odpowiedzialności i sankcje

Artykuł 11

Usiłowanie i pomocnictwo lub podżeganie

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwa w jej prawie wewnętrznym, umyślnego pomocnictwa lub podżegania do popełnienia któregośkolwiek z przestępstw określonych zgodnie z artykułami 2-10 niniejszej konwencji.
2. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla uznania za przestępstwo w jej prawie wewnętrznym umyślnego usiłowania popełnienia któregośkolwiek z przestępstw określonych zgodnie z artykułami 3 oraz 5, 7, 8, 9 ust. 1.a. oraz 9 ust. 1.c. niniejszej konwencji.
3. Każde państwo może zastrzec sobie prawo do niestosowania, w całości lub w części, ustępu 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne dla zagwarantowania poniesienia odpowiedzialności przez osoby prawne za przestępstwa określone zgodnie z niniejszą konwencją, popełnione dla ich korzyści przez dowolną osobę fizyczną, działającą samodzielnie bądź jako część organu osoby prawnej, zajmującą w niej pozycję wiodącą z uwagi na:

- a. uprawnienia do reprezentowania osoby prawnej;
 - b. uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej;
 - c. uprawnienia do wykonywania wewnętrznej kontroli w ramach osoby prawnej.
2. Oprócz przypadków wymienionych już w ustępie 1 niniejszego artykułu, każda ze Stron podejmie środki niezbędne dla zagwarantowania, że osoba prawna może zostać pociągnięta do odpowiedzialności, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby fizycznej, wymienionej w ustępie 1, umożliwił popełnienie przestępstwa określonego zgodnie z niniejszą konwencją, przez osobę fizyczną dla korzyści tej osoby prawnej.
 3. W zależności od zasad prawnych danej Strony, odpowiedzialność osoby prawnej może być karna, cywilna lub administracyjna.
 4. Odpowiedzialność taka jest niezależna od odpowiedzialności karnej osób fizycznych, które popełniły przestępstwo.

Artykuł 13

Kary i środki

1. Każda Strona podejmie niezbędne środki prawne lub inne, aby zagwarantować, że przestępstwa określone zgodnie z artykułami 2-11 będą karane za pomocą skutecznych, proporcjonalnych i zniechęcających sankcji, obejmujących pozbawienie wolności.
2. Każda Strona zagwarantuje, że osoby prawne ponoszące odpowiedzialność zgodnie z artykułem 12, podlegać będą skutecznym, proporcjonalnym i zniechęcającym sankcjom lub środkom o charakterze karnym lub innym, w tym sankcjom pieniężnym.

Część 2

Prawo procesowe

Tytuł 1

Przepisy wspólne

Artykuł 14

Zakres przepisów procesowych

1. Każda Strona przyjmie odpowiednie środki prawne i inne, które są niezbędne dla ustanowienia uprawnień i procedur przewidzianych w niniejszej części dla celów prowadzenia specjalnych dochodzeń i postępowań karnych.
2. Za wyjątkiem szczególnych, odmiennych regulacji artykułu 21, każda Strona stosuje środki wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu do:
 - a. przestępstw określonych zgodnie z artykułami 2-11 niniejszej konwencji;
 - b. wszystkich innych przestępstw popełnionych przy użyciu systemu informatycznego; oraz
 - c. zbierania dowodów w formie elektronicznej odnoszących się do przestępstw.
3. a. Każda Strona może sobie zastrzec prawo stosowania środków określonych w artykule 20 wyłącznie do przestępstw lub rodzajów przestępstw wyszczególnionych w zastrzeżeniu, pod warunkiem, że krąg takich przestępstw lub rodzajów przestępstw nie będzie ograniczony bardziej niż krąg przestępstw, do jakich stosuje ona środki określone w artykule 21. Każda Strona powinna rozważyć ograniczenie tego rodzaju zastrzeżenia, aby umożliwić jak najszersze stosowanie środków określonych w artykule 20.
 - b. W przypadkach, gdy Strona, z powodu ograniczeń w swoim prawie obowiązującym w czasie przyjęcia niniejszej konwencji, nie jest w stanie stosować środków wskazanych w artykułach 20 i 21 do informacji przekazywanych w ramach systemu informatycznego dostawcy usługi, który to system
 - i. funkcjonuje na potrzeby zamkniętej grupy użytkowników i
 - ii. nie wykorzystuje publicznych sieci komunikacyjnych i nie jest połączony z innym systemem komputerowym publicznym lub prywatnym,Strona taka może zastrzec sobie prawo do niestosowania tych środków do takich informacji. Każda Strona powinna rozważyć ograniczenie takiego zastrzeżenia, aby umożliwić jak najszersze zastosowanie środków określonych w artykułach 20 i 21.

Artykuł 15

Warunki i zabezpieczenia

1. Każda Strona zapewni, że ustanowienie, wdrożenie i stosowanie uprawnień i procedur, o jakich mowa w niniejszej części, podlega warunkom i gwarancjom przewidzianym w ich prawie wewnętrznym, które powinny zagwarantować odpowiednią ochronę wolności i praw człowieka, w tym praw wynikających – zgodnie z podjętymi zobowiązaniami – z Konwencji Rady Europy z 1950 roku o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 roku oraz innych mających zastosowanie międzynarodowych instrumentów z zakresu praw człowieka, i które powinny być oparte na zasadzie proporcjonalności.
2. Takie warunki i gwarancje powinny obejmować, stosownie do rodzaju danego uprawnienia lub procedury, m.in. sądową lub inną niezależną kontrolę, podawanie uzasadnienia dla ich stosowania, ograniczenia co do zakresu i czasu stosowania takich uprawnień i procedur.
3. W zakresie, w jakim jest to zgodne z interesem publicznym, w szczególności z interesem wymiaru sprawiedliwości, Strona powinna rozważyć wpływ uprawnień i procedur, o których mowa w tej części, na prawa, obowiązki oraz uzasadnione interesy osób trzecich.

Tytuł 2

Niewzłoczne zabezpieczanie przechowywanych danych informatycznych

Artykuł 16

Niewzłoczne zabezpieczanie przechowywanych danych informatycznych

1. Każda Strona przyjmie środki prawne i inne, które są niezbędne do tego, by umożliwić właściwym organom nakazanie lub uzyskanie przy użyciu podobnych metod, niezwłocznego zabezpieczenia wyspecyfikowanych danych informatycznych, w tym także danych dotyczących ruchu, przechowywanych przy pomocy systemu informatycznego, w szczególności, gdy istnieją podstawy do tego by sądzić, że dane te są szczególnie podatne na ryzyko utraty lub zmodyfikowania.
2. Jeżeli Strona stosuje ustęp 1 powyżej poprzez nakazanie danej osobie zabezpieczenia wyspecyfikowanych przechowywanych danych informatycznych, znajdujących się w posiadaniu tej osoby lub pod jej kontrolą, to Strona ta powinna przyjąć środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne do zobowiązania tej osoby do zabezpieczenia i zachowania

całości danych informatycznych przez okres tak długi, jak będzie to konieczne, nie dłużej jednak niż do 90 dni, aby umożliwić właściwym organom podjęcie starań o ich ujawnienie. Strona może przewidzieć późniejszą możliwość odnowienia takiego nakazu.

3. Każda Strona przyjmie środki prawne i inne, które mogą być potrzebne do zobowiązania administratora danych informatycznych lub innej osoby odpowiedzialnej za ich zabezpieczenie, do zachowania tajemnicy co do zastosowania tych procedur przez okres określony w prawie wewnętrznym.
4. Uprawnienia i procedury określone w niniejszym artykule podlegają artykułom 14 i 15.

Artykuł 17

Niewzłoczne zabezpieczenie i częściowe ujawnienie danych dotyczących ruchu

1. W odniesieniu do danych dotyczących ruchu, które należy zabezpieczyć zgodnie z artykułem 16, każda Strona przyjmie środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne do:
 - a. zapewnienia, że istnieje możliwość takiego niewzłocznego zabezpieczenia danych dotyczących ruchu, niezależnie od tego, czy tylko jeden czy też więcej dostawców usług uczestniczyło w przekazywaniu takich informacji; oraz
 - b. zapewnienia niewzłocznego ujawnienia właściwemu organowi Strony lub osobie wyznaczonej przez ten organ, dostatecznej ilości danych dotyczących ruchu, aby umożliwić Stronie identyfikację dostawców usług i kanałów, jakimi przekaz nastąpił.
2. Uprawnienia i procedury wymienione w niniejszym artykule podlegają artykułom 14 i 15.

Tytuł 3

Nakaz dostarczenia

Artykuł 18

Nakaz dostarczenia

1. Każda Strona przyjmie odpowiednie środki prawne i inne, które mogą być potrzebne dla nadania właściwym organom uprawnień do nakazania:

- a. osobie obecnej na terytorium Strony przekazania określonych danych informatycznych, które znajdują się w posiadaniu lub pod kontrolą tej osoby i są przechowywane w systemie informatycznym lub na nośniku służącym do przechowywania danych informatycznych; oraz
 - b. dostawcy usług oferowanych na terytorium Strony przekazania informacji odnoszących się do abonenta takich usług, znajdujących się w posiadaniu lub pod kontrolą tego dostawcy usług.
2. Uprawnienia i procedury wymienione w niniejszym artykule podlegają artykułom 14 i 15.
3. Dla celów niniejszego artykułu pojęcie „informacje odnoszące się do abonenta” oznacza wszelkie informacje w postaci danych informatycznych lub w dowolnej innej postaci, znajdujące się w posiadaniu dostawcy usług i odnoszące się do użytkowników tych usług, inne niż dane dotyczące ruchu lub treści, które pozwalają na ustalenie:
- a. rodzaju usług komunikacyjnych, z jakich korzysta użytkownik, zastosowanych w związku z tym rozwiązań technicznych oraz okresu usługi;
 - b. tożsamości użytkownika, adresu pocztowego lub geograficznego, numeru telefonu lub innego numeru dostępu, wykazu połączeń i informacji o płatnościach dostępnych na podstawie umowy lub ustaleń dotyczących usługi;
 - c. wszelkich innych informacji związanych z miejscem zainstalowania sprzętu komunikacyjnego, dostępnych na podstawie umowy lub ustaleń dotyczących usługi.

Tytuł 4

Przeszukanie i zajęcie przechowywanych danych informatycznych

Artykuł 19

Przeszukanie i zajęcie przechowywanych danych informatycznych

1. Każda Strona przyjmie odpowiednie środki prawne i inne, które mogą być potrzebne dla nadania właściwym organom uprawnień w zakresie przeszukiwania lub uzyskiwania dostępu przy użyciu podobnych metod do:
 - a. systemu informatycznego lub jego części oraz do danych informatycznych w nim

przechowywanych; oraz

- b. nośnika służącego do przechowywania danych informatycznych na jej terytorium.
2. Każda Strona przyjmie środki prawne i inne, które mogą być potrzebne dla zapewnienia, aby właściwe organy dysponowały odpowiednimi środkami pozwalającymi na niezwłoczne rozszerzenie przeszukania lub podobnych metod uzyskiwania dostępu na inny system, jeżeli podczas dokonywania przez nie przeszukania lub uzyskiwania dostępu przy użyciu podobnych metod do konkretnego systemu informatycznego lub jego części, zgodnie z ustępem 1.a., organy te mają uzasadnione podstawy by sądzić, że poszukiwane dane przechowywane są w innym systemie informatycznym lub w jego części na ich terytorium i że do danych tych można legalnie uzyskać dostęp z systemu pierwotnego lub są one dostępne dla tego systemu.
 3. Każda Strona przyjmie środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla nadania właściwym organom uprawnień do tego, aby mogły zajmować lub zabezpieczać w podobny sposób dane informatyczne, do których uzyskano dostęp zgodnie z ustępami 1 i 2. Środki te obejmują następujące uprawnienia:
 - a. zajęcie lub zabezpieczenie w podobny sposób systemu informatycznego lub jego części lub nośnika służącego do przechowywania danych informatycznych;
 - b. wykonywanie i zachowywanie kopii tych danych informatycznych;
 - c. zachowywanie całości odpowiednich przechowywanych danych informatycznych;
 - d. uczynienie niedostępnymi lub usunięcie danych informatycznych z danego systemu informatycznego.
 4. Każda Strona przyjmie środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla nadania właściwym organom uprawnień do tego, by mogły nakazać każdej osobie mającej wiedzę o funkcjonowaniu systemu informatycznego lub środkach stosowanych dla zabezpieczenia danych informatycznych zawartych w tym systemie, udostępnienie, o ile jest to uzasadnione, informacji, które są niezbędne dla umożliwienia zastosowania środków, o jakich mowa w ustępach 1 i 2.
 5. Uprawnienia i procedury wymienione w niniejszym artykule podlegają artykułom 14 i 15.

Tytuł 5

Gromadzenie w czasie rzeczywistym danych informatycznych

Artykuł 20

Gromadzenie w czasie rzeczywistym danych dotyczących ruchu

1. Każda Strona przyjmie odpowiednie środki prawne i inne, które mogą być potrzebne dla nadania właściwym organom uprawnień w zakresie:
 - a. gromadzenia lub rejestrowania przy pomocy środków technicznych istniejących na jej terytorium;
 - b. zmuszenia dostawcy usług, aby w ramach możliwości technicznych, jakimi dysponuje:
 - i. gromadził lub rejestrował przy pomocy środków technicznych istniejących na jej terytorium, lub
 - ii. współpracował i udzielał pomocy właściwym organom przy gromadzeniu lub rejestrowaniu,w czasie rzeczywistym, danych dotyczących ruchu, wiążących się z konkretnymi przekazami realizowanymi na jej terytorium przy użyciu środków informatycznych.
2. Jeżeli Strona, z uwagi na zasady jej krajowego porządku prawnego, nie jest w stanie przyjąć środków, o jakich mowa w ustępie 1.a., może w ich miejsce przyjąć środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla zapewnienia zbierania lub rejestrowania w czasie rzeczywistym danych dotyczących ruchu wiążących się z konkretnymi przekazami realizowanymi na jej terytorium przez zastosowanie środków technicznych na tym terytorium.
3. Każda Strona przyjmie odpowiednie środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla zobowiązania dostawcy usług do zachowania w tajemnicy faktu wykonywania uprawnień przewidzianych w niniejszym artykule oraz wszelkich odnoszących się do tego informacji.
4. Uprawnienia i procedury wymienione w niniejszym artykule podlegają artykułom 14 i 15.

Artykuł 21

Przechwytywanie danych dotyczących treści

1. Każda Strona przyjmie odpowiednie środki prawne i inne, które mogą być potrzebne, w odniesieniu do grupy poważnych przestępstw, jakie zostaną określone w prawie wewnętrznym, dla nadania właściwym organom uprawnień w zakresie:
 - a. gromadzenia lub rejestrowania przy pomocy środków technicznych istniejących na jej terytorium;
 - b. zmuszenia dostawcy usług, aby w ramach możliwości technicznych, jakimi dysponuje:
 - i. gromadził lub rejestrował przy pomocy środków technicznych istniejących na jej terytorium, lub
 - ii. współpracował i udzielał pomocy właściwym organom przy gromadzeniu lub rejestrowaniu,

w czasie rzeczywistym, danych dotyczących treści konkretnych przekazów realizowanych na jej terytorium przy użyciu środków informatycznych.
2. Jeżeli któraś ze Stron, z uwagi na zasady jej krajowego porządku prawnego, nie jest w stanie przyjąć środków, o jakich mowa w ustępie 1.a., może w ich miejsce przyjąć środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla zapewnienia zbierania lub rejestrowania w czasie rzeczywistym danych dotyczących treści konkretnych przekazów realizowanych na jej terytorium przez zastosowanie środków technicznych.
3. Każda Strona przyjmie odpowiednie środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla zobowiązania dostawcy usług do zachowania w tajemnicy faktu wykonywania uprawnień, o jakich mowa w niniejszym artykule oraz wszelkich odnoszących się do tego informacji.
4. Uprawnienia i procedury wymienione w niniejszym artykule podlegają artykułom 14 i 15.

Część 3

Jurysdykcja

Artykuł 22

Jurysdykcja

1. Każda Strona przyjmie środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla ustanowienia swojej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw określonych zgodnie z artykułami 2-11 niniejszej konwencji, gdy przestępstwo popełnione jest:
 - a. na jej terytorium; lub
 - b. na pokładzie statku pływającego pod banderą tej Strony; lub
 - c. na pokładzie samolotu zarejestrowanego na podstawie prawa tej Strony; lub
 - d. przez jednego z jej obywateli, jeżeli przestępstwo jest karalne według prawa miejsca jego popełnienia lub jeśli przestępstwo popełnione zostało poza jurysdykcją terytorialną jakiegokolwiek państwa.
2. Każde państwo może zastrzec sobie prawo do niestosowania lub stosowania tylko w ściśle określonych przypadkach lub warunkach, zasad jurysdykcji, o jakich mowa w ustępie 1.b.-1.d. niniejszego artykułu lub w dowolnej części tego ustępu.
3. Każda Strona przyjmie środki, które mogą być potrzebne dla zapewnienia swojej jurysdykcji w odniesieniu do każdego przestępstwa, o jakim mowa w artykule 24 ust. 1 niniejszej konwencji, w przypadkach gdy domniemany sprawca przestępstwa przebywa na jej terytorium i nie może zostać poddany ekstradycji do drugiej Strony wyłącznie ze względu na jego obywatelstwo, po otrzymaniu wniosku ekstradycyjnego.
4. Niniejsza konwencja nie wyłącza jurysdykcji wykonywanej przez Stronę zgodnie z jej prawem krajowym.
5. Jeżeli kilka Stron uznaje swoją jurysdykcję w odniesieniu do domniemanego przestępstwa określonego w niniejszej konwencji, Strony te, o ile jest to uzasadnione, podejmują konsultacje w celu określenia, czyja jurysdykcja jest najwłaściwsza dla ścigania tego przestępstwa.

ROZDZIAŁ III
WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Część 1

Zasady ogólne

Tytuł 1

Ogólne zasady współpracy międzynarodowej

Artykuł 23

Ogólne zasady współpracy międzynarodowej

Strony współpracują zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału oraz z zastosowaniem właściwych instrumentów międzynarodowych o międzynarodowej współpracy w sprawach karnych, porozumień uzgodnionych na podstawie jednolitego lub wzajemnego ustawodawstwa oraz ich prawa krajowego, w sposób możliwie jak najszerszy, dla celów ścigania i prowadzenia postępowań odnoszących się do przestępstw związanych z systemami i danymi informatycznymi lub dla celów zbierania dowodów w postaci elektronicznej, odnoszących się do przestępstw.

Tytuł 2

Zasady dotyczące ekstradycji

Artykuł 24

Ekstradycja

1. a. Niniejszy artykuł stosuje się do ekstradycji między Stronami w związku z przestępstwami określonymi zgodnie z artykułami 2-11 niniejszej konwencji, pod warunkiem, że są one karalne na podstawie prawa obu zainteresowanych Stron karą pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej jednego roku lub większą karą.
- b. Jeżeli zgodnie z porozumieniem uzgodnionym na podstawie jednolitego lub wzajemnego ustawodawstwa albo zgodnie z traktatem ekstradycyjnym, w tym Europejską konwencją o ekstradycji (ETS nr 24), obowiązującym między dwiema lub więcej stronami zastosowanie ma inna kara minimalna, stosuje się karę minimalną

przewidzianą w takim porozumieniu lub traktacie.

2. Przepisy opisane w ustępie 1 niniejszego artykułu uważa się za przestępstwa mogące stanowić podstawę do ekstradycji przewidzianej w dowolnym traktacie ekstradycyjnym obowiązującym między Stronami. Strony zobowiązują się do włączenia takich przestępstw, jako przestępstw stanowiących podstawę do ekstradycji, do wszelkich traktatów ekstradycyjnych, jakie mogą zostać zawarte przez nie lub między nimi.
3. Jeżeli Strona uzależnia ekstradycję od istnienia traktatu i otrzymuje wniosek o ekstradycję od drugiej Strony, z którą nie ma zawartego traktatu ekstradycyjnego, może traktować niniejszą konwencję jako podstawę prawną do ekstradycji w odniesieniu do wszelkich przestępstw, o jakich mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu.
4. Strony, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia traktatu, uznają przestępstwa wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu, za przestępstwa mogące stanowić w ich wzajemnych stosunkach podstawę do ekstradycji.
5. Ekstradycja podlega warunkom określonym w prawie krajowym Strony wezwanej lub w obowiązujących traktatach ekstradycyjnych, co odnosi się także do przyczyn, dla których Strona wezwana może odmówić ekstradycji.
6. Jeżeli ekstradycja w związku z przestępstwem, o jakim mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, spotyka się z odmową wyłącznie ze względu na obywatelstwo osoby poszukiwanej, lub ze względu na to, że Strona wezwana uznaje swoją jurysdykcję dla danego przestępstwa, Strona wezwana, na wniosek Strony wzywającej, przedkłada sprawę swoim właściwym organom w celu ścigania oraz informuje Stronę wzywającą o sposobie zakończenia sprawy. Organy te podejmują decyzje i prowadzą czynności śledcze i postępowanie w taki sam sposób, jak w przypadku każdego innego przestępstwa o porównywalnym charakterze, zgodnie z przepisami tej Strony.
7. a. Każda Strona w chwili podpisywania lub składania instrumentu ratyfikacyjnego, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia, poinformuje Sekretarza Generalnego Rady Europy o nazwie i adresie każdego organu odpowiedzialnego za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu.

- b. Sekretarz Generalny Rady Europy założy i będzie prowadzić aktualny rejestr organów wyznaczonych przez Strony. Każda Strona powinna zapewnić, że szczegółowe dane zawarte w rejestrze są w każdym czasie miarodajne.

Tytuł 3

Ogólne zasady wzajemnej pomocy prawnej

Artykuł 25

Ogólne zasady dotyczące wzajemnej pomocy prawnej

1. Strony będą świadczyć sobie możliwie jak najdalej idącą pomoc wzajemną dla celów prowadzenia czynności śledczych lub postępowań odnoszących się do przestępstw związanych z systemami i danymi informatycznymi, lub w celu gromadzenia dowodów w postaci elektronicznej, odnoszących się do przestępstw.
2. Każda Strona przyjmie takie środki prawne lub inne, które mogą być potrzebne dla właściwego wywiązania się ze zobowiązań określonych w artykułach 27-35.
3. W nagłych okolicznościach każda Strona może sporządzić wniosek o pomoc wzajemną lub informacje odnoszące się do niego przy pomocy środków szybkiego komunikowania się, w tym faksu lub poczty elektronicznej, o ile środki te zapewniają odpowiedni poziom bezpieczeństwa i gwarancje autentyczności (w tym użycie kodowania, o ile to konieczne) i następnie potwierdzi wniosek oficjalnie, jeśli wymaga tego Strona wezwana. Strona wezwana powinna zaakceptować i odpowiedzieć na taki wniosek przy pomocy środków szybkiego komunikowania się.
4. O ile nie ma wyraźnych, odmiennych postanowień w niniejszym rozdziale, wzajemna pomoc prawna podlega warunkom określonym w prawie krajowym Strony wezwanej lub w obowiązujących traktach o wzajemnej pomocy prawnej, co dotyczy także przyczyn, dla których Strona wezwana może odmówić współpracy. Strona wezwana nie powinna wykonywać swojego prawa do odmowy współpracy w odniesieniu do przestępstw określonych w artykułach 2-11 tylko na tej podstawie, że wniosek dotyczy przestępstwa, które traktuje ona jako przestępstwo skarbowe.
5. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału, Strona wezwana jest

upoważniona do uzależniania udzielenia pomocy wzajemnej od istnienia podwójnej karalności, warunek ten należy uważać za spełniony, jeżeli przestępcze zachowanie, w związku z którym złożono wniosek o pomoc, stanowi przestępstwo według prawa tej Strony, niezależnie od tego, czy prawo to klasyfikuje dane przestępstwo w tej samej kategorii przestępstw lub czy opisuje je przy użyciu tej samej terminologii, co prawo Strony wzywającej.

Artykuł 26

Informacja z własnej inicjatywy

1. Każda Strona może, w granicach wynikających z jej prawa krajowego i bez wcześniejszego wniosku, przekazywać drugiej Stronie informacje uzyskane w ramach swoich własnych działań śledczych, jeżeli uzna, że ujawnienie takich informacji może pomóc tej Stronie w podjęciu lub prawidłowym przeprowadzeniu czynności śledczych lub postępowań związanych z przestępstwami określonych zgodnie z niniejszą konwencją lub gdy informacje te mogłyby doprowadzić do sporządzenia przez tę Stronę wniosku o współpracę na podstawie niniejszego rozdziału.
2. Przed przekazaniem takich informacji Strona dostarczająca informacje może zażądać, aby pozostały one poufne lub były wykorzystywane tylko pod pewnymi warunkami. Jeżeli Strona otrzymująca informacje nie może spełnić tego żądania, powinna poinformować o tym drugą Stronę, która wówczas winna zdecydować, czy pomimo to informacje należy przekazać. Jeżeli Strona otrzymująca informacje zaakceptuje warunki dotyczące wykorzystania informacji, to jest tymi warunkami związana.

Tytuł 4

Procedury związane z wnioskami o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej przy braku obowiązujących porozumień międzynarodowych

Artykuł 27

Procedury związane z wnioskami o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej przy braku obowiązujących porozumień międzynarodowych

1. W wypadku braku traktatu o wzajemnej pomocy prawnej lub porozumienia opartego na

jednolitym lub wzajemnym ustawodawstwie, obowiązujących między Stroną wzywającą i Stroną wezwaną, stosuje się przepisy ustępów 2-9 niniejszego artykułu. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się, gdy istnieje tego typu traktat, porozumienie lub ustawodawstwo, chyba że zainteresowane Strony postanowią w ich miejsce stosować całość lub część wspomnianych przepisów niniejszego artykułu.

2. a. Każda Strona wyznaczy jeden lub kilka organów centralnych odpowiedzialnych za wysyłanie wniosków o pomoc wzajemną lub za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania.
 - b. Organy centralne porozumiewają się ze sobą bezpośrednio.
 - c. Każda Strona, w chwili podpisania lub złożenia instrumentu ratyfikacyjnego, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia, poinformuje Sekretarza Generalnego Rady Europy o nazwach i adresach organów wyznaczonych zgodnie z niniejszym ustępem.
 - d. Sekretarz Generalny Rady Europy założy i będzie prowadzić aktualny rejestr organów centralnych wyznaczonych przez Strony. Każda Strona powinna zapewnić, że szczegółowe dane zawarte w rejestrze są w każdym czasie miarodajne.
3. Wnioski o pomoc wzajemną na podstawie niniejszego artykułu wykonuje się zgodnie z procedurą określoną przez Stronę wzywającą, chyba że jest ona niezgodna z prawem Strony wezwanej.
4. Poza wypadkami przewidzianymi w artykule 25 ust. 4 Strona wezwana może odmówić pomocy wzajemnej w następujących przypadkach:
 - a. jeżeli wniosek dotyczy przestępstwa, które Strona wezwana uważa za polityczne lub związane z przestępstwem politycznym;
 - b. jeżeli Strona wezwana uważa, że realizacja wniosku może stanowić zagrożenie dla jej suwerenności, bezpieczeństwa, porządku publicznego lub innych podstawowych interesów.
5. Strona wezwana może odroczyć wykonanie czynności określonej we wniosku, jeżeli taka czynność mogłaby spowodować szkodę dla czynności śledczych lub postępowań prowadzonych przez organy tej Strony.

6. Przed odmową lub odroczeniem wykonania wniosku o pomoc Strona wezwana powinna, o ile to uzasadnione po przeprowadzeniu konsultacji ze Stroną wzywającą, rozważyć częściowe wykonanie wniosku lub wykonanie pod pewnymi warunkami, które uzna za nieodzowne.
7. Strona wezwana winna niezwłocznie poinformować Stronę wzywającą o sposobie wykonania wniosku o pomoc. W przypadku odmowy wykonania wniosku lub odroczenia jego wykonania, winna uzasadnić swoją odmowę lub odroczenie. Strona wezwana winna również poinformować Stronę wzywającą o wszelkich przyczynach, które powodują, że wniosek nie może zostać wykonany lub które mogą w sposób znaczący opóźnić jego wykonanie.
8. Strona wzywająca może zażądać, aby Strona wezwana zachowała w tajemnicy fakt złożenia wniosku na podstawie niniejszego rozdziału oraz jego treść, z wyłączeniem tego, co niezbędne dla wykonania tego wniosku. Jeżeli Strona wezwana nie może zastosować się do żądania zachowania tajemnicy, powinna niezwłocznie poinformować o tym Stronę wzywającą, która wówczas winna zdecydować, czy pomimo to wniosek należy wykonać.
9. a. W pilnych przypadkach wnioski o pomoc wzajemną lub związane z nimi informacje organy sądownicze Strony wzywającej mogą kierować bezpośrednio do takich organów Strony wezwanej. W każdym takim przypadku należy jednocześnie skierować kopię pisma do organu centralnego Strony wezwanej za pośrednictwem organu centralnego Strony wzywającej.
- b. Każdy wniosek lub informacja sporządzone na podstawie niniejszego ustępu mogą być przekazane za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol).
- c. Jeżeli wniosek został skierowany na podstawie punktu a. niniejszego ustępu, a organ nie jest właściwy do jego załatwienia, przekazuje go właściwemu organowi krajowemu, informując o tym bezpośrednio Stronę wzywającą.
- d. Wnioski lub informacje sporządzane na podstawie niniejszego punktu, niewymagające stosowania środków przymusu, mogą być przekazywane bezpośrednio przez właściwe organy Strony wzywającej do właściwych organów Strony wezwanej.

- e. Każda Strona, w chwili podpisywania lub składania instrumentu ratyfikacyjnego, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia, może poinformować Sekretarza Generalnego Rady Europy, że ze względu na konieczność zapewnienia skuteczności, wnioski sporządzane na podstawie niniejszego ustępu należy kierować do jej organu centralnego.

Artykuł 28

Poufność i ograniczenia dotyczące wykorzystania informacji

1. W wypadku braku traktatu o wzajemnej pomocy prawnej lub porozumienia na podstawie jednolitego lub wzajemnego ustawodawstwa obowiązujących między Stroną wzywającą i Stroną wezwaną, stosuje się przepisy niniejszego artykułu. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się, gdy istnieje tego typu traktat, porozumienie lub ustawodawstwo, chyba że zainteresowane Strony postanowią w ich miejsce stosować całość lub część wspomnianych przepisów niniejszego artykułu
2. Strona wezwana może uzależnić przekazanie informacji lub materiałów w odpowiedzi na wniosek od następujących warunków:
 - a. zachowania poufności, gdy bez spełnienia tego warunku wniosek o wzajemną pomoc prawną nie mógłby zostać wykonany, lub
 - b. nie wykorzystywania tych informacji lub materiałów na użytek czynności śledczych lub postępowań innych niż wymienione we wniosku.
3. Jeżeli Strona wzywająca nie może spełnić warunków określonych w ustępie 2, winna niezwłocznie poinformować o tym Stronę wzywaną, która winna wówczas zadecydować czy pomimo to informacje należy przekazać. Jeżeli Strona wzywająca zaakceptuje warunki, to jest tymi warunkami związana.
4. Każda Strona przekazująca informacje lub materiały pod warunkami, o jakich mowa w ustępie 2, może zażądać od drugiej Strony wyjaśnienia, w jaki sposób – w kontekście tych warunków – informacje lub materiały zostały wykorzystane.

Część 2

Postanowienia szczegółowe

Tytuł 1

Wzajemna pomoc prawna w zakresie środków tymczasowych

Artykuł 29

Niezwłoczne zabezpieczanie przechowywanych danych informatycznych

1. Strona może zwrócić się do drugiej Strony z wnioskiem o nakazanie lub uzyskanie przy użyciu podobnych metod niezwłocznego zabezpieczenia danych przechowywanych w systemie informatycznym, znajdującym się na terytorium drugiej Strony, w stosunku do których Strona wzywająca ma zamiar złożyć wniosek o pomoc wzajemną dotyczący przeszukania lub uzyskania dostępu przy użyciu podobnych metod, zajęcia lub podobnego zabezpieczenia albo ujawnienia danych.
2. Wniosek o zabezpieczenie, złożony na mocy ustępu 1, powinien zawierać następujące elementy:
 - a. organ wnoszący o zabezpieczenie;
 - b. przestępstwo stanowiące przedmiot czynności śledczych lub postępowania oraz krótki opis związanych z nim faktów;
 - c. przechowywane dane informatyczne, które należy zabezpieczyć i ich związek z przestępstwem;
 - d. wszelkie dostępne informacje pozwalające na zidentyfikowanie osoby odpowiedzialnej za przechowywanie danych informatycznych lub lokalizację systemu informatycznego;
 - e. uzasadnienie dla zabezpieczenia; oraz
 - f. wskazanie, że Strona zamierza złożyć wniosek o pomoc wzajemną dotyczący przeszukania lub uzyskania dostępu przy użyciu podobnych metod, zajęcia podobnego zabezpieczenia albo ujawnienia przechowywanych danych informatycznych.
3. Po otrzymaniu wniosku drugiej Strony, Strona wezwana podejmie wszelkie odpowiednie środki, aby niezwłocznie zabezpieczyć wyszczególnione dane, zgodnie z przepisami swojego prawa krajowego. Dla celów wykonania wniosku, podwójna karalność nie jest

wymagana jako warunek przeprowadzenia zabezpieczenia.

4. Strona wymagająca podwójnej karalności jako warunku wykonania wniosku o pomoc wzajemną dotyczącego przeszukania lub uzyskania dostępu przy użyciu podobnych metod, zajęcia lub podobnego zabezpieczenia albo ujawnienia przechowywanych danych, może, w odniesieniu do przestępstw innych niż określone w artykułach 2-11 niniejszej konwencji, zastrzec sobie prawo odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie na podstawie niniejszego artykułu w przypadkach, gdy ma podstawy sądzić, że w chwili ujawnienia warunek podwójnej karalności nie będzie mógł zostać spełniony.
5. Ponadto, można odmówić wykonania wniosku o zabezpieczenie wyłącznie w następujących przypadkach:
 - a. jeżeli wniosek odnosi się do przestępstwa, które Strona wezwana uważa za mające charakter polityczny lub za związane z przestępstwem o charakterze politycznym;
 - b. jeżeli Strona wezwana uważa, że wykonanie wniosku może stanowić zagrożenie dla jej suwerenności, bezpieczeństwa, porządku publicznego lub innych podstawowych interesów.
6. Jeżeli Strona wezwana uzna, że zabezpieczenie nie zapewni przyszłej dostępności danych albo zagrozi poufności lub w inny sposób zaszkodzi czynnościom śledczym prowadzonym przez Stronę wzywającą, powinna poinformować o tym niezwłocznie Stronę wzywającą, która wówczas winna zdecydować, czy pomimo to wniosek należy wykonać.
7. Każde zabezpieczenie przeprowadzone w wykonaniu wniosku, o jakim mowa w ustępie 1, będzie obowiązywać przez okres co najmniej 60 dni, aby umożliwić Stronie wzywającej złożenie wniosku o dokonanie przeszukania lub uzyskanie dostępu przy użyciu podobnych metod, zajęcie lub podobne zabezpieczenie albo ujawnienie danych. Po otrzymaniu takiego wniosku dane należy przechowywać w dalszym ciągu w oczekiwaniu na decyzję dotyczącą wniosku.

Artykuł 30

Niewzłoczne ujawnienie przechowywanych danych

1. Jeżeli podczas wykonywania wniosku złożonego na podstawie artykułu 29 o

zabezpieczenie danych dotyczących ruchu, odnoszących się do konkretnego przekazu, Strona wezwana odkryje, że dostawca usług w innym państwie uczestniczył w tym przekazie, Strona wezwana niezwłocznie ujawni Stronie wzywającej dostateczną ilość danych dotyczących ruchu, które pozwolą na identyfikację dostawcy usług oraz drogi, jaką przekaz został zrealizowany.

2. Można odmówić ujawnienia danych dotyczących ruchu wyłącznie w następujących przypadkach:
 - a. jeżeli wniosek odnosi się do przestępstwa, które Strona wezwana uważa za mające charakter polityczny lub za związane z przestępstwem o charakterze politycznym, lub
 - b. jeżeli Strona wezwana uważa, że wykonanie wniosku może stanowić zagrożenie dla jej suwerenności, bezpieczeństwa, porządku publicznego lub innych podstawowych interesów.

Tytuł 2

Wzajemna pomoc prawna odnosząca się do środków śledczych

Artykuł 31

Wzajemna pomoc prawna odnosząca się do dostępu do przechowywanych danych informatycznych

1. Strona może zwrócić się do drugiej Strony z wnioskiem o przeszukanie lub uzyskanie dostępu przy użyciu podobnych metod, zajęcie lub podobne zabezpieczenie albo ujawnienie danych przechowywanych przy użyciu systemu informatycznego, znajdującego się na terytorium Strony wezwanej, w tym także danych zabezpieczonych zgodnie z artykułem 29.
2. Strona wezwana wykonuje wniosek stosując instrumenty międzynarodowe, porozumienia i ustawodawstwo, o jakich mowa w artykule 24, oraz zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego rozdziału.
3. Wniosek należy wykonać w trybie przyspieszonym, jeżeli:
 - a. istnieją podstawy, aby sądzić, że odpowiednie dane są szczególnie narażone na ryzyko utraty lub modyfikacji, lub

- b. instrumenty, porozumienia i ustawodawstwo, o jakich mowa w ustępie 2, przewidują inne przypadki współpracy w trybie przyspieszonym.

Artykuł 32

Ponadgraniczny dostęp do przechowywanych danych, za zgodą lub gdy są one publicznie dostępne

Strona, bez zezwolenia drugiej Strony, może:

- a. uzyskać dostęp do przechowywanych danych informatycznych, które są publicznie dostępne (źródło otwarte), niezależnie od geograficznej lokalizacji tych danych, lub
- b. uzyskać dostęp lub otrzymać przy pomocy systemu informatycznego znajdującego się na własnym terytorium dane informatyczne przechowywane na terytorium innego państwa, jeżeli Strona uzyska prawnie skuteczną i dobrowolną zgodę osoby upoważnionej do ujawnienia Stronie tych danych przy pomocy tego systemu informatycznego.

Artykuł 33

Wzajemna pomoc prawna przy gromadzeniu w czasie rzeczywistym danych dotyczących ruchu

1. Strony powinny świadczyć sobie wzajemną pomoc prawną w gromadzeniu w czasie rzeczywistym danych dotyczących ruchu, związanych z określonymi przekazami na ich terytorium, realizowanymi przy pomocy systemu informatycznego. Pomoc ta, z zastrzeżeniem ustępu 2, podlega warunkom i procedurom określonym prawem krajowym.
2. Każda Strona winna udzielić takiej pomocy przynajmniej w odniesieniu do przestępstw, w stosunku do których gromadzenie danych dotyczących ruchu byłoby możliwe w wypadku podobnej sprawy o charakterze krajowym.

Artykuł 34

Wzajemna pomoc prawna w zakresie przechwytywania danych dotyczących treści

W zakresie dozwolonym przez obowiązujące traktaty i prawo krajowe, Strony powinny

świadczyć sobie pomoc wzajemną w zakresie gromadzenia lub rejestrowania w czasie rzeczywistym danych dotyczących treści określonych przekazów realizowanych przy pomocy systemu informatycznego.

Tytuł 3

Sieć 24/7

Artykuł 35

Sieć 24/7

1. Każda ze Stron wyznaczy punkt kontaktowy dostępny 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu, w celu zapewnienia natychmiastowej pomocy dla celów prowadzenia czynności śledczych lub postępowań odnoszących się do przestępstw związanych z systemami i danymi informatycznymi lub dla celów zbierania dowodów w postaci elektronicznej dotyczących przestępstw. Pomoc ta będzie obejmowała ułatwienia lub, jeżeli jest to dopuszczalne przez prawo krajowe lub praktykę, bezpośrednie zastosowanie następujących środków:
 - a. zapewnienie doradztwa technicznego;
 - b. zabezpieczenie danych zgodnie z artykułami 29 i 30;
 - c. gromadzenie dowodów, dostarczanie informacji o prawie oraz lokalizowanie osób podejrzanych.
2.
 - a. Punkt kontaktowy Strony będzie mógł porozumiewać się z punktem kontaktowym drugiej Strony w trybie przyspieszonym.
 - b. Jeżeli punkt kontaktowy wyznaczony przez Stronę nie jest częścią organu lub organów tej Strony odpowiedzialnych za międzynarodową pomoc prawną lub ekstradycję, punkt kontaktowy powinien zapewnić istnienie szybkiej koordynacji z tym organem lub organami.
3. Każda Strona zapewni odpowiednio przeszkolony i wyposażony personel dla ułatwienia funkcjonowania sieci.

ROZDZIAŁ IV
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 36

Podpisanie i wejście w życie konwencji

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla państw członkowskich Rady Europy oraz państw, które nie są członkami Rady Europy, lecz uczestniczyły w jej opracowywaniu.
2. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzeniu. Instrumenty ratyfikacyjne, akceptacji lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.
3. Niniejsza konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia, w którym pięć państw, w tym co najmniej trzy państwa członkowskie Rady Europy, wyrażą swoją zgodę na związanie się postanowieniami konwencji, zgodnie z ustępami 1 i 2.
4. Wobec każdego Państwa-Sygnatariusza, które w późniejszym okresie wyrazi swoją zgodę na związanie się Konwencją, wejdzie ona w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia wyrażenia zgody na związanie się konwencją, zgodnie z ustępami 1 i 2.

Artykuł 37

Przystąpienie do Konwencji

1. Po wejściu w życie niniejszej konwencji, Komitet Ministrów Rady Europy, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami-Stronami konwencji i uzyskaniu ich jednomyślnej zgody, będzie mógł zaprosić każde inne państwo niebędące członkiem Rady Europy i nieuczestniczące w jej opracowywaniu, do przystąpienia do niniejszej konwencji. Decyzja zostanie podjęta większością głosów, zgodnie z artykułem 20.d. Statutu Rady Europy, oraz przy jednomyślności przedstawicieli Państw-Stron uprawnionych do zasiadania w Komitecie Ministrów.
2. W odniesieniu do wszystkich państw przystępujących do konwencji zgodnie z ustępem 1 powyżej, konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca po upływie

trzymiesięcznego okresu od dnia złożenia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy instrumentu przystąpienia.

Artykuł 38

Zakres terytorialny

1. Każde państwo, w chwili podpisywania lub składania swojego instrumentu ratyfikacyjnego, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia, może wskazać terytorium lub terytoria, do których stosować się będzie niniejsza konwencja.
2. Każda Strona może w dowolnym momencie złożyć Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy deklarację o rozszerzeniu stosowania niniejszej konwencji na każde inne terytorium określone w tej deklaracji. Konwencja wejdzie w życie na tym terytorium pierwszego dnia miesiąca po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia przyjęcia deklaracji przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.
3. Każda deklaracja złożona na podstawie dwóch poprzednich ustępów może zostać wycofana w odniesieniu do każdego terytorium wymienionego w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia przyjęcia notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 39

Skutki konwencji

1. Celem niniejszej konwencji jest uzupełnienie obowiązujących traktatów lub umów wielostronnych lub dwustronnych zawartych między Stronami, w tym postanowień:
 - Europejskiej konwencji o ekstradycji otwartej do podpisu w Paryżu w dniu 13 grudnia 1957 roku (ETS nr 24);
 - Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych otwartej do podpisu w Strasburgu w dniu 20 kwietnia 1959 roku (ETS nr 30);
 - Protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych otwartego do podpisu w Strasburgu w dniu 17 marca 1978 roku (ETS nr 99).

2. Jeżeli dwie lub więcej Strony zawarły porozumienie lub traktat odnoszący się do kwestii uregulowanych niniejszą konwencją lub jeżeli uregulowały w inny sposób swoje stosunki związane z tymi zagadnieniami, lub uczynią to w przyszłości, są one uprawnione do stosowania postanowień tych porozumień lub traktatów oraz odpowiedniego uregulowania swoich stosunków. Jednakże, gdy strony uregulują wzajemne stosunki odnoszące się do kwestii, jakimi zajmuje się niniejsza konwencja, odmiennie niż w konwencji, powinny to uczynić w sposób, który nie jest sprzeczny z celami i zasadami konwencji.
3. Żadne postanowienie niniejszej konwencji nie może wpływać na inne prawa, ograniczenia, obowiązki i zobowiązania Strony.

Artykuł 40

Deklaracje

Każde państwo, w pisemnej deklaracji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy, może w chwili podpisywania lub składania swojego instrumentu ratyfikacyjnego, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia oświadczyć, że zastrzega sobie możliwość stawiania dodatkowych wymagań, o których mowa w artykułach 2, 3, 6 ust. 1.b., 7, 9 ust. 3 i 27 ust. 9.e.

Artykuł 41

Klauzula federalna

1. Państwo federalne może zastrzec sobie prawo wykonywania zobowiązań wynikających z Rozdziału II niniejszej konwencji zgodnie z jej podstawowymi zasadami regulującymi stosunki między władzami federalnymi a państwami wchodzącymi w skład federacji lub innymi analogicznymi jednostkami terytorialnymi, pod warunkiem, że jest nadal w stanie prowadzić współpracę na podstawie Rozdziału III.
2. Przy składaniu zastrzeżenia na podstawie ustępu 1 państwo federalne nie może formułować warunków, które zniweczą lub istotnie ograniczą jego zobowiązania do stosowania środków przewidzianych w Rozdziale II. Generalnie, powinno dysponować prawną zdolnością do szerokiego i skutecznego wykonywania takich środków.

3. W odniesieniu do postanowień niniejszej konwencji, których wykonywanie należy do jurysdykcji państw wchodzących w skład federacji lub innych analogicznych jednostek terytorialnych, niemających obowiązku – zgodnie z ich konstytucyjnym systemem federalnym dotyczących przestępstw – podejmowania działań legislacyjnych, władze federalne powinny przedstawić właściwym organom tych państw informację o wspomnianych przepisach łącznie ze swoją pozytywną o nich opinią, aby zachęcić je do podjęcia stosownych działań implementacyjnych.

Artykuł 42

Zastrzeżenia

Każde państwo, w pisemnej notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy, może, w chwili podpisywania lub składania swojego instrumentu ratyfikacyjnego, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia, złożyć zastrzeżenie lub zastrzeżenia, o jakich mowa w artykułach 4 ust. 2, 6 ust. 3, 9 ust. 4, 10 ust. 3, 11 ust. 3, 14 ust. 3, 22 ust. 2, 29 ust. 4. i 41 ust. 1. Składanie innych zastrzeżeń jest niedopuszczalne.

Artykuł 43

Status i wycofanie zastrzeżeń

1. Strona, która zgłosiła zastrzeżenie zgodnie z artykułem 42, może wycofać je w całości lub w części w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie to wejdzie w życie z dniem otrzymania tej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego. Jeżeli w notyfikacji podaje się, że wycofanie zastrzeżenia wchodzi w życie z konkretną datą oraz jeżeli data jest późniejsza od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego, wycofanie wejdzie w życie w tej późniejszej dacie.
2. Strona, która złożyła zastrzeżenie zgodnie z artykułem 42, powinna wycofać to zastrzeżenie w całości lub w części, gdy tylko pozwolą na to okoliczności.
3. Sekretarz Generalny może okresowo zwracać się do Stron, które złożyły jedno lub kilka zastrzeżeń zgodnie z artykułem 42, o przedstawienie informacji o perspektywach wycofania tego zastrzeżenia lub zastrzeżeń.

Artykuł 44

Zmiany

1. Każda Strona może zgłaszać propozycje zmian w konwencji; każda taka propozycja zostanie przedstawiona przez Sekretarza Generalnego Rady Europy państwom członkowskim Rady Europy, państwom niebędącym członkami, które uczestniczyły w opracowywaniu niniejszej konwencji, jak też każdemu państwu, które przystąpiło do konwencji lub które zostało zaproszone do przystąpienia do niej zgodnie z postanowieniami artykułu 37.
2. Każda zmiana proponowana przez Stronę będzie przekazywana Europejskiemu Komitetowi ds. Przestępczości (CDPC), który przedłoży Komitetowi Ministrów swoją opinię dotyczącą proponowanej zmiany.
3. Komitet Ministrów zbada proponowaną zmianę oraz opinię przedłożoną przez CDPC i po konsultacjach z Państwami-Stronami konwencji, niebędącymi członkami Rady Europy może przyjąć zmianę.
4. Tekst każdej zmiany przyjętej przez Komitet Ministrów zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu zostaje przekazany Stronom do akceptacji.
5. Każda zmiana przyjęta zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu wejdzie w życie trzydziestego dnia po dacie, w której Strony poinformowały Sekretarza Generalnego o zaakceptowaniu zmiany.

Artykuł 45

Rozstrzygnięcie sporów

1. Europejski Komitet ds. Przestępczości Rady Europy (CDPC) będzie informowany o sposobie interpretowania i stosowania niniejszej konwencji.
2. W razie rozbieżności między Stronami w odniesieniu do interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, Strony dążyć będą do rozstrzygnięcia sporu na drodze negocjacji lub przy użyciu innych środków pokojowych, jakie same wybiorą, w tym także przez przedłożenie sporu CDPC, sądowi arbitrażowemu, którego decyzje będą wiążące dla Stron lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, stosownie do uzgodnień między zainteresowanymi Stronami.

Artykuł 46

Konsultacje między Stronami

1. Strony prowadzić będą, w miarę potrzeb, okresowe konsultacje celem ułatwienia:
 - a. skutecznego stosowania i wdrażania konwencji, w tym identyfikacji problemów w tym zakresie, a także skutków deklaracji i zastrzeżeń złożonych na podstawie niniejszej konwencji;
 - b. wymiany informacji o najnowszych istotnych zmianach w prawie, polityce lub w dziedzinie techniki, odnoszących się do cyberprzestępczości oraz zbierania dowodów w postaci elektronicznej;
 - c. badania możliwości uzupełnienia lub wprowadzenia zmian do konwencji.
2. Europejski Komitet ds. Przestępczości (CDPC) będzie okresowo informowany o wynikach konsultacji, o jakich mowa w ustępie 1.
3. CDPC będzie, w miarę potrzeb, ułatwiał konsultacje, o jakich mowa w ustępie 1, oraz podejmował działania niezbędne dla udzielenia Stronom pomocy w ich wysiłkach zmierzających do uzupełnienia lub wprowadzenia zmian do konwencji. Najpóźniej w terminie trzech lat od daty wejścia w życie niniejszej konwencji, Europejski Komitet ds. Przestępczości (CDPC) dokona, we współpracy ze Stronami, przeglądu wszystkich postanowień konwencji, i w miarę potrzeby zaleci odpowiednie zmiany.
4. Koszty związane z realizacją postanowień ustępu 1 ponoszą Strony, w sposób przez nie ustalony, za wyjątkiem tych kosztów, które ponosi Rada Europy.
5. Sekretariat Rady Europy udziela Stronom pomocy w wykonywaniu ich zadań zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 47

Wypowiedzenie

1. Każda Strona może w dowolnej chwili wypowiedzieć niniejszą konwencję kierując do Sekretarza Generalnego Rady Europy odpowiednią notyfikację.
2. Wypowiedzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca po upływie trzymiesięcznego

okresu od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 48

Notyfikacja

Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje państwom członkowskim, państwom niebędącym członkami Rady Europy, które uczestniczyły w opracowywaniu niniejszej konwencji, jak też wszystkim państwom, które przystąpiły do konwencji lub zostały zaproszone do przystąpienia do niej:

- a. każdy akt podpisania konwencji;
- b. złożenie instrumentu ratyfikacyjnego, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c. każdą datę wejścia w życie niniejszej konwencji zgodnie z jej artykułami 36 i 37;
- d. każdą deklarację złożoną na mocy artykułu 40 lub każde zastrzeżenie złożone na mocy artykułu 42;
- e. wszelkie inne akty, notyfikacje lub informacje związane z niniejszą konwencją.

Na dowód czego, niżej podpisani, odpowiednio do tego uprawomocnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Budapeszcie dnia 23 listopada 2001 roku w językach francuskim i angielskim, przy czym obie wersje językowe są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy prześle poświadczone kopie każdemu państwu członkowskiemu Rady Europy, państwom niebędącym członkami Rady Europy, które uczestniczyły w opracowywaniu konwencji oraz każdemu państwu zaproszonemu do przystąpienia do konwencji.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem

PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski
Michał Królikowski

COUNCIL CONSEIL
OF EUROPE DE L'EUROPE

European Treaty Series - No. 185

CONVENTION ON CYBERCRIME

Budapest, 23.XI.2001

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Recognising the value of fostering co-operation with the other States parties to this Convention;

Convinced of the need to pursue, as a matter of priority, a common criminal policy aimed at the protection of society against cybercrime, *inter alia*, by adopting appropriate legislation and fostering international co-operation;

Conscious of the profound changes brought about by the digitalisation, convergence and continuing globalisation of computer networks;

Concerned by the risk that computer networks and electronic information may also be used for committing criminal offences and that evidence relating to such offences may be stored and transferred by these networks;

Recognising the need for co-operation between States and private industry in combating cybercrime and the need to protect legitimate interests in the use and development of information technologies;

Believing that an effective fight against cybercrime requires increased, rapid and well-functioning international co-operation in criminal matters;

Convinced that the present Convention is necessary to deter action directed against the confidentiality, integrity and availability of computer systems, networks and computer data as well as the misuse of such systems, networks and data by providing for the criminalisation of such conduct, as described in this Convention, and the adoption of powers sufficient for effectively combating such criminal offences, by facilitating their detection, investigation and prosecution at both the domestic and international levels and by providing arrangements for fast and reliable international co-operation;

Mindful of the need to ensure a proper balance between the interests of law enforcement and respect for fundamental human rights as enshrined in the 1950 Council of Europe Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights and other applicable international human rights treaties, which reaffirm the right of everyone to hold opinions without interference, as well as the right to freedom of expression, including the freedom to seek, receive, and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, and the rights concerning the respect for privacy;

Mindful also of the right to the protection of personal data, as conferred, for example, by the 1981 Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data;

Considering the 1989 United Nations Convention on the Rights of the Child and the 1999 International Labour Organization Worst Forms of Child Labour Convention;

Taking into account the existing Council of Europe conventions on co-operation in the penal field, as well as similar treaties which exist between Council of Europe member States and other States, and stressing that the present Convention is intended to supplement those conventions in order to make criminal investigations and proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data more effective and to enable the collection of evidence in electronic form of a criminal offence;

Welcoming recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating cybercrime, including action taken by the United Nations, the OECD, the European Union and the G8;

Recalling Committee of Ministers Recommendations No. R (85) 10 concerning the practical application of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters in respect of letters rogatory for the interception of telecommunications, No. R (88) 2 on piracy in the field of copyright and neighbouring rights, No. R (87) 15 regulating the use of personal data in the police sector, No. R (95) 4 on the protection of personal data in the area of telecommunication services, with particular reference to telephone services, as well as No. R (89) 9 on computer-related crime providing guidelines for national legislatures concerning the definition of certain computer crimes and No. R (95) 13 concerning problems of criminal procedural law connected with information technology;

Having regard to Resolution No. 1 adopted by the European Ministers of Justice at their 21st Conference (Prague, 10 and 11 June 1997), which recommended that the Committee of Ministers support the work on cybercrime carried out by the European Committee on Crime Problems (CDPC) in order to bring domestic criminal law provisions closer to each other and enable the use of effective means of investigation into such offences, as well as to Resolution No. 3 adopted at the 23rd Conference of the European Ministers of Justice (London, 8 and 9 June 2000), which encouraged the negotiating parties to pursue their efforts with a view to finding appropriate solutions to enable the largest possible number of States to become parties to the Convention and acknowledged the need for a swift and efficient system of international co-operation, which duly takes into account the specific requirements of the fight against cybercrime;

Having also regard to the Action Plan adopted by the Heads of State and Government of the Council of Europe on the occasion of their Second Summit (Strasbourg, 10 and 11 October 1997), to seek common responses to the development of the new information technologies based on the standards and values of the Council of Europe;

Have agreed as follows:

Chapter I - Use of terms

Article 1 - Definitions

For the purposes of this Convention:

- a "computer system" means any device or a group of interconnected or related devices, one or more of which, pursuant to a program, performs automatic processing of data;
- b "computer data" means any representation of facts, information or concepts in a form suitable for processing in a computer system, including a program suitable to cause a computer system to perform a function;
- c "service provider" means:
 - i any public or private entity that provides to users of its service the ability to communicate by means of a computer system, and
 - ii any other entity that processes or stores computer data on behalf of such communication service or users of such service;
- d "traffic data" means any computer data relating to a communication by means of a computer system, generated by a computer system that formed a part in the chain of communication, indicating the communication's origin, destination, route, time, date, size, duration, or type of underlying service.

Chapter II - Measures to be taken at the national level

Section 1 - Substantive criminal law

Title 1 - Offences against the confidentiality, integrity and availability of computer data and systems

Article 2 - Illegal access

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the access to the whole or any part of a computer system without right. A Party may require that the offence be committed by infringing security measures, with the intent of obtaining computer data or other dishonest intent, or in relation to a computer system that is connected to another computer system.

Article 3 - Illegal interception

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the interception without right, made by technical means, of non-public transmissions of computer data to, from or within a computer system, including electromagnetic emissions from a computer system carrying such computer data. A Party may require that the offence be committed with dishonest intent, or in relation to a computer system that is connected to another computer system.

Article 4 - Data interference

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the damaging, deletion, deterioration, alteration or suppression of computer data without right.
- 2 A Party may reserve the right to require that the conduct described in paragraph 1 result in serious harm.

Article 5 - System interference

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the serious hindering without right of the functioning of a computer system by inputting, transmitting, damaging, deleting, deteriorating, altering or suppressing computer data.

Article 6 - Misuse of devices

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right:
 - a the production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available of:
 - i a device, including a computer program, designed or adapted primarily for the purpose of committing any of the offences established in accordance with the above Articles 2 through 5;
 - ii a computer password, access code, or similar data by which the whole or any part of a computer system is capable of being accessed,

with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in Articles 2 through 5; and
 - b the possession of an item referred to in paragraphs a.i or ii above, with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in Articles 2 through 5. A Party may require by law that a number of such items be possessed before criminal liability attaches.
- 2 This article shall not be interpreted as imposing criminal liability where the production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available or possession referred to in paragraph 1 of this article is not for the purpose of committing an offence established in accordance with Articles 2 through 5 of this Convention, such as for the authorised testing or protection of a computer system.
- 3 Each Party may reserve the right not to apply paragraph 1 of this article, provided that the reservation does not concern the sale, distribution or otherwise making available of the items referred to in paragraph 1 a.ii of this article.

Title 2 – Computer-related offences

Article 7 – Computer-related forgery

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the input, alteration, deletion, or suppression of computer data, resulting in inauthentic data with the intent that it be considered or acted upon for legal purposes as if it were authentic, regardless whether or not the data is directly readable and intelligible. A Party may require an intent to defraud, or similar dishonest intent, before criminal liability attaches.

Article 8 – Computer-related fraud

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the causing of a loss of property to another person by:

- a any input, alteration, deletion or suppression of computer data;
- b any interference with the functioning of a computer system,

with fraudulent or dishonest intent of procuring, without right, an economic benefit for oneself or for another person.

Title 3 – Content-related offences

Article 9 – Offences related to child pornography

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:
 - a producing child pornography for the purpose of its distribution through a computer system;
 - b offering or making available child pornography through a computer system;
 - c distributing or transmitting child pornography through a computer system;
 - d procuring child pornography through a computer system for oneself or for another person;
 - e possessing child pornography in a computer system or on a computer-data storage medium.
- 2 For the purpose of paragraph 1 above, the term “child pornography” shall include pornographic material that visually depicts:
 - a a minor engaged in sexually explicit conduct;
 - b a person appearing to be a minor engaged in sexually explicit conduct;

- c realistic images representing a minor engaged in sexually explicit conduct.
- 3 For the purpose of paragraph 2 above, the term "minor" shall include all persons under 18 years of age. A Party may, however, require a lower age-limit, which shall be not less than 16 years.
- 4 Each Party may reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraphs 1, sub-paragraphs d. and e, and 2, sub-paragraphs b. and c.

Title 4 - Offences related to infringements of copyright and related rights

Article 10 - Offences related to infringements of copyright and related rights

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the infringement of copyright, as defined under the law of that Party, pursuant to the obligations it has undertaken under the Paris Act of 24 July 1971 revising the Bern Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights and the WIPO Copyright Treaty, with the exception of any moral rights conferred by such conventions, where such acts are committed wilfully, on a commercial scale and by means of a computer system.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the infringement of related rights, as defined under the law of that Party, pursuant to the obligations it has undertaken under the International Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organisations (Rome Convention), the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights and the WIPO Performances and Phonograms Treaty, with the exception of any moral rights conferred by such conventions, where such acts are committed wilfully, on a commercial scale and by means of a computer system.
- 3 A Party may reserve the right not to impose criminal liability under paragraphs 1 and 2 of this article in limited circumstances, provided that other effective remedies are available and that such reservation does not derogate from the Party's international obligations set forth in the international instruments referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

Title 5 - Ancillary liability and sanctions

Article 11 - Attempt and aiding or abetting

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of any of the offences established in accordance with Articles 2 through 10 of the present Convention with intent that such offence be committed.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, an attempt to commit any of the offences established in accordance with Articles 3 through 5, 7, 8, and 9.1.a and c. of this Convention.

- 3 Each Party may reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraph 2 of this article.

Article 12 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for a criminal offence established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within it, based on:

- a a power of representation of the legal person;
- b an authority to take decisions on behalf of the legal person;
- c an authority to exercise control within the legal person.

- 2 In addition to the cases already provided for in paragraph 1 of this article, each Party shall take the measures necessary to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of a criminal offence established in accordance with this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.

- 3 Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.

- 4 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Article 13 – Sanctions and measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which include deprivation of liberty.

- 2 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 12 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions or measures, including monetary sanctions.

Section 2 – Procedural law

Title 1 – Common provisions

Article 14 – Scope of procedural provisions

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish the powers and procedures provided for in this section for the purpose of specific criminal investigations or proceedings.

- 2 Except as specifically provided otherwise in Article 21, each Party shall apply the powers and procedures referred to in paragraph 1 of this article to:

- a the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention;
 - b other criminal offences committed by means of a computer system; and
 - c the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.
- 3 a Each Party may reserve the right to apply the measures referred to in Article 20 only to offences or categories of offences specified in the reservation, provided that the range of such offences or categories of offences is not more restricted than the range of offences to which it applies the measures referred to in Article 21. Each Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measure referred to in Article 20.
- b Where a Party, due to limitations in its legislation in force at the time of the adoption of the present Convention, is not able to apply the measures referred to in Articles 20 and 21 to communications being transmitted within a computer system of a service provider, which system:
- i is being operated for the benefit of a closed group of users, and
 - ii does not employ public communications networks and is not connected with another computer system, whether public or private,
- that Party may reserve the right not to apply these measures to such communications. Each Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measures referred to in Articles 20 and 21.

Article 15 - Conditions and safeguards

- 1 Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in this Section are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the adequate protection of human rights and liberties, including rights arising pursuant to obligations it has undertaken under the 1950 Council of Europe Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, and other applicable international human rights instruments, and which shall incorporate the principle of proportionality.
- 2 Such conditions and safeguards shall, as appropriate in view of the nature of the procedure or power concerned, *inter alia*, include judicial or other independent supervision, grounds justifying application, and limitation of the scope and the duration of such power or procedure.
- 3 To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the sound administration of justice, each Party shall consider the impact of the powers and procedures in this section upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.

Title 2 – Expedited preservation of stored computer data

Article 16 – Expedited preservation of stored computer data

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable its competent authorities to order or similarly obtain the expeditious preservation of specified computer data, including traffic data, that has been stored by means of a computer system, in particular where there are grounds to believe that the computer data is particularly vulnerable to loss or modification.
- 2 Where a Party gives effect to paragraph 1 above by means of an order to a person to preserve specified stored computer data in the person's possession or control, the Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige that person to preserve and maintain the integrity of that computer data for a period of time as long as necessary, up to a maximum of ninety days, to enable the competent authorities to seek its disclosure. A Party may provide for such an order to be subsequently renewed.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige the custodian or other person who is to preserve the computer data to keep confidential the undertaking of such procedures for the period of time provided for by its domestic law.
- 4 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Article 17 – Expedited preservation and partial disclosure of traffic data

- 1 Each Party shall adopt, in respect of traffic data that is to be preserved under Article 16, such legislative and other measures as may be necessary to:
 - a ensure that such expeditious preservation of traffic data is available regardless of whether one or more service providers were involved in the transmission of that communication; and
 - b ensure the expeditious disclosure to the Party's competent authority, or a person designated by that authority, of a sufficient amount of traffic data to enable the Party to identify the service providers and the path through which the communication was transmitted.
- 2 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Title 3 – Production order

Article 18 – Production order

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order:
 - a a person in its territory to submit specified computer data in that person's possession or control, which is stored in a computer system or a computer-data storage medium; and

- b a service provider offering its services in the territory of the Party to submit subscriber information relating to such services in that service provider's possession or control.
- 2 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.
 - 3 For the purpose of this article, the term "subscriber information" means any information contained in the form of computer data or any other form that is held by a service provider, relating to subscribers of its services other than traffic or content data and by which can be established:
 - a the type of communication service used, the technical provisions taken thereto and the period of service;
 - b the subscriber's identity, postal or geographic address, telephone and other access number, billing and payment information, available on the basis of the service agreement or arrangement;
 - c any other information on the site of the installation of communication equipment, available on the basis of the service agreement or arrangement.

Title 4 – Search and seizure of stored computer data

Article 19 – Search and seizure of stored computer data

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to search or similarly access:
 - a a computer system or part of it and computer data stored therein; and
 - b a computer-data storage medium in which computer data may be stored
 in its territory.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that where its authorities search or similarly access a specific computer system or part of it, pursuant to paragraph 1.a, and have grounds to believe that the data sought is stored in another computer system or part of it in its territory, and such data is lawfully accessible from or available to the initial system, the authorities shall be able to expeditiously extend the search or similar accessing to the other system.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to seize or similarly secure computer data accessed according to paragraphs 1 or 2. These measures shall include the power to:
 - a seize or similarly secure a computer system or part of it or a computer-data storage medium;
 - b make and retain a copy of those computer data;

- c maintain the integrity of the relevant stored computer data;
 - d render inaccessible or remove those computer data in the accessed computer system.
- 4 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order any person who has knowledge about the functioning of the computer system or measures applied to protect the computer data therein to provide, as is reasonable, the necessary information, to enable the undertaking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2.
- 5 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Title 5 – Real-time collection of computer data

Article 20 – Real-time collection of traffic data

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to:
- a collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, and
 - b compel a service provider, within its existing technical capability:
 - i to collect or record through the application of technical means on the territory of that Party; or
 - ii to co-operate and assist the competent authorities in the collection or recording of,

traffic data, in real-time, associated with specified communications in its territory transmitted by means of a computer system.
- 2 Where a Party, due to the established principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1.a, it may instead adopt legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of traffic data associated with specified communications transmitted in its territory, through the application of technical means on that territory.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.
- 4 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Article 21 – Interception of content data

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary, in relation to a range of serious offences to be determined by domestic law, to empower its competent authorities to:

- a collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, and
- b compel a service provider, within its existing technical capability:
 - i to collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, or
 - ii to co-operate and assist the competent authorities in the collection or recording of,

content data, in real-time, of specified communications in its territory transmitted by means of a computer system.

- 2 Where a Party, due to the established principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1.a, it may instead adopt legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of content data on specified communications in its territory through the application of technical means on that territory.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.
- 4 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Section 3 - Jurisdiction

Article 22 - Jurisdiction

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over any offence established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, when the offence is committed:
 - a in its territory; or
 - b on board a ship flying the flag of that Party; or
 - c on board an aircraft registered under the laws of that Party; or
 - d by one of its nationals, if the offence is punishable under criminal law where it was committed or if the offence is committed outside the territorial jurisdiction of any State.
- 2 Each Party may reserve the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1.b through 1.d of this article or any part thereof.
- 3 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in Article 24, paragraph 1, of this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to another Party, solely on the basis of his or her nationality, after a request for extradition.

- 4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its domestic law.
- 5 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Chapter III - International co-operation

Section 1 - General principles

Title 1 - General principles relating to international co-operation

Article 23 - General principles relating to international co-operation

The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this chapter, and through the application of relevant international instruments on international co-operation in criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation, and domestic laws, to the widest extent possible for the purposes of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.

Title 2 - Principles relating to extradition

Article 24 - Extradition

- 1
 - a This article applies to extradition between Parties for the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, provided that they are punishable under the laws of both Parties concerned by deprivation of liberty for a maximum period of at least one year, or by a more severe penalty.
 - b Where a different minimum penalty is to be applied under an arrangement agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation or an extradition treaty, including the European Convention on Extradition (ETS No. 24), applicable between two or more parties, the minimum penalty provided for under such arrangement or treaty shall apply.
- 2 The criminal offences described in paragraph 1 of this article shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between or among the Parties. The Parties undertake to include such offences as extraditable offences in any extradition treaty to be concluded between or among them.
- 3 If a Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it does not have an extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition with respect to any criminal offence referred to in paragraph 1 of this article.
- 4 Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the criminal offences referred to in paragraph 1 of this article as extraditable offences between themselves.

- 5 Extradition shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable extradition treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse extradition.
- 6 If extradition for a criminal offence referred to in paragraph 1 of this article is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, or because the requested Party deems that it has jurisdiction over the offence, the requested Party shall submit the case at the request of the requesting Party to its competent authorities for the purpose of prosecution and shall report the final outcome to the requesting Party in due course. Those authorities shall take their decision and conduct their investigations and proceedings in the same manner as for any other offence of a comparable nature under the law of that Party.
- 7
 - a Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of each authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty.
 - b The Secretary General of the Council of Europe shall set up and keep updated a register of authorities so designated by the Parties. Each Party shall ensure that the details held on the register are correct at all times.

Title 3 – General principles relating to mutual assistance

Article 25 – General principles relating to mutual assistance

- 1 The Parties shall afford one another mutual assistance to the widest extent possible for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.
- 2 Each Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to carry out the obligations set forth in Articles 27 through 35.
- 3 Each Party may, in urgent circumstances, make requests for mutual assistance or communications related thereto by expedited means of communication, including fax or e-mail, to the extent that such means provide appropriate levels of security and authentication (including the use of encryption, where necessary), with formal confirmation to follow, where required by the requested Party. The requested Party shall accept and respond to the request by any such expedited means of communication.
- 4 Except as otherwise specifically provided in articles in this chapter, mutual assistance shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable mutual assistance treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse co-operation. The requested Party shall not exercise the right to refuse mutual assistance in relation to the offences referred to in Articles 2 through 11 solely on the ground that the request concerns an offence which it considers a fiscal offence.
- 5 Where, in accordance with the provisions of this chapter, the requested Party is permitted to make mutual assistance conditional upon the existence of dual criminality, that condition shall be deemed fulfilled, irrespective of whether its laws place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under its laws.

Article 26 – Spontaneous information

- 1 A Party may, within the limits of its domestic law and without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.
- 2 Prior to providing such information, the providing Party may request that it be kept confidential or only used subject to conditions. If the receiving Party cannot comply with such request, it shall notify the providing Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. If the receiving Party accepts the information subject to the conditions, it shall be bound by them.

Title 4 – Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements

Article 27 – Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements

- 1 Where there is no mutual assistance treaty or arrangement on the basis of uniform or reciprocal legislation in force between the requesting and requested Parties, the provisions of paragraphs 2 through 9 of this article shall apply. The provisions of this article shall not apply where such treaty, arrangement or legislation exists, unless the Parties concerned agree to apply any or all of the remainder of this article in lieu thereof.
- 2
 - a Each Party shall designate a central authority or authorities responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution.
 - b The central authorities shall communicate directly with each other;
 - c Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of this paragraph;
 - d The Secretary General of the Council of Europe shall set up and keep updated a register of central authorities designated by the Parties. Each Party shall ensure that the details held on the register are correct at all times.
- 3 Mutual assistance requests under this article shall be executed in accordance with the procedures specified by the requesting Party, except where incompatible with the law of the requested Party.
- 4 The requested Party may, in addition to the grounds for refusal established in Article 25, paragraph 4, refuse assistance if:
 - a the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence, or

- b it considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.
- 5 The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice criminal investigations or proceedings conducted by its authorities.
 - 6 Before refusing or postponing assistance, the requested Party shall, where appropriate after having consulted with the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.
 - 7 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the outcome of the execution of a request for assistance. Reasons shall be given for any refusal or postponement of the request. The requested Party shall also inform the requesting Party of any reasons that render impossible the execution of the request or are likely to delay it significantly.
 - 8 The requesting Party may request that the requested Party keep confidential the fact of any request made under this chapter as well as its subject, except to the extent necessary for its execution. If the requested Party cannot comply with the request for confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.
 - 9
 - a In the event of urgency, requests for mutual assistance or communications related thereto may be sent directly by judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In any such cases, a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
 - b Any request or communication under this paragraph may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
 - c Where a request is made pursuant to sub-paragraph a. of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
 - d Requests or communications made under this paragraph that do not involve coercive action may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
 - e Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, inform the Secretary General of the Council of Europe that, for reasons of efficiency, requests made under this paragraph are to be addressed to its central authority.

Article 28 – Confidentiality and limitation on use

- 1 When there is no mutual assistance treaty or arrangement on the basis of uniform or reciprocal legislation in force between the requesting and the requested Parties, the provisions of this article shall apply. The provisions of this article shall not apply where such treaty, arrangement or legislation exists, unless the Parties concerned agree to apply any or all of the remainder of this article in lieu thereof.
- 2 The requested Party may make the supply of information or material in response to a request dependent on the condition that it is:

- a kept confidential where the request for mutual legal assistance could not be complied with in the absence of such condition, or
 - b not used for investigations or proceedings other than those stated in the request.
- 3 If the requesting Party cannot comply with a condition referred to in paragraph 2, it shall promptly inform the other Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. When the requesting Party accepts the condition, it shall be bound by it.
- 4 Any Party that supplies information or material subject to a condition referred to in paragraph 2 may require the other Party to explain, in relation to that condition, the use made of such information or material.

Section 2 - Specific provisions

Title 1 - Mutual assistance regarding provisional measures

Article 29 - Expedited preservation of stored computer data

- 1 A Party may request another Party to order or otherwise obtain the expeditious preservation of data stored by means of a computer system, located within the territory of that other Party and in respect of which the requesting Party intends to submit a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data.
- 2 A request for preservation made under paragraph 1 shall specify:
- a the authority seeking the preservation;
 - b the offence that is the subject of a criminal investigation or proceedings and a brief summary of the related facts;
 - c the stored computer data to be preserved and its relationship to the offence;
 - d any available information identifying the custodian of the stored computer data or the location of the computer system;
 - e the necessity of the preservation; and
 - f that the Party intends to submit a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the stored computer data.
- 3 Upon receiving the request from another Party, the requested Party shall take all appropriate measures to preserve expeditiously the specified data in accordance with its domestic law. For the purposes of responding to a request, dual criminality shall not be required as a condition to providing such preservation.

- 4 A Party that requires dual criminality as a condition for responding to a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of stored data may, in respect of offences other than those established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, reserve the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.
- 5 In addition, a request for preservation may only be refused if:
- a the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence, or
 - b the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.
- 6 Where the requested Party believes that preservation will not ensure the future availability of the data or will threaten the confidentiality of or otherwise prejudice the requesting Party's investigation, it shall promptly so inform the requesting Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.
- 7 Any preservation effected in response to the request referred to in paragraph 1 shall be for a period not less than sixty days, in order to enable the requesting Party to submit a request for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data. Following the receipt of such a request, the data shall continue to be preserved pending a decision on that request.

Article 30 – Expedited disclosure of preserved traffic data

- 1 Where, in the course of the execution of a request made pursuant to Article 29 to preserve traffic data concerning a specific communication, the requested Party discovers that a service provider in another State was involved in the transmission of the communication, the requested Party shall expeditiously disclose to the requesting Party a sufficient amount of traffic data to identify that service provider and the path through which the communication was transmitted.
- 2 Disclosure of traffic data under paragraph 1 may only be withheld if:
- a the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence; or
 - b the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.

Title 2 – Mutual assistance regarding investigative powers

Article 31 – Mutual assistance regarding accessing of stored computer data

- 1 A Party may request another Party to search or similarly access, seize or similarly secure, and disclose data stored by means of a computer system located within the territory of the requested Party, including data that has been preserved pursuant to Article 29.

- 2 The requested Party shall respond to the request through the application of international instruments, arrangements and laws referred to in Article 23, and in accordance with other relevant provisions of this chapter.
- 3 The request shall be responded to on an expedited basis where:
 - a there are grounds to believe that relevant data is particularly vulnerable to loss or modification; or
 - b the instruments, arrangements and laws referred to in paragraph 2 otherwise provide for expedited co-operation.

Article 32 - Trans-border access to stored computer data with consent or where publicly available

A Party may, without the authorisation of another Party:

- a access publicly available (open source) stored computer data, regardless of where the data is located geographically; or
- b access or receive, through a computer system in its territory, stored computer data located in another Party, if the Party obtains the lawful and voluntary consent of the person who has the lawful authority to disclose the data to the Party through that computer system.

Article 33 - Mutual assistance in the real-time collection of traffic data

- 1 The Parties shall provide mutual assistance to each other in the real-time collection of traffic data associated with specified communications in their territory transmitted by means of a computer system. Subject to the provisions of paragraph 2, this assistance shall be governed by the conditions and procedures provided for under domestic law.
- 2 Each Party shall provide such assistance at least with respect to criminal offences for which real-time collection of traffic data would be available in a similar domestic case.

Article 34 - Mutual assistance regarding the interception of content data

The Parties shall provide mutual assistance to each other in the real-time collection or recording of content data of specified communications transmitted by means of a computer system to the extent permitted under their applicable treaties and domestic laws.

Title 3 - 24/7 Network

Article 35 - 24/7 Network

- 1 Each Party shall designate a point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis, in order to ensure the provision of immediate assistance for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence. Such assistance shall include facilitating, or, if permitted by its domestic law and practice, directly carrying out the following measures:
 - a the provision of technical advice;

- b the preservation of data pursuant to Articles 29 and 30;
 - c the collection of evidence, the provision of legal information, and locating of suspects.
- 2
 - a A Party's point of contact shall have the capacity to carry out communications with the point of contact of another Party on an expedited basis.
 - b If the point of contact designated by a Party is not part of that Party's authority or authorities responsible for international mutual assistance or extradition, the point of contact shall ensure that it is able to co-ordinate with such authority or authorities on an expedited basis.
 - 3 Each Party shall ensure that trained and equipped personnel are available, in order to facilitate the operation of the network.

Chapter IV – Final provisions

Article 36 – Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and by non-member States which have participated in its elaboration.
- 2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.
- 4 In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.

Article 37 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Contracting States to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council and which has not participated in its elaboration to accede to this Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- 2 In respect of any State acceding to the Convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 38 - Territorial application

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 39 - Effects of the Convention

- 1 The purpose of the present Convention is to supplement applicable multilateral or bilateral treaties or arrangements as between the Parties, including the provisions of:
 - the European Convention on Extradition, opened for signature in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
 - the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
 - the Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg, on 17 March 1978 (ETS No. 99).
- 2 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.
- 3 Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of a Party.

Article 40 - Declarations

By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the possibility of requiring additional elements as provided for under Articles 2, 3, 6 paragraph 1.b, 7, 9 paragraph 3, and 27, paragraph 9.e.

Article 41 - Federal clause

- 1 A federal State may reserve the right to assume obligations under Chapter II of this Convention consistent with its fundamental principles governing the relationship between its central government and constituent States or other similar territorial entities provided that it is still able to co-operate under Chapter III.
- 2 When making a reservation under paragraph 1, a federal State may not apply the terms of such reservation to exclude or substantially diminish its obligations to provide for measures set forth in Chapter II. Overall, it shall provide for a broad and effective law enforcement capability with respect to those measures.
- 3 With regard to the provisions of this Convention, the application of which comes under the jurisdiction of constituent States or other similar territorial entities, that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States of the said provisions with its favourable opinion, encouraging them to take appropriate action to give them effect.

Article 42 - Reservations

By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the reservation(s) provided for in Article 4, paragraph 2, Article 6, paragraph 3, Article 9, paragraph 4, Article 10, paragraph 3, Article 11, paragraph 3, Article 14, paragraph 3, Article 22, paragraph 2, Article 29, paragraph 4, and Article 41, paragraph 1. No other reservation may be made.

Article 43 - Status and withdrawal of reservations

- 1 A Party that has made a reservation in accordance with Article 42 may wholly or partially withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date on which the notification is received by the Secretary General, the withdrawal shall take effect on such a later date.
- 2 A Party that has made a reservation as referred to in Article 42 shall withdraw such reservation, in whole or in part, as soon as circumstances so permit.
- 3 The Secretary General of the Council of Europe may periodically enquire with Parties that have made one or more reservations as referred to in Article 42 as to the prospects for withdrawing such reservation(s).

Article 44 - Amendments

- 1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as to any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention in accordance with the provisions of Article 37.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC), which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and, following consultation with the non-member States Parties to this Convention, may adopt the amendment.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 45 - Settlement of disputes

- 1 The European Committee on Crime Problems (CDPC) shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.
- 2 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the CDPC, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 46 - Consultations of the Parties

- 1 The Parties shall, as appropriate, consult periodically with a view to facilitating:
 - a the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems thereof, as well as the effects of any declaration or reservation made under this Convention;
 - b the exchange of information on significant legal, policy or technological developments pertaining to cybercrime and the collection of evidence in electronic form;
 - c consideration of possible supplementation or amendment of the Convention.
- 2 The European Committee on Crime Problems (CDPC) shall be kept periodically informed regarding the result of consultations referred to in paragraph 1.

- 3 The CDPC shall, as appropriate, facilitate the consultations referred to in paragraph 1 and take the measures necessary to assist the Parties in their efforts to supplement or amend the Convention. At the latest three years after the present Convention enters into force, the European Committee on Crime Problems (CDPC) shall, in co-operation with the Parties, conduct a review of all of the Convention's provisions and, if necessary, recommend any appropriate amendments.
- 4 Except where assumed by the Council of Europe, expenses incurred in carrying out the provisions of paragraph 1 shall be borne by the Parties in the manner to be determined by them.
- 5 The Parties shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

Article 47 - Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 48 - Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 36 and 37;
- d any declaration made under Article 40 or reservation made in accordance with Article 42;
- e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Budapest, this 23rd day of November 2001, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

**Lista oświadczeń i zastrzeżeń złożonych przez państwa-strony
do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości
tłumaczenie na język polski**

1. Albania:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, Albania oświadcza, że nazwa i adres organów odpowiedzialnych za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu, to:
 - Ministry of Justice, Bulevardi Zog. I., Tirana
 - National Central Office of Interpol, Bulevardi Deshmoret e Kombit, Tirana.
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 Konwencji, Albania oświadcza, że nazwa i adres organu centralnego odpowiedzialnego za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc lub za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do wykonania, to:
Ministry of Justice, Bulevardi Zog. I., Tirana
- c. Punktem kontaktowym Sieci 24/7 wyznaczonym przez Albaniją jest:
the Police of State
Ministry of Interior
Bulevardi Deshmoret e Kombit
Tirana
Albania

2. Armenia:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7, art. 27 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 Konwencji o cyberprzestępczości, Republika Armenii wyznaczyła w charakterze krajowego punktu kontaktowego ds. współpracy w zakresie zwalczania cyberprzestępczości, dostępnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu:
National Contact Point (NCP)
Main Department of Struggle Against Organised Crime (MDSAOC) of the Police of the Republic of Armenia
130, Nalbandyan str.
Yerevan, 0025
Republic of Armenia
Email: cybercrime@police.am

3. Australia:

- a. Zgodnie z art. 42 oraz art. 14 ust. 3 lit. a) Konwencji, Australia zastrzega sobie prawo do stosowania środków, o których mowa w art. 20 (gromadzenie w czasie rzeczywistym danych dotyczących ruchu), wyłącznie w odniesieniu do przestępstw podlegających karze pozbawienia wolności w wymiarze minimum 3 lat oraz innych 'poważnych przestępstw', zgodnie z definicją zawartą w przepisach prawa krajowego odnoszących się do gromadzenia i rejestrowania w czasie rzeczywistym

danych dotyczących ruchu oraz przechwytywania danych dotyczących treści. Zgodnie z prawem Australii, organy krajowe mogą uzyskać dostęp do danych dotyczących ruchu zgromadzonych i zarejestrowanych w czasie rzeczywistym tylko w odniesieniu do przestępstw podlegających karze pozbawienia wolności w wymiarze minimum 3 lat oraz w odniesieniu do innych 'poważnych przestępstw'. Organy krajowe mogą uzyskać dostęp do przechwyconych danych dotyczących treści tylko w odniesieniu do 'poważnych przestępstw'.

- b. Zgodnie z art. 42 oraz art. 22 ust. 2 Konwencji, Australia zastrzega sobie prawo do niestosowania zasad dotyczących jurysdykcji określonych w art. 22 ust. 1 lit. b) - d) w odniesieniu do przestępstw określonych zgodnie z art. 7 (fałszerstwo komputerowe), art. 8 (oszustwo komputerowe) oraz art. 9 (przestępstwa związane z pornografią dziecięcą). Parlament Związku Australijskiego nie posiada pełnej władzy w zakresie stanowienia przepisów prawa dotyczących przestępstw fałszerstwa komputerowego, oszustwa komputerowego lub przestępstw związanych z pornografią dziecięcą. Parlament Związku Australijskiego ustanowił przestępstwa dotyczące fałszerstw komputerowych, oszustw komputerowych oraz przestępstw związanych z pornografią dziecięcą popełnionych na pokładach statków pływających pod australijską banderą, na pokładach samolotów zarejestrowanych na podstawie przepisów prawa Australii lub przez obywateli Australii poza terytorium Australii, w przypadku, gdy czyn przestępczy obejmuje tematykę, w odniesieniu do której ma ona uprawnienia ustawodawcze. Oprócz tych przestępstw, stany oraz terytoria Australii określiły także przestępstwa zgodnie z art. 7, 8 i 9, w przypadku, gdy były one popełnione na ich terytorium.
- c. Zgodnie z art. 42 oraz art. 22 ust. 2 Konwencji, Australia następnie zastrzega sobie prawo do niestosowania zasad dotyczących jurysdykcji określonych w art. 22 ust. 1 lit. b) – d) w odniesieniu do przestępstw określonych zgodnie z art. 10 (przestępstwa dotyczące naruszeń praw autorskich i powiązanych). Prawo Australii obecnie nie przewiduje jurysdykcji w zakresie czynów stanowiących naruszenie praw autorskich i powiązanych, popełnionych na pokładach statków pływających pod australijską banderą, na pokładach samolotów zarejestrowanych na podstawie przepisów prawa Australii lub przez obywateli Australii poza terytorium Australii.
- d. Artykuł 24 ust. 7 –właściwy organ wyznaczony przez Australię:
International Crime Cooperation Central Authority
Attorney-General's Department
3-5 National Circuit
Barton ACT 2600
Australia
E-Mail: extradition@ag.gov.au
Tel: + 61 2 6141 3244
Fax: + 61 2 6141 5457
- e. Artykuł 27 ust. 2 –właściwy organ wyznaczony przez Australię:
International Crime Cooperation Central Authority

Attorney-General's Department
3-5 National Circuit
Barton ACT 2600
Australia
E-Mail: mutualassistance@ag.gov.au
Tel: + 61 2 6141 3244

- Fax: + 61 2 6141 5457
- f. Artykuł 35 – Sieć 24/7:
AOCC Watchfloor Operations
Australian Federal police
GPO Box 401
Canberra ACT 2601
Australia
E-Mail: AOCC-Watchfloor-Supervisor@afp.gov.au
Tel: + 61 2 6126 7299
Fax: + 61 2 6126 7910

4. Austria:

- a. Austria, zgodnie z art. 29 ust. 4 Konwencji, będzie odmówi wykonania wniosków o wzajemną pomoc prawną w zakresie zabezpieczenia przechowywanych danych komputerowych przewidzianego w art. 16 Konwencji, w przypadku niespełnienia warunku podwójnej karalności; nie ma to zastosowania w odniesieniu do przestępstw określonych zgodnie z art. 2 – 11 niniejszej Konwencji.
- b. Austria oświadcza, że następujący organ został wyznaczony jako organ odpowiedzialny zgodnie z art. 24 ust. 7 oraz art. 27 ust. 2 Konwencji o cyberprzestępczości:
Bundesministerium für Justiz (Federal Ministry of Justice)
Abt. IV 4 Internationale Strafsachen (International Criminal Matters)
1070 Wien, Museumstrasse 7
Tel.: +43 1 52 1 52-0
E-Mail: team.s@bmj.gv.at
- c. Austria oświadcza, że następujący organ został wyznaczony jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 35 Konwencji:
Bundesministerium für Inneres (Federal Ministry of the Interior)
Bundeskriminalamt (Federal Criminal Police Office)
Büro 5.2 Cyber-Crime-Competence-Center
Josef Holaubek Platz 1
1090 Wien
Tel.: +43 1 51 2 56 22

5. Azerbejdżan:

- a. Zgodnie z art. 42 oraz art. 4 ust. 2 Konwencji, Republika Azerbejdżanu oświadcza, że odpowiedzialność karna powstaje w przypadku, gdy czyny opisane w art. 4 Konwencji skutkują poważną szkodą.
- b. W odniesieniu do art. 6 ust. 1 lit. b) Konwencji, Republika Azerbejdżanu oświadcza, że w przypadku, gdy czyny nie są uważane za przestępstwa niebezpieczne dla społeczeństwa, będą one oceniane nie w kategoriach przestępstw, ale jako czyny karalne traktowane jako naruszenie prawa. W przypadku, gdy umyślne popełnienie czynów zagrożonych karą, których nie uważa się za przestępstwa niebezpieczne dla społeczeństwa (działanie lub brak działania) powoduje poważną szkodę, wówczas czyny te traktuje się jak przestępstwa.
- c. W odniesieniu do art. 6 ust. 3 Konwencji, Republika Azerbejdżanu uważa czyny wskazane w art. 6 ust. 1 Konwencji nie jako przestępstwa, ale jako czyny zagrożone karą traktowane jako naruszenie prawa w przypadku, gdy czynów tych nie uważa się za przestępstwa niebezpieczne dla społeczeństwa i przewiduje, że pewne czyny będą stanowiły podstawę do postawienia zarzutów karnych tylko w przypadku powstania poważnej szkody.
- d. Zgodnie z art. 42 oraz art. 29 ust. 4 Konwencji, Republika Azerbejdżanu zastrzega sobie prawo do odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie na podstawie tego artykułu w sytuacji, gdy ma powody, aby uważać, że w momencie ujawnienia, warunek podwójnej karalności nie może być spełniony.
- e. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, w przypadku braku umowy o ekstradycji, Republika Azerbejdżanu wyznacza Ministerstwo Sprawiedliwości [*Ministry of Justice*] (Adres: 1, Inshaatchilar Avenue, Baky, AZ 1073, Republic of Azerbaijan; e-mail: contact@justice.gov.az) jako organ odpowiedzialny w zakresie przyjmowania wniosków ekstradycyjnych oraz wniosków o tymczasowe aresztowanie.
- f. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Republika Azerbejdżanu wyznacza Ministerstwo Bezpieczeństwa Narodowego [*Ministry of National Security*] (Adres: 2, Parliament Avenue, Baky, AZ 1006, Republic of Azerbaijan; e-mail: secretoffice@mns.gov.az) jako organ odpowiedzialny za przesyłanie wniosków o wzajemną pomoc, udzielanie na nie odpowiedzi oraz wykonywanie takich wniosków.
- g. Zgodnie z art. 27 ust. 9 lit. e) Konwencji, Republika Azerbejdżanu informuje Sekretarza Generalnego o tym, że dla lepszej skuteczności, wnioski na podstawie niniejszego przepisu należy kierować do jednostki centralnej.
- h. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Republika Azerbejdżanu wyznacza Ministerstwo Bezpieczeństwa Narodowego [*Ministry of National Security*] (address: 2, Parliament Avenue, Baky, AZ 1006, Republic of Azerbaijan; email: secretoffice@mns.gov.az) jako punkt kontaktowy dostępny 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu w celu zapewnienia natychmiastowej pomocy w zakresie prowadzenia dochodzeń lub postępowań w związku z przestępstwami dotyczącymi systemów oraz danych informatycznych lub gromadzenia dowodów przestępstw w formie elektronicznej.

- i. Zgodnie z art. 38 Konwencji, Republika Azerbejdżanu oświadcza, że nie jest w stanie zagwarantować implementacji Konwencji na terytorium Republiki Azerbejdżanu okupowanym przez Republikę Armenii do czasu wyzwolenia tego terytorium spod okupacji.
- j. (w załączeniu jest mapa schematyczna okupowanego terytorium Republiki Azerbejdżanu).

6. Belgia:

- a. Zgodnie z art. 22 Konwencji, Rząd Belgii zastrzega sobie możliwość stosowania art. 22 ust. 1 lit. c) Konwencji tylko w przypadku spełnienia następującego warunku szczególnego: art. 36 Ustawy z dnia 27 czerwca 1937 r. regulujący nawigację powietrzną uznaje przestępstwa popełnione na pokładzie lecącego samolotu belgijskiego za przestępstwa popełnione na terytorium Belgii.
- b. Zgodnie z art. 42 Konwencji, Belgia zastrzega sobie prawo do stosowania art. 22 ust. 1 lit. d) Konwencji w odniesieniu do obywatela Belgii winnego popełnienia przestępstwa poza terytorium Królestwa jedynie w sytuacjach, gdy takie przestępstwo jest przestępstwem w świetle prawa belgijskiego, gdy przestępstwo to podlega karze w świetle przepisów prawa państwa, w którym zostało popełnione oraz gdy sprawca został odnaleziony w Belgii. Belgia zastrzega sobie prawo do wszczęcia postępowania w przypadku, gdy ofiara przestępstwa jest cudzoziemcem, jedynie na skutek skargi wniesionej przez ofiarę lub jej rodzinę, lub też na skutek oficjalnego powiadomienia przez władze państwa, w którym popełniono przestępstwo.
- c. Zgodnie z art. 2 Konwencji, Rząd Belgii oświadcza, że uznaje za przestępstwo czyny określone w art. 2, dotyczące „hakerstwa wewnętrznego”, zgodnie z art. 550bis § 2 Kodeksu Karnego, tylko w przypadku, gdy czyny takie zostały popełnione z zamiarem oszustwa lub spowodowania szkody.
- d. Zgodnie z art. 7 Konwencji, Rząd Belgii oświadcza, że uznaje za przestępstwo czyny określone w art. 7 tylko w przypadku, gdy czyny takie zostały popełnione w oszukańczym zamiarze lub z zamiarem spowodowania szkody.
- e. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Rząd Belgii oświadcza, że organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu, jest:
Service Public Fédéral Justice
Service de la coopération internationale pénale
Boulevard de Waterloo 115
1000 Bruxelles
fax : +32(0)2/210.57.98
(until the end of 2012).
- f. Zgodnie z art. 27 ust. 2 Konwencji, Rząd Belgii oświadcza, że organem odpowiedzialnym za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc lub za udzielanie

odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania jest:

Service Public Fédéral Justice

Service de la coopération internationale pénale

Boulevard de Waterloo 115

1000 Bruxelles

fax : +32(0)2/210.57.98

(until the end of 2012).

- g. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Rząd Belgii wyznacza w charakterze punktu kontaktowego dostępnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu następujący departament:

Tel: +32-2-743-73-84

24 hours a day, 7 days a week.

Tel: +32-2-743-74-74 (Secretariat)

Monitored during work hours.

Fax: +32-2-733-56-16

Must phone prior to sending a fax.

E-mail: Permanence@fccu.be

24 hours a day, 7 days a week

(Must phone prior to sending an e-mail).

7. Bośnia i Hercegowina:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7, art. 27 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 Konwencji o cyberprzestępczości, Bośnia i Hercegowina uaktualnia następujące informacje na temat organów wyznaczonych dla celów Konwencji:

- b. Właściwy organ w zakresie art. 24 oraz art. 27:

State Investigation and Protection Agency

of Bosnia and Herzegovina

(Ministry of Security)

Point of contact in respect of Article 35:

Direction for cooperation of police bodies

of Bosnia and Herzegovina

International police cooperation Sector, INTERPOL

(Ministry of Security)

8. Bułgaria:

- a. Zgodnie z art. 14 ust. 3 Konwencji, Republika Bułgarii zastrzega sobie prawo do stosowania środków, o których mowa w art. 20 tylko w odniesieniu do poważnych przestępstw, zgodnie z ich definicją zawartą w bułgarskim Kodeksie Karnym.

- b. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Bułgarii oświadcza, że wyznacza Ministerstwo Sprawiedliwości w charakterze Organu Centralnego odpowiedzialnego za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych,

natomiast Najwyższą Prokuraturę Kasacyjną w charakterze Organu Centralnego odpowiedzialnego za sporządzanie i przyjmowanie wniosków o tymczasowe aresztowanie.

- c. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Republika Bułgarii oświadcza, że wyznacza następujące Organy Centralne odpowiedzialne za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc lub za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski:

Najwyższą Prokuraturę Kasacyjną – w zakresie wniosków o wzajemną pomoc na etapie postępowania przygotowawczego;

Ministerstwo Sprawiedliwości – w zakresie wniosków o wzajemną pomoc na etapie postępowania przed sądem.

- d. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Republika Bułgarii oświadcza, że wyznacza Krajowe Służby ds. Zwalczania Przeszłości Zorganizowanej działające w strukturach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do pełnienia funkcji punktu kontaktowego dla celów prowadzenia dochodzeń w związku z cyberprzeszłością:

Computer crimes and intellectual property division

Chief Directorate "Combating Organized Crime"

Ministry of Interior of the Republic of Bulgaria.

9. Chorwacja:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7, art. 27 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 Konwencji o cyberprzeszłości, Chorwacja wyznacza w charakterze właściwego organu dla celów Konwencji :

- Art. 24 oraz art. 27:

the Ministry of Justice

Dežmanova 6

10 000 Zagreb.

- Art. 35:

The Ministry of Interior

General Police Directorate

Criminal Police Directorate

National Police Office for Suppression of Corruption and Organised Crime

Department for Economic Crime and Corruption

Ilica 335

10 000 Zagreb

Republic of Croatia

Internet: <http://www.mup.hr>

10. Cypr:

- a. Rząd Republiki Cypru wyznacza w charakterze organu odpowiedzialnego w zakresie sporządzania lub przyjmowania wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu zgodnie z art. 24 Konwencji,

w zakresie wniosków zgodnie z art. 27 Konwencji oraz w charakterze punktu kontaktowego zgodnie z art. 35 Konwencji, a także zgodnie z postanowieniami art. 17 Ustawy (ratyfikacyjnej) do Konwencji o Cyberprzestępczości z 2004 r. (22(III)/2004) z dniem jej wejścia w życie (t.j. z dniem 30 kwietnia 2004 r.), następujący organ:

Ministry of Justice and Public Order

Athalassas Av. 125

1461 NICOSIA

Tel.: + 357 22 805928

Fax: +357 22 518328

Emails: emorphaki@mjpo.gov.cy

registry@mjpo.gov.cy

Point of contact:

Inspector Marcos Nikolettis

Email: mnikolettis@police.gov.cy; cybercrime@police.gov.cy

Tel. : 00.357.2280.8461/8465 on Office working hours (07 a.m until 07 p.m)

00.357.2280.8080 at other times (Police call centre).

11. Republika Czeska:

- a. Zgodnie z art. 29 ust. 4 oraz art. 42 Konwencji, Republika Czeska zastrzega sobie prawo odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie na podstawie art. 29 Konwencji w przypadkach, gdy ma podstawy, aby sądzić, że warunek podwójnej karalności w odniesieniu do czynów przestępczych innych niż czyny określone w art. 2-11 Konwencji nie może być spełniony celem udzielenia wzajemnej pomocy w zakresie przeszukania lub podobnego dostępu, zajęcia lub innego zabezpieczenia lub ujawnienia danych.
- b. Zgodnie z art. 2 oraz art. 40 Konwencji, Republika Czeska oświadcza, że odpowiedzialność karna w odniesieniu do czynów opisanych w art. 2 Konwencji powstaje z chwilą naruszenia środków bezpieczeństwa celem uzyskania bezprawnego dostępu do całego systemu komputerowego, czy też dowolnej jego części.
- c. Zgodnie z art. 27 ust. 9 lit. e) Konwencji, Republika Czeska oświadcza, że dla lepszej skuteczności, wnioski przekazywane na podstawie niniejszego ustępu należy kierować do organów centralnych.
- d. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu jest Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Czeskiej (Vyšehradská 16, 128 10 Prague 2)
- e. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji, organem centralnym odpowiedzialnym za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc lub udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania jest Najwyższa Prokuratura Republiki Czeskiej w odniesieniu do

wniosków dotyczących postępowania przygotowawczego oraz Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Czeskiej w odniesieniu do innego rodzaju wniosków:

- Supreme Prosecutor's Office of the Czech Republic

Jezuitská 4

660 55 Brno

Czech Republic

Phone: +420 542 512 330

Fax: +420 542 512 350

E-mail: podatelna@nsz.brn.justice.cz

- Ministry of Justice of the Czech Republic

Vyšehradská 16

128 10 Prague 2

Czech Republic

Phone: +420 221 997 435

Fax: +420 221 997 986

E-mail: mot@msp.justice.cz

- f. Zgodnie z art. 35 Konwencji, następujący organ został wyznaczony w charakterze punktu kontaktowego:

Police Presidium of the Czech Republic

Bureau of Criminal Police and Investigation Service

Information Technology Crime Section

Strojnická 27

P.O. Box 62/KPV

170 89 Prague 7

Czech Republic

Contact in working hours (7:30 – 15:30):

Phone: + 420 974 834 550

Mobile: +420 603 190 057

Fax: +420 974 834 708

E-mail: contact@mvcz.cz

Contact outside working hours (24/7 service):

Phone: +420 974 834 380

Fax: +420 974 834 716

E-mail: contact@mvcz.cz

12. Dania:

- Zgodnie z art. 9 ust. 4 Konwencji, Rząd Królestwa Danii oświadcza, że obszar działań przestępczych, zgodnie z art. 9, nie obejmuje posiadania nieprzyzwoitych wizerunków osoby, która ukończyła 15 lat, w przypadku, gdy osoba ta wyraziła zgodę na takie posiadanie, patrz art. 9 ust. 1 lit. e).
- Zgodnie z art. 9 ust. 4 Konwencji, Rząd Królestwa Danii oświadcza, że zakres kryminalizacji, zgodnie z art. 9, nie obejmuje przedstawień osoby, która wydaje się

- być małoletnia i bierze udział w czynności wyraźnie seksualnej, por. art. 9 ust. 2 lit. b).
- c. Zgodnie z art. 14 ust. 3 lit. a) Konwencji, Rząd Królestwa Danii oświadcza, że Dania będzie stosowała art. 20 dotyczący monitorowania danych dotyczących ruchu tylko w takim zakresie, w jakim zgodnie z art. 21 istnieje obowiązek upoważnienia właściwych organów do monitorowania danych dotyczących treści, w związku z postępowaniami prowadzonymi w poważnych sprawach, zgodnie z definicją prawa krajowego.
 - d. Zgodnie z art. 38 Konwencji, Dania oświadcza, że do czasu kolejnego powiadomienia, Konwencja nie będzie miała zastosowania do Wysp Owczych oraz Grenlandii.
 - e. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, Rząd Królestwa Danii wyznaczył Ministerstwo Sprawiedliwości Slotsholmsgade 10, DK-1216 Copenhagen K, Denmark, w charakterze właściwego organu.
 - f. Zgodnie z art. 27 ust. 2 Konwencji, Rząd Królestwa Danii wyznaczył Ministerstwo Sprawiedliwości, Slotsholmsgade 10, DK-1216 Copenhagen K, Denmark, w charakterze właściwego organu.
 - g. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Rząd Królestwa Danii wyznaczył w charakterze właściwego organu:
The Danish National Police
Police Department
Polititorvet 14,
DK-1780 Copenhagen V
Denmark

13. Republika Dominikany:

- a. Właściwymi organami Dominikany, zgodnie z art. 24 ust. 7 oraz art. 27 ust. 2 Konwencji, są:
 - Procuraduría General de la República :
Ave. Jinénez Moya esq. Juan Ventura Simó,
Palacio de Justicia,
Centro de los Héroes, Constanza, Maimón y Estero Hondo,
Santo Domingo, Distrito Nacional,
República Dominicana.
 - Departamento de Investigaciones de Crímenes y Delitos de Alta Tecnología de la Policía Nacional (DICAT):
Palacio de la Policía,
Ave. Leopoldo Navarro No. 402,
Santo Domingo, Distrito Nacional,
República Dominicana.
- b. Właściwym organem Dominikany zgodnie z art. 35 Konwencji jest:

Departamento de Investigaciones de Crímenes y Delitos de Alta Tecnología de la
Policía Nacional (DICAT):
Palacio de la Policía,
Ave. Leopoldo Navarro No. 402,
Santo Domingo, Distrito Nacional,
República Dominicana.

14. Estonia:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Estonii wyznacza Ministerstwo Sprawiedliwości, w przypadku braku umowy o ekstradycji, w charakterze organu odpowiedzialnego za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie.
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Republika Estonii wyznacza Ministerstwo Sprawiedliwości w charakterze organu centralnego odpowiedzialnego za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania.
- c. Estonia wyznacza w charakterze punktu kontaktowego sieci 24/24-7/7:
Bureau of Criminal Intelligence
Criminal Police Department
Estonian Police- and Border Guard Board
Republic of Estonia
Email: interpol@politsei.ee

15. Finlandia:

- a. Zgodnie z art. 2 Konwencji, Republika Finlandii oświadcza, że w odniesieniu do karalności bezprawnego dostępu, o którym mowa w tym artykule, wymaga, aby przestępstwo było popełnione z naruszeniem zasad bezpieczeństwa.
- b. Zgodnie z art. 11 ust. 3 Konwencji, Republika Finlandii oświadcza, że nie będzie stosowała ust. 2 tego artykułu, dotyczącego karania za usiłowanie, w odniesieniu do drobnych szkód, ani do drobnych fałszerstw.
- c. Zgodnie z art. 14 ust. 3 lit. a) Konwencji, Republika Finlandii oświadcza, że stosuje art. 20 tylko w odniesieniu do przestępstw wymierzonych przeciwko systemowi komputerowemu popełnionych z użyciem końcowych urządzeń telekomunikacyjnych, stręczycielstwa, straszenia innych osób sądem, gróźb, przestępstw narkotykowych lub ich usiłowania, przygotowywania przestępstw w zamiarach terrorystycznych oraz przestępstw podlegających karze minimum 4 lat.
- d. Zgodnie z art. 14 ust. 3 lit. b) Konwencji, Republika Finlandii oświadcza, że nie stosuje środków, o których mowa w art. 20 oraz art. 21 w odniesieniu do komunikatów przekazywanych w ramach systemu komputerowego, jeżeli ten system działa na rzecz zamkniętej grupy użytkowników i nie angażuje publicznej sieci telekomunikacyjnej, ani nie jest połączony z innym systemem komputerowym, publicznym ani prywatnym.

- e. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Republika Finlandii wyznacza w charakterze punktu kontaktowego dostępnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu:
National Bureau of Investigation
Jokiniemenkuja 4
FIN-01370 Vantaa
Finland
Email: vlk.krp@poliisi.fi
- f. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, Republika Finlandii oświadcza, że organem odpowiedzialnym za sporządzanie i przyjmowanie wniosków w Finlandii jest:
- dla wniosków ekstradycyjnych, Ministerstwo Sprawiedliwości - Ministry of Justice, International Affairs, POB 25, FIN-00023 Government, Finland, oraz
 - dla wniosków o tymczasowe aresztowanie, Krajowe Biuro ds. Dochodzeń - the National Bureau of Investigation, Jokiniemenkuja 4, FIN-01370 Vantaa, fax: +358-983.886.299, e-mail: KRP-RTP-VLP@krp.poliisi.fi
- g. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji, Republika Finlandii oświadcza, że organem centralnym odpowiedzialnym za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania jest Ministerstwo Sprawiedliwości - Ministry of Justice, Eteläesplanadi 10, FIN-00130 Helsinki.

16. Francja:

- a. Zgodnie z art. 21 Konwencji, Francja stosuje przepisy art. 21 tylko w sytuacji, gdy ścigane przestępstwo podlega karze pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 2 lat pozbawienia wolności.
- b. Zgodnie z art. 27 Konwencji, Francja oświadcza, że nawet w pilnych przypadkach :
- wnioski francuskich organów sądowych o wzajemną pomoc kierowane do zagranicznych organów sądowych przekazywane są za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości (Ministère de la Justice, 13, Place Vendôme, 75042 Paris Cedex 01);
 - wnioski zagranicznych organów sądowych o wzajemną pomoc kierowane do francuskich organów sądowych przekazuje się kanałem dyplomatycznym (Ministère des Affaires étrangères, 37, Quai d'Orsay, 75700 Paris 07 SP).
- c. Zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b) Konwencji, Francja stosuje art. 9 ust. 1 w odniesieniu do wszelkich materiałów pornograficznych, które w sposób widoczny przedstawiają osobę, która wydaje się być małoletnia, w trakcie czynności wyraźnie seksualnej, o ile nie jest udowodnione, że wspomniana osoba w dniu sporządzenia lub zarejestrowania jej wizerunku miała 18 lat.
- d. Zgodnie z art. 22 Konwencji, Francja zastrzega sobie prawo do nieustalania jurysdykcji w przypadku, gdy przestępstwo popełniono poza zakresem terytorialnym któregośkolwiek z państw. Francja także oświadcza, że w każdym przypadku, gdy przestępstwo podlega karze w świetle prawa karnego obowiązującego w miejscu popełnienia, postępowanie wszczyna się jedynie na wniosek prokuratora i musi być

ono poprzedzone złożeniem skargi przez ofiarę lub jej beneficjenta lub złożeniem oficjalnej skargi przez władze państwa, w którym popełniono przestępstwo (art. 22 ust. 1 lit. d)).

- e. Zgodnie z art. 24 Konwencji, Francja oświadcza, że :
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych jest organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych w przypadku braku traktatu (Ministère des Affaires étrangères, 37, Quai d'Orsay, 75700 Paris 07 SP);
 - właściwy terytorialnie prokurator jest organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu.
- f. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Francja wyznacza w charakterze punktu kontaktowego:
- Ministry of Interior
Central Direction of Judiciary Police (DCPJ)/NCB Interpol France
Office central de lutte contre la criminalité liée aux technologies de l'information et de la communication (OCLCTIC)
11, Rue des Saussaies
F - 75008 Paris
Email: oclctic-sec.dcpjaef@interieur.gouv.fr

17. Gruzja:

- a. Zgodnie z art. 6 ust. 3 Konwencji, Gruzja oświadcza, że można ustanowić odpowiedzialność karną w odniesieniu do czynów, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) w przypadku, gdy narzędzie, w tym program komputerowy, zostało zaprojektowane lub może być dostosowane na potrzeby popełnienia czynów określonych w art. 2-5 Konwencji.
- b. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Gruzja oświadcza, że organem centralnym odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu jest:
- Ministry of Justice of Georgia
24a Gorgasali str.
Tbilisi 0114 - Georgia
Tel: +995322405143
Fax: +995322405142
E-mail: international.psg@justice.gov.ge
- c. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Gruzja oświadcza, że organem centralnym odpowiedzialnym za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania jest:
- Ministry of Justice of Georgia
24a Gorgasali str.

Tbilisi 0114 - Georgia

Tel: +995322405143 - Fax: +995322405142

E-mail: international.psg@justice.gov.ge

- d. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Gruzja wyznacza następujący organ w charakterze punktu kontaktowego do spraw współpracy w zakresie zwalczania cyberprzestępczości, dostępnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu:

Ministry of Internal Affairs of Georgia

Criminal Police Department

10 G. Gulua str.

Tbilisi 0114 - Georgia

Tel: +995577526553 - +995577556841

fax: +995322746204

E-mail: cooperation@pol.ge

- e. Zgodnie z art. 40 oraz art. 27 ust. 9 lit. e) Konwencji, Gruzja oświadcza, że dla lepszej skuteczności, wnioski o pomoc prawne składane na podstawie art. 27 ust. 9 należy kierować do organu centralnego.

18. Niemcy:

- a. Zgodnie z art. 40 Konwencji, Republika Federalna Niemiec oświadcza, że korzysta z możliwości wprowadzenia wymogu, aby,
- zgodnie z art. 2 zd. 2, dodatkowy element popełnienia poprzez naruszenie zabezpieczeń stanowił element przestępstwa szpiegostwa w odniesieniu do danych, określonego w świetle niemieckiego prawa w części 202a Kodeksu Karnego, zgodnie z art. 2, zd. 1 oraz
 - zgodnie z art. 7, zd. 2, dodatkowy element "działania w zamiarze oszustwa lub w podobnym nieuczciwym zamiarze", który przybiera formę oszustwa w transakcjach prawnych, stanowił element przestępstwa fałszowania danych istotnych z punktu widzenia prawa, zgodnie z definicją zawartą w prawie niemieckim w części 269 Kodeksu Karnego, zgodnie z art. 7 ust. 1.
- b. Republika Federalna Niemiec oświadcza, że korzysta z art. 42 Konwencji w następującym zakresie:
- art. 6 ust. 1 lit. a) punkt i), jako odnoszący się do "urzędzeń", oraz lit. b) nie będą stosowane,
 - usiłowanie popełnienia czynów określonych w art. 3 nie jest uznawane za przestępstwo w świetle prawa krajowego oraz
 - możliwe jest odmówienie wykonania wniosków o niezwłoczne zabezpieczenie przechowywanych danych na podstawie art. 29 w oparciu o brak podwójnej karalności, pod warunkiem, że istnieje powód aby uważać, że w czasie ujawnienia wymóg podwójnej karalności nie może być spełniony, o ile przedmiotowe przestępstwo nie jest przestępstwem określonym zgodnie z art. 2-11.

- c. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Federalna Niemiec oświadcza, że organem centralnym dla celów sporządzania lub przyjmowania wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie jest Federalne Biuro ds. Zagranicznych - Federal Foreign Office (adres: Auswärtiges Amt, Werderscher Markt 1, 10117 Berlin).
- d. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Republika Federalna Niemiec oświadcza, że punktem kontaktowym wyznaczonym w celu pełnienia funkcji określonych w tym artykule jest:
The National High Tech Crime Unit
Federal Criminal Police Office
Thaerstr. 11,
D - 65193 Wiesbaden
Emails : so43auswertung@bka.bund.de (for non-emergency use only) ;
nhtcu@bka.de (for emergency use only)
- e. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji, Republika Federalna Niemiec oświadcza, że organem centralnym odpowiedzialnym za wnioski o wzajemną pomoc w przypadku braku stosownych umów międzynarodowych jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych - Ministry of Foreign Affairs (adres: Werderscher Markt 1, 10117 Berlin)

19. Węgry:

- a. Zgodnie z art. 27 ust. 9 lit. e), Republika Węgier informuje, że dla lepszej skuteczności, wnioski sporządzane na podstawie niniejszego ustępu należy, ze względów praktycznych, kierować do ich organu centralnego.
- b. Zgodnie z art. 9 ust. 4 Republika Węgier zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 9 ust. 2 lit. b).
- c. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Węgier powiadamia, że Ministerstwo Sprawiedliwości jest odpowiedzialne za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu. Krajowe Centralne Biuro Interpolu jest odpowiedzialne tylko za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków o tymczasowe aresztowanie.
- d. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) oraz lit. c), Republika Węgier powiadamia, że,
 - w odniesieniu do wniosków dostarczonych przed wszczęciem postępowania karnego, wyznaczonym organem centralnym jest:
the Hungarian National Police International Implementing Co-operation Centre
Budapest, Teve u. 4-6
1139 – Hungary
 - w odniesieniu do wniosków dostarczonych po wszczęciu postępowania karnego, wyznaczonym organem centralnym jest:
the General Prosecutor's Office of the Republic of Hungary
Budapest, Markó u. 4-6

1055 – Hungary

- e. Zgodnie z art. 35, Republika Węgier powiadamia, że wyznaczonym punktem kontaktowym dostępnym 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu jest:
Hungarian National Police International Implementing Co-operation Centre
Budapest, Teve u. 4-6
1139 – Hungary.

20. Islandia:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, Rząd Islandii wyznaczył Ministerstwo Sprawiedliwości, Skuggasundi, 150 Reykjavík, Iceland, w charakterze organu centralnego odpowiedzialnego za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu.
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Rząd Islandii wyznaczył Ministerstwo Sprawiedliwości, Skuggasundi, 150 Reykjavík, Iceland, w charakterze organu odpowiedzialnego za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania.
- c. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Rząd Islandii wyznaczył w charakterze punktu kontaktowego dostępnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu w celu zapewnienia niezwłocznego udzielania pomocy dla celów prowadzenia dochodzeń lub postępowań w zakresie przestępstw dotyczących systemów lub danych komputerowych lub w celu gromadzenia dowodów przestępstw w formie elektronicznej:
National Commissioner of the Icelandic Police
(Ríkislögreglustjórnin)
Skúlagata 21
101 Reykjavík, Iceland.

21. Włochy:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 oraz art. 27 ust. 2 Konwencji, Republika Włoska oświadcza, że Minister Sprawiedliwości Republiki Włoskiej został wyznaczony w charakterze organu centralnego:
Ministry of Justice
Department for Affairs of Justice
Directorate General of Criminal Justice
Office II (International Judicial Cooperation)
Viale Arenula 70
I - 00186 ROMA
Tel: 0039.06.68.85.21.80
Fax: 0039.06.68.85.73.59
Email: ufficio2.dgpenale.dag@giustizia.it

- b. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Republika Włoska informuje, że punkt kontaktowy zostanie określony przez Ministra Spraw Wewnętrznych, wspólnie z Ministrem Sprawiedliwości.
- c. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Włochy wyznaczają "Servizio Polizia Postale e delle Comunicazioni" w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w charakterze punktu kontaktowego dla potrzeb sieci 24/7:
Servizio Polizia Postale e delle Comunicazioni
Via Tuscolana 1548
Email : htcemergency@interno.it

22. Japonia:

- a. Zgodnie z art. 42 oraz art. 6 (Niewłaściwe użycie urządzeń), ust. 3 Konwencji, Rząd Japonii zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 6 ust. 1, z wyjątkiem:
 - przestępstw wymienionych w art. 168-2 (Tworzenie zapisu elektromagnetycznego bezprawnych poleceń) lub art. 168-3 (Pozyskiwanie zapisu elektromagnetycznego bezprawnych poleceń) Kodeksu Karnego (Ustawa nr 45, 1907 r.);
 - przestępstw wymienionych w art. 4 (Zakaz czynów obejmujących bezprawne pozyskiwanie kodów identyfikacyjnych innych osób), art. 5 (Zakaz czynów obejmujących bezprawne przechowywanie kodów identyfikacyjnych innych osób) Ustawy o zakazie bezprawnego dostępu komputerowego (Ustawa nr 128, 1999 r.).
- b. Zgodnie z art. 42 oraz art. 9 (Przestępstwa związane z pornografią dziecięcą) ust. 4 Konwencji, Rząd Japonii zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 9 ust. 1 lit. d) oraz lit. e) oraz ustępu 2 lit. b) oraz lit. c), z wyjątkiem przestępstw wymienionych w art. 7 (Dostarczanie pornografii dziecięcej i inne działania powiązane) Ustawy o karaniu za działania związane z prostytutką dziecięcą oraz pornografią dziecięcą oraz o ochronie dzieci (Ustawa nr 52, 1999 r.).
- c. Zgodnie z art. 42 oraz art. 11 (Usiłowanie i pomocnictwo lub podżeganie) ust. 3 Konwencji, Rząd Japonii zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 11 ust. 2 w odniesieniu do przestępstw określonych na podstawie art. 4, art. 5, art. 7 oraz art. 9 ust. 1 lit. a) i lit. c), z wyjątkiem przestępstw wymienionych w art. 168-2 (Tworzenie zapisu elektromagnetycznego bezprawnych komend) lub art. 234-2 (Utrudnianie działalności firmy poprzez zniszczenie komputera) Kodeksu Karnego.
- d. Zgodnie z art. 42 oraz art. 22 (Jurysdykcja) ust. 2 Konwencji, Rząd Japonii zastrzega sobie prawo do niestosowania zasad dotyczących jurysdykcji przewidzianych w art. 22 ust. 1 lit. d) w odniesieniu do przestępstw określonych w art. 6 ust. 1 lit. a) punkt ii) Konwencji, o ile chodzi o przestępstwa wymienione w art. 13 (Zakaz czynów obejmujących ułatwianie bezprawnego dostępu do komputera nie wiedząc w jakim celu dana osoba uzyskuje bezprawny dostęp do komputera) Ustawy o zakazie bezprawnego dostępu do komputera.

- e. Zgodnie z art. 40 oraz art. 2 (Nielegalny dostęp) Konwencji, Rząd Japonii wymaga w odniesieniu do przestępstw określonych na podstawie z art. 2, aby były one popełnione z naruszeniem zasad bezpieczeństwa oraz w stosunku do systemu komputerowego połączonego z innym systemem komputerowym.
- f. Zgodnie z art. 40 oraz art. 3 (Nielegalne przechwytywanie) Konwencji, Rząd Japonii wymaga w odniesieniu do przestępstw określonych na podstawie art. 3, aby były one popełnione w odniesieniu do systemu komputerowego połączonego z innym systemem komputerowym, a ponadto, aby były one popełnione w nieuczciwych zamiarach, o ile chodzi o przestępstwa określone w art. 109-2 (Dekodowanie treści komunikatów szyfrowanych) Prawa radiowego (Ustawa nr 131, 1950 r.).
- g. Zgodnie z art. 42 oraz art. 29 (Niezwłoczne zabezpieczanie przechowywanych danych informatycznych) ust. 4 Konwencji, Rząd Japonii zastrzega sobie prawo do odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie na podstawie art. 29 w przypadkach, gdy ma podstawy, aby uważać, że w czasie ujawnienia warunków podwójnej karalności nie może być spełniony.
- h. Zgodnie z art. 24 (Ekstradycja) ust. 7 lit. a) Konwencji, Rząd Japonii powiadamia, że:
The Minister for Foreign Affairs
2-2-1, Kasumigaseki
Chiyoda-ku
Tokyo 100-8919
jest organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu.
- i. Zgodnie z art. 40 oraz art. 27 (Procedury związane z wnioskami o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej przy braku obowiązujących porozumień międzynarodowych) ust. 9 lit. e) Konwencji, dla lepszej skuteczności, wnioski składane Rządowi Japonii na podstawie niniejszego przepisu należy kierować do organu centralnego Rządu Japonii.
- j. Zgodnie z art. 27 (Procedury związane z wnioskami o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej przy braku obowiązujących porozumień międzynarodowych) ust. 2 lit. a) oraz lit. c) Konwencji, Rząd Japonii wyznacza,
 - w charakterze organu odpowiedzialnego za udzielanie odpowiedzi na wnioski o wzajemną pomoc:
The Minister of Justice
or the person designated by the Minister (Director of International Affairs Division)
Criminal Affairs Bureau
Ministry of Justice
1-1-1, Kasumigaseki
Chiyoda-ku
Tokyo 100-8977

- w charakterze organu odpowiedzialnego za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc:

The Minister of Justice

or the person designated by the Minister (Director of International Affairs Division)

oraz

The National Public Safety Commission

or the person designated by the Commission (Director of International Investigative Operations Division)

Organized Crime Department

National Police Agency

2-1-2, Kasumigaseki

Chiyoda-ku

Tokyo 100-8974

- k. Zgodnie z art. 35 (Sieć 24/7) ust. 1 Konwencji, Rząd Japonii wyznacza w charakterze punktu kontaktowego dostępnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu:

The International Investigative Operations Division

Organized Crime Department

National Police Agency

2-1-2, Kasumigaseki

Chiyoda-ku

Tokyo 100-8974

Email: kokusou@npa.go.jp

23. Łotwa:

- a. Zgodnie z art. 29 ust. 4 Konwencji, Republika Łotwy zastrzega sobie prawo do odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie na podstawie niniejszego artykułu w przypadku, gdy ma powody, aby twierdzić, że w czasie ujawnienia warunków podwójnej karalności nie może być spełniony.

- b. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Łotwy oświadcza, że organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu jest:

Prosecutor General Office

Kalpaka Blvd. 6, Riga

LV-1801, Latvia

Phone: +371 6 7044400 - Fax: +371 6 7044449

E-mail: webmaster@lrp.gov.lv

- c. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Republika Łotwy oświadcza, że organem odpowiedzialnym za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania jest:

Ministry of Justice
Brivibas Blvd. 36, Riga
LV-1536, Latvia
Phone: +371 6 7036801 - Fax: +371 6 7285575
E-mail: tm.kanceleja@tm.gov.lv

- d. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Republika Łotwy oświadcza, że punktem kontaktowym jest:

International Cooperation Department of the Central Criminal Police Department of the State Police

Ciekurkalna 1st line 1, k-4

Riga, LV-1026

Latvia

Tel: +371 67075212

Fax: +371 67075053

E-mail: ssp@vp.gov.lv

Website : www.vp.gov.lv

24. Litwa:

- a. Zgodnie z art. 40 oraz art. 2 Konwencji, Republika Litwy oświadcza, że odpowiedzialność karna za czyny opisane w art. 2 Konwencji powstaje w wyniku bezprawnego dostępu do całości lub części systemu komputerowego poprzez naruszenie zabezpieczeń komputera lub sieci komputerowej.
- b. Na podstawie art. 40 oraz art. 27 ust. 9 lit. e) Konwencji, Republika Litwy oświadcza, że dla lepszej skuteczności, wnioski o wzajemną pomoc składane na podstawie art. 27 ust. 9 należy kierować do wskazanych wyżej organów centralnych.
- c. Zgodnie z art. 42 oraz art. 4 ust. 2 Konwencji, Republika Litwy oświadcza, że odpowiedzialność karna powstaje w przypadku, gdy w czyny opisane w art. 4 Konwencji skutkują poważną szkodą.
- d. Zgodnie z art. 42 oraz art. 29 ust. 4 Konwencji, Republika Litwy oświadcza, że zastrzega sobie prawo do odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie danych w sytuacji, gdy ma powody, aby uważać, że w momencie ujawnienia, przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o zabezpieczenie danych nie jest uznawane w świetle przepisów prawa Republiki Litwy za przestępstwo.
- e. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Litwy oświadcza, że Ministerstwo Sprawiedliwości oraz Prokuratura Generalna Republiki Litwy zostały wyznaczone w charakterze organów odpowiedzialnych za pełnienie funkcji, o których mowa w art. 24 ust. 7 lit. a)
- f. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji, Republika Litwy oświadcza, że Ministerstwo Sprawiedliwości oraz Prokuratura Generalna Republiki Litwy zostały wyznaczone w charakterze organów centralnych w zakresie pełnienia funkcji, o których mowa w art. 27.

- g. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Republika Litwy oświadcza, że Departament Policji podlegający Ministerstwu Spraw Wewnętrznych Republiki Litwy został wyznaczony w charakterze organu właściwego w zakresie pełnienia funkcji, o których mowa w art. 35.

25. Malta:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji o cyberprzestępczości, Malta wyznacza w charakterze organu odpowiedzialnego za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu:

The Ministry for Justice
Office of the Prime Minister
Auberge de Castille
Valletta VLT 2000
Malta

- b. Zgodnie z postanowieniami art. 27 ust. 2 i ust. 9 lit. e) Konwencji o cyberprzestępczości, Malta wyznacza w charakterze organu centralnego:

The Office of the Attorney General
The Palace
Valletta
Malta

- c. Zgodnie z postanowieniami art. 35 Konwencji o cyberprzestępczości, Malta oświadcza, że punktem kontaktowym sieci 24/7 jest:

The Cybercrime Unit
Malta Police
Police General Headquarters
Floriana
Malta
Phone: +356 22942231 (office hours)
+356 21224001 (outside office hours)
Fax: +356 22942236
Email : computer.crime@gov.mt

26. Mauritius:

- a. W zakresie art. 24 ust. 7 lit. a), organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu jest Kancelaria Premiera – Prime Minister's Office, Government Centre, Port Louis.
- b. W zakresie art. 27 ust. 2, organami centralnymi odpowiedzialnymi za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania będą:

- the Ministry of Information and Communication Technology, Level 9, Air Mauritius Centre, President John Kennedy Street, Port Louis;
 - the Information and Communication Technologies Authority, Level 12, The Celicourt 6, Sir Celicourt Antelme Street, Port Louis;
 - the Mauritius Police Force, Line Barracks, Port Louis.
- c. W zakresie art. 35, punktem centralnym oraz punktem kontaktowym działającym 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu w celu zapewnienia niezwłocznego udzielania pomocy dla celów prowadzenia dochodzeń lub postępowań w zakresie przestępstw związanych z systemami oraz danymi komputerowymi i innymi będzie *Assistant Permanent Secretary*.

27. Mołdawia:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) oraz art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Republika Mołdawii oświadcza, że następujące organy są odpowiedzialne w zakresie przyjmowania i sporządzania wniosków o wzajemną pomoc, wniosków ekstradycyjnych oraz wniosków o tymczasowe aresztowanie:
- Office of the Prosecutor General [Prokuratura Generalna] – w zakresie wniosków o wzajemną pomoc, wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie formułowanych w fazie ścigania karnego.
Adres: 26, Banulescu – Bodoniu str., MD-2012 Chisinau, Republic of Moldova. Tel: (+37322) 221 470; Fax (+373 22) 212 032.
 - Ministry of Justice [Ministerstwo Sprawiedliwości] – w zakresie wniosków o wzajemną pomoc, wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie formułowanych na etapie sądowym wykonania kary.
Adres: 82, 31 August 1989 str., MD-2012 Chisinau, Republic of Moldova. Tel: (+37322) 234 795; Fax (+373 22) 234 797.
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 9 lit. e) Konwencji, Republika Mołdawii oświadcza, że wszystkie wnioski formułowane w fazie ścigania karnego należy kierować do Prokuratury Generalnej, natomiast wnioski formułowane na etapie sądowym lub na etapie wykonania kary należy kierować do Ministerstwa Sprawiedliwości.
- c. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Mołdawia wyznacza w charakterze punktu kontaktowego odpowiedzialnego za zapewnienie niezwłocznej i stałej współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania przestępczości komputerowej:
The Direction of Prevention and Combating of Cybernetic, Information and Transnational Offences
Ministry of Internal Affairs
14, Bucuriei str.
MD-2004 Chisinau
Republic of Moldova
- d. Zgodnie z art. 38 ust. 1 Konwencji, Republika Mołdawii określa, że przepisy Konwencji będą stosowane jedynie na terytorium skutecznie kontrolowanym przez władze Republiki Mołdawii.

28. Czarnogóra:

- a. Zgodnie z art. 9 ust. 4 oraz w odniesieniu do art. 9 ust. 1 lit. e) Konwencji, Czarnogóra oświadcza, że pozyskiwanie pornografii dziecięcej za pośrednictwem systemów komputerowych na własny użytek oraz na użytek innych osób oraz posiadanie pornografii dziecięcej w systemach komputerowych lub na nośnikach służących do przechowywania danych komputerowych nie będzie uznawane za przestępstwo w przypadku, gdy osoba pokazana na tych materiałach ukończyła 14 lat i wyraziła na to zgodę.
- b. Zgodnie z art. 9 ust. 4 oraz w odniesieniu do art. 9 ust. 2 lit. b) Konwencji, Czarnogóra oświadcza, że materiały, które w sposób wyraźny przedstawiają twarz, po której można wywnioskować, że dana osoba jest osobą małoletnią podczas czynności jednoznacznej, zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b) Konwencji, nie będą uznawane za pornografię dziecięcą.
- c. Zgodnie z art. 14 ust. 3 oraz w odniesieniu do art. 20 Konwencji, Czarnogóra oświadcza, że środki zawarte w art. 20 Konwencji będą stosowane wyłącznie na podstawie decyzji właściwego sądu Czarnogóry, jeżeli jest to konieczne dla prowadzenia postępowania karnego lub dla celów bezpieczeństwa w Czarnogórze.
- d. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, Czarnogóra oświadcza, że organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych w przypadku braku umowy jest Ministerstwo Sprawiedliwości Czarnogóry, adres: Vuka Karadžica 3, 81 000 Podgorica, podczas gdy organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków o tymczasowe aresztowanie przy w przypadku umowy jest NCB Interpol w Podgoricy, adres: Bulevar Svetog Petra Cetinjskog 22, 81 000 Podgorica.
- e. Zgodnie z art. 27 ust. 2 Konwencji, Czarnogóra oświadcza, że organem centralnym wyznaczonym dla celów wysyłania wniosków o wzajemną pomoc oraz udzielania odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywania lub przekazywania organom właściwym do ich wykonania w przypadku braku umowy jest Ministerstwo Sprawiedliwości Czarnogóry - Ministry of Justice of Montenegro, address: Vuka Karadžica 3, 81 000 Podgorica.

29. Niderlandy:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, organem wyznaczonym przez Niderlandy jest:
The Ministry of Justice
Office of International Legal Assistance in Criminal Matters
PO BOX 20301
2500 EH THE HAGUE
Tel. +31 (0)70-3707911
Fax +31 (0)70-3707945
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, organem centralnym wyznaczonym przez Niderlandy jest:

Landelijk Parket van het openbaar ministerie
(National office of the public prosecution service)
Postbus 395
3000 AJ ROTTERDAM
Tel. +31 (0)10-496-69-66
Fax +31 (0)10-484-69-78

- c. Zgodnie z art. 35 Konwencji, punktem kontaktowym wyznaczonym przez Niderlandy jest:

Landelijk Parket van het openbaar ministerie
(National office of the public prosecution service)
Postbus 395
3000 AJ ROTTERDAM

- d. Zgodnie z art. 38, Konwencji, Niderlandy akceptują Konwencję w odniesieniu do Królestwa w Europie.

30. Norwegia:

- a. Zgodnie z art. 6 ust. 3 Konwencji, Rząd Królestwa Norwegii zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 6 ust. 1 lit. a) punkt i) Konwencji.
- b. Zgodnie z art. 14 ust. 3 Konwencji, Rząd Królestwa Norwegii zastrzega sobie prawo do niestosowania środków, o których mowa w art. 20 – Gromadzenie w czasie rzeczywistym danych dotyczących ruchu, w przypadkach lżejszych przestępstw.

Wyjaśnienie pojęcia “lżejszych przestępstw”.

Zgodnie z art. 14 ust. 3, Strony mogą zastrzec sobie prawo do stosowania środków wymienionych w art. 20 tylko w odniesieniu do przestępstw lub kategorii przestępstw określonych w zastrzeżeniu. W zastrzeżeniu Norwegii zaznaczono, że Norwegia nie chce zezwolić na gromadzenie danych dotyczących ruchu w czasie rzeczywistym w odniesieniu do wykroczeń.

Art. 216b norweskiej Ustawy o postępowaniu karnym przewiduje gromadzenie danych dotyczących ruchu w przypadku, gdy istnieje uzasadniony powód, aby podejrzewać, że dana osoba popełniła przestępstwo lub usiłowała popełnić przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności w wymiarze minimum 5 lat lub że osoba ta naruszyła konkretne przepisy prawa karnego.

Stosowanie różnego rodzaju kontroli komunikacji oraz innych środków przymusu naruszających prywatność jest zasadniczo ograniczone do przypadków poważnych przestępstw, gdzie poważne przestępstwa definiuje się jako zagrożone minimalną karą pozbawienia wolności w wymiarze 5 lat.

Wyjaśnienie związku pomiędzy zastrzeżeniem a zastosowaniem art. 20 oraz art. 21 w prawie norweskim

Prawo do stosowania środków, o których mowa w art. 20 tylko w odniesieniu do przestępstw określonych w zastrzeżeniu uzależnione jest od tego, czy zakres przestępstw, do których zastosowanie ma art. 20 nie jest bardziej ograniczony niż zakres przestępstw do których odnoszą się środki, o których mowa w art. 21.

Warunek określony w art. 14 należy rozumieć w taki sposób, że zakres przestępstw, w odniesieniu do których można gromadzić w czasie rzeczywistym dane dotyczące ruchu nie może być bardziej ograniczony niż zakres przestępstw w odniesieniu do których dozwolone jest przechwytywanie danych dotyczących treści.

Do art. 21 (Przechwytywanie danych dotyczących treści) w prawie norweskim odnosi się art. 216a Ustawy o postępowaniu karnym, natomiast do art. 20 odnosi się art. 216 b Ustawy o postępowaniu karnym. Art. 216a określa minimalny wymiar kary pozbawienia wolności 10 lat, podczas gdy art. 216b określa karę pozbawienia wolności w wysokości 5 lat. Oznacza to, że art. 216a stosuje się do węższego zakresu przestępstw niż art. 216b, a tym samym warunek wynikający z art. 14 jest spełniony. W związku z tym, Norwegia ma prawo wnieść zastrzeżenie zgodnie z art. 14.

- c. Zgodnie z art. 29 ust. 4 Konwencji, Rząd Królestwa Norwegii zastrzega sobie prawo do odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie na podstawie niniejszego artykułu w sytuacji, gdy ma powody, aby uznać, że w czasie ujawnienia nie może być spełniony warunek podwójnej karalności.
- d. Zgodnie z art. 24 Konwencji, organem norweskim odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych jest Królewskie Ministerstwo Sprawiedliwości oraz Policja – Royal Ministry of Justice and the Police, P.O. Box 8005, N-0030 OSLO.
- e. Zgodnie z art. 27 oraz art. 35 Konwencji, wyznaczonym organem norweskim jest:
KRIPOS National Criminal Investigation Service (NCIS Norway)
High-Tech Crime Division
PO Box 8163 Dep
0034 Oslo, Norway
Email: post.kripos.desken@politiet.no
datakrim.kripos@politiet.no

31. Portugalia:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Portugalia oświadcza, że w sytuacjach, gdy nie mają zastosowania Konwencja o ekstradycji, ani inne instrumenty dwustronne lub wielostronne dotyczące ekstradycji, organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie jest Procuradoria-Geral da República (Rua da Escola Politécnica, 140 – 1269-269 Lisboa, Portugal).
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Portugalia oświadcza, że w przypadku braku stosownych umów międzynarodowych, organem odpowiedzialnym za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski jest Procuradoria-Geral da República (Rua da Escola Politécnica, 140 – 1269-269 Lisboa, Portugal).
- c. Zgodnie z art. 24 ust. 5 Konwencji, Republika Portugalii oświadcza, że nie wyrazi zgody na ekstradycję w odniesieniu do osób:

- które będą sądzone przed sądem specjalnym lub które mają odbyć karę wynikającą z wyroku wydanego przez taki sąd;
- w odniesieniu do których udowodniono, że będą sądzone przed sądem, który nie daje żadnych gwarancji, że postępowanie karne będzie spełniało warunki, jakie na forum międzynarodowym uznano za konieczne w kontekście ochrony praw człowieka lub że będą one odbywać karę w nieludzkich warunkach;
- które są poszukiwane w związku z przestępstwem zagrożonym dożywotnią karą lub nakazem dożywotniego pozbawienia wolności.

Republika Portugalii będzie uwzględniała wnioski ekstradycyjne jedynie w odniesieniu do przestępstw podlegających karze pozbawienia wolności minimum 1 rok.

Republika Portugalii nie będzie uwzględniała wniosków ekstradycyjnych dotyczących obywateli Portugalii.

Republika Portugalii nie będzie uwzględniała wniosków ekstradycyjnych w odniesieniu do przestępstw zagrożonych karą śmierci zgodnie z prawem państwa wyzywającego.

Portugalia zezwoli na tranzyt przez jej terytorium tylko w odniesieniu do osób, będących w okolicznościach umożliwiających ich ekstradycję.

- d. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Portugalia wyznacza w charakterze punktu kontaktowego sieci 24/7:

The Judiciary Police
(Policia Judiciária)
Rua Gomes Freire, 174
1169-007 Lisboa
Portugal

32. Rumunia:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Rumunia oświadcza, że organem centralnym odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu jest Ministerstwo Sprawiedliwości (adres: Str. Apollodor nr. 17, sector 5, Bucuresti).
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Rumunia oświadcza, że organami centralnymi odpowiedzialnymi za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski są:
- Prosecutor's Office to the High Court of Cassation and Justice [Urząd Prokuratora przy Wysokim Sądzie Kasacji i Sprawiedliwości] w zakresie wniosków o pomoc prawną formułowanych w postępowaniu przygotowawczym (adres: Blvd. Libertatii nr. 12-14, sector 5, Bucuresti);

- Ministerstwo Sprawiedliwości w zakresie wniosków o pomoc prawną formułowanych na etapie postępowania przed sądem lub wykonania kary.
- c. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Rumunia oświadcza, że punktem kontaktowym wyznaczonym w celu zapewnienia niezwłocznej i stałej współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania cyberprzestępczości jest:
Service of Combating Cybercrime
Section for Combating Organised Crime and Drugs Trafficking
High Court of Cassation and Justice
Blvd. Libertatii nr. 12-14
Sector 5, Bucuresti
Romania

33. Serbia:

- a. Zgodnie z art. 24, art. 27 oraz art. 35 Konwencji, Serbia wyznacza w charakterze organu centralnego odpowiedzialnego za implementację Konwencji:
Ministry of Interior of the Republic of Serbia
Directorate of Crime Police
Department for the fight against organized crime
Bulevar Mihajla Pupina 2
11070 Novi Beograd

34. Słowacja:

- a. Zgodnie z art. 40 Konwencji, Republika Słowacka oświadcza, że korzysta z możliwości wymagania dodatkowego elementu w rozumieniu art. 2 Konwencji i w odniesieniu do odpowiedzialności karnej w związku z bezprawnym dostępem wymaga, aby przestępstwo nosiło cechy popełnienia poprzez naruszenie zabezpieczeń, z zamiarem pozyskania danych komputerowych lub innym nieuczciwym zamiarze lub w odniesieniu do systemu komputerowego połączanego z innym systemem komputerowym.
- b. Zgodnie z art. 42 oraz art. 29 ust. 4 Konwencji, Republika Słowacka korzysta z prawa do odmowy wykonania wniosku o zabezpieczenie w sytuacji, gdy ma powody, aby uważać, że w czasie ujawnienia nie może być spełniony warunek podwójnej karalności.
- c. Zgodnie z art. 42 oraz art. 4 ust. 2 Konwencji, Republika Słowacka korzysta z prawa do wymogu w odniesieniu do odpowiedzialności karnej, aby czyn, o którym mowa w art. 4 ust. 1 skutkował poważną szkodą.
- d. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Słowacka oświadcza, że Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Słowackiej (Župné námestie 13, 81311 Bratislava) zostało wyznaczone w charakterze organu odpowiedzialnego za sporządzanie i przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych. Właściwym organem w zakresie przyjmowania wniosków o tymczasowe aresztowanie jest właściwy prokurator Prokuratury Rejonowej [*Regional Prosecutor's Office*] oraz Ministerstwa

Sprawiedliwości Republiki Słowacji. Właściwym organem w zakresie sporządzania wniosków o tymczasowe aresztowanie jest Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Słowackiej oraz sąd właściwy dla celów wydania międzynarodowego nakazu aresztowania.

- e. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji, Republika Słowacka oświadcza, że organami centralnymi są Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Słowackiej (Župné námestie 13, 81311 Bratislava) oraz Prokuratura Generalna (Štúrova 2, 81285 Bratislava).
- f. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Republika Słowacji informuje, że punktem kontaktowym jest:
- Presidium of the Police Forces
International Police Cooperation Office
National Central Bureau of Interpol
Vajnorská 25
81272 Bratislava

35. Słowenia:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, Republika Słowenii oświadcza, że:
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych jest organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych w przypadku braku traktatu:
Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Slovenia
Prešernova 25
SI – 1000 Ljubljana
Tel. +386 1 478 2000
 - Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Dyrekcja Policji ds. postępowań w sprawach karnych jest organem odpowiedzialnym za sporządzanie lub otrzymywanie wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu:
Ministry of the Interior
Criminal Investigation Police Directorate
International Police Cooperation Section
Tel. +386 1 428 4780
Fax +386 1 251 75 16
Mobile phone (officer on duty): +386 41 713 680 ; +386 41 713 699
Email : interpol.ljubljana@policija.si
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 Konwencji, Republika Słowenii wyznacza Ministerstwo Sprawiedliwości w charakterze organu centralnego odpowiedzialnego za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski:
- Ministry of Justice
Županciceva 3
SI – 1000 Ljubljana

- c. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Republika Słowenii wyznacza w charakterze punktu kontaktowego dostępnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu:
- Ministry of the Interior
Criminal Police Directorate
International Police Cooperation Division
Email : interpol.ljubljana@policija.si

36. Hiszpania:

- a. W przypadku, gdyby Zjednoczone Królestwo miało poszerzyć zakres Konwencji, tak, aby obejmowała ona Gibraltar, Hiszpania chciałaby wnieść następujące oświadczenie:
- Gibraltar jest terytorium nieautonomicznym, za którego relacje międzynarodowe odpowiada Zjednoczone Królestwo i które podlega procesowi dekolonizacji zgodnie ze stosownymi decyzjami i rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.
- Władze Gibraltaru mają charakter lokalny i posiadają wyłącznie wewnętrzną właściwość, która wynika z podziału i przypisania właściwości posiadanej przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie z jego ustawodawstwem wewnętrznym jako państwa suwerennego, od którego zależy wspomniane terytorium nieautonomiczne.
- W wyniku tego, ostateczny udział władz Gibraltaru w stosowaniu niniejszej Konwencji będzie rozumiany jako część wewnętrznej właściwości Gibraltaru i nie może być brany pod uwagę w kontekście jakichkolwiek zmian ustaleń zawartych w dwóch poprzednich ustępach.
- b. Zgodnie z art. 24 oraz art. 27 Konwencji, Hiszpania oświadcza, że wyznaczonym organem centralnym jest Wicedyrekcja Generalna ds. Międzynarodowej Współpracy Prawnej Ministerstwa Sprawiedliwości [*Sub-Directorate General for International Legal Cooperation of the Ministry of Justice*].
- c. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Hiszpania oświadcza, że wyznaczonym organem centralnym jest:
- "Commissariat Général de la Police Judiciaire"
Ministry of the Interior.

37. Szwajcaria:

- a. Szwajcaria oświadcza, że będzie stosowała art. 2 w takim zakresie, w jakim przestępstwo zostało popełnione poprzez naruszenie zabezpieczeń.
- b. Szwajcaria oświadcza, że będzie stosowała art. 3, o ile przestępstwo zostało popełnione z zamiarem bezprawnego wzbogacenia.
- c. Szwajcaria oświadcza, że będzie stosowała art. 7 tylko w takim zakresie, w jakim przestępstwo zostało popełnione w celu uzyskania korzyści dla siebie lub osoby trzeciej lub spowodowania szkody.
- d. Zgodnie z art. 9 ust. 3 Konwencji, Szwajcaria oświadcza, że w kontekście art. 9 ust. 2, przez termin „osoba małoletnia” rozumie każdą osobę w wieku poniżej 16 lat.

- e. Zgodnie z art. 6 ust. 3 Konwencji, Szwajcaria zastrzega sobie prawo do stosowania art. 6 ust. 1 tylko w przypadku, gdy przestępstwo dotyczy sprzedaży, dystrybucji lub innego dostarczania rzeczy, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) punkt ii).
- f. Zgodnie z art. 9 ust. 4 Konwencji, Szwajcaria zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 9 ust. 2 lit. b).
- g. Zgodnie z art. 14 ust. 3 Konwencji, Szwajcaria zastrzega sobie prawo do stosowania środków, o których mowa w art. 20 w odniesieniu do przestępstw na podstawie Kodeksu Karnego.
- h. Zgodnie z art. 29 ust. 4 Konwencji, Szwajcaria zastrzega sobie prawo do tego, aby wykonywanie wszelkich oficjalnych wniosków wymagających zastosowania środków przymusu podlegało warunkowi określonemu w art. 29 ust. 4.
- i. Zgodnie z art. 24 ust. 7 Konwencji, Federalne Biuro Sprawiedliwości, Federalny Departament Sprawiedliwości i Policji [*Federal Office of Justice, the Federal Department of Justice and Police*], 3003 Berne, jest właściwym organem dla Szwajcarii w zakresie wysyłania i otrzymywania wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie.
- j. Zgodnie z art. 27 ust. 2 Konwencji, Federalne Biuro Sprawiedliwości, w Federalnym Departamencie Sprawiedliwości i Policji [*Federal Office of Justice, in the Federal Department of Justice and Police*], 3003 Berne, jest właściwym organem odpowiedzialnym za wysyłanie oraz otrzymywanie wniosków o wzajemną pomoc prawną.
- k. Szwajcaria oświadcza, że w nagłych wypadkach, w kontekście art. 27 ust. 9 Konwencji, Federalne Biuro Sprawiedliwości i Policji [*Federal Office of Justice and Police*], 3003 Berne, jest organem odpowiedzialnym w zakresie wysyłania i przyjmowania wniosków o wzajemną pomoc prawną.
- l. Zgodnie z art. 35 Konwencji, Federalne Biuro Sprawiedliwości w Federalnym Departamencie Sprawiedliwości i Policji [*Federal Office of Justice, in the Federal Department of Justice and Police*], 3003 Berne, jest punktem kontaktowym dostępnym 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu.

38. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii:

- a. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Republika Macedonii oświadcza, że Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Macedonii zostało wyznaczone w charakterze organu odpowiedzialnego w zakresie funkcji, o których mowa w art. 24 ust. 7 lit. a).
- b. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji, Republika Macedonii oświadcza, że Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Macedonii zostało wyznaczone w charakterze organu centralnego w zakresie funkcji, o których mowa w art. 27.
- c. Punktem kontaktowym Sieci 24/7 wyznaczonym przez Republikę Macedonii jest:
The Deputy Public Prosecutor
Department for Fight against Crime and Corruption
Office of Public Prosecutor

ul. Krste Misirkov bb
1000 SKOPJE
Email: office@zjorm.org.mk

39. Ukraina:

- a. Ukraina zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 6 ust. 1 Konwencji dotyczącego ustalania odpowiedzialności karnej za produkcję, pozyskiwanie z zamiarem wykorzystania oraz inne udostępnianie rzeczy, określonych w art. 6 ust. 1 lit. a) punkt i) Konwencji, a także za produkcję i pozyskiwanie z zamiarem wykorzystania rzeczy określonych w art. 6 ust. 1 lit. a) punkt ii) Konwencji.
- b. Ukraina zastrzega sobie prawo do niestosowania w pełnym zakresie art. 9 ust. 1 lit. d) oraz art. 9 ust. 1 lit. e) Konwencji.
- c. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Ukraina oświadcza, że organami uprawnionymi do pełnienia funkcji, o których mowa w art. 24 ust. 7 Konwencji jest Ministerstwo Sprawiedliwości Ukrainy (w zakresie wniosków z sądów) oraz Prokuratura Generalna Ukrainy (w zakresie wniosków od organów prowadzących postępowanie przygotowawcze).
- d. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Ukraina oświadcza, że organami odpowiedzialnymi za wysyłanie wniosków o wzajemną pomoc oraz za udzielanie odpowiedzi na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie organom właściwym do ich wykonania jest Ministerstwo Sprawiedliwości Ukrainy (na zlecenie sądów) oraz Prokuratura Generalna Ukrainy (na zlecenie organów prowadzących postępowanie przygotowawcze).

40. Zjednoczone Królestwo:

- a. Zgodnie z art. 9 ust. 4 Konwencji, Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 9 ust. 2 lit. b), zgodnie z którym "pornografia dziecięca" obejmuje "osobę, która wydaje się być małoletnia, w trakcie czynności wyraźnie seksualnej", ponieważ przepis ten nie jest zgodny z wewnętrznymi regulacjami prawnymi dotyczącymi nieprzyzwoitych zdjęć dzieci.
- b. Zgodnie z art. 22 ust. 2 Konwencji, Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 22 ust. 1 lit. d). Zjednoczone Królestwo może poszerzyć swoją jurysdykcję eksterytorialną w odniesieniu do większości przestępstw określonych w art. 2-11, jednak nie w odniesieniu do oszustwa popełnionego w Szkocji w określonych okolicznościach. Ponieważ nie istnieje żadna nadrzędna umowa poszerzająca jurysdykcję eksterytorialną, Zjednoczone Królestwo nie może powiedzieć, że będzie go stosować w każdym przypadku.
- c. Zgodnie z art. 29 ust. 4 Konwencji, Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 29 w

- sytuacji, gdy wykonanie wniosku o zabezpieczenie wymaga zastosowania przymusu oraz w przypadku, gdy nie można stwierdzić podwójnej karalności.
- d. Zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) Konwencji, Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, że organami odpowiedzialnymi w zakresie sporządzania lub przyjmowania wniosków ekstradycyjnych lub wniosków o tymczasowe aresztowanie w przypadku braku traktatu są:
- Home Office
Judicial Co-operation Unit
5th Floor, Fry building
2 Marsham Street
London
SW1P 4DF
 - Scottish Government (when the person is believed to be in Scotland)
Criminal Procedure Division
St. Andrew's House
Regent Road
Edinburgh
EH1 3DG
- e. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. c) Konwencji, Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, że organami właściwymi, do których należy kierować wnioski o wzajemną pomoc adresowane do Organu Centralnego są:
- W sprawach dotyczących Anglii, Walii i Irlandii Północnej:
UK Central Authority
Home Office
5th Floor Peel building
2 Marsham Street
London
SW1P 4DF
 - W sprawach dotyczących Szkocji:
International Co-operation Unit
Argyle House
C Floor
3 Lady Lawson Street
Edinburgh
EH3 9DR
 - W sprawach dotyczących podatków pośrednich:
Law Enforcement & International Advisory Division
HM Revenue and Customs – Solicitor's Office
Room 2/74
100 Parliament Street
London
SW1A 2BQ

- f. Zgodnie z art. 9 ust. 4 Konwencji, Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oświadcza, że zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 9 ust. 2 lit. c), ponieważ w Szkocji nie ma przestępstwa obejmującego „realistyczny” obraz, który nie jest fotografią prawdziwej osoby, ani nie pochodzi od takiej fotografii.

41. Stany Zjednoczone Ameryki:

- a. Stany Zjednoczone Ameryki oświadcza­ją zgodnie z art. 2 oraz art. 40, że na mocy prawa Stanów Zjednoczonych, przestępstwa wymienione w artykule 2 ("Nielegalny dostęp") zawierają dodatkowy wymóg zamiaru pozyskania danych informatycznych.
- b. Stany Zjednoczone Ameryki oświadcza­ją zgodnie z art. 6 oraz art. 40, że na mocy prawa Stanów Zjednoczonych, przestępstwo określone w art. 6 ust. 1 lit. b) ("Niewłaściwe użycie urządzeń") zawiera wymóg posiadania minimalnej liczby jednostek. Minimalna liczba powinna być taka sama, jaką przewiduje obowiązujące prawo federalne Stanów Zjednoczonych.
- c. Stany Zjednoczone Ameryki oświadcza­ją zgodnie z art. 7 oraz art. 40, że na mocy prawa Stanów Zjednoczonych, przestępstwo określone w artykule 7 ("Fałszerstwo komputerowe") zawiera wymóg działania w zamiarze oszustwa.
- d. Stany Zjednoczone Ameryki oświadcza­ją zgodnie z art. 27 oraz art. 40, że na mocy prawa Stanów Zjednoczonych, wnioski kierowane do Stanów Zjednoczonych zgodnie z art. 27 ust. 9 lit. e) ("Procedury odnoszące się do wniosków o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej w razie braku obowiązujących porozumień międzynarodowych") należy kierować do organu centralnego właściwego w sprawach udzielania wzajemnej pomocy prawnej.
- e. Stany Zjednoczone Ameryki, zgodnie z art. 4 oraz art. 42 Konwencji, zastrzegają sobie prawo wprowadzenia wymogu, że zachowanie skutkuje poważną szkodą, co powinno zostać określone zgodnie z obowiązującym prawem federalnym Stanów Zjednoczonych.
- f. Stany Zjednoczone Ameryki, zgodnie z art. 6 oraz art. 42 Konwencji, zastrzegają sobie prawo do niestosowania art. 6 ust. 1 lit. a) punkt i) oraz art. 6 ust. 1 lit. b) ("Niewłaściwe użycie urządzeń") w odniesieniu do urządzeń przeznaczonych lub przystosowanych przede wszystkim do celów popełnienia przestępstw określonych w artykule 4 ("Naruszenie integralności danych") oraz w art. 5 ("Naruszenie integralności systemu").
- g. Stany Zjednoczone Ameryki, zgodnie z art. 9 oraz art. 42 Konwencji, zastrzegają sobie prawo do stosowania art. 9 ust. 2 lit. b) i lit. c) tylko w zakresie zgodnym z Konstytucją Stanów Zjednoczonych, tak jak interpretowana jest ona przez Stany Zjednoczone, jak również zgodnie z prawem federalnym, co obejmuje, na przykład, przestępstwo rozpowszechniania materiałów uznawanych za nieprzyzwoite zgodnie z przyjętymi w Stanach Zjednoczonych normami.
- h. Stany Zjednoczone Ameryki, zgodnie z art. 10 oraz art. 42 Konwencji, zastrzegają sobie prawo do nakładania innych skutecznych środków w miejsce

- odpowiedzialności karnej zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ("Przestępstwa związane z naruszeniem praw autorskich i praw pokrewnych") w odniesieniu do naruszenia niektórych praw najmu, w zakresie w jakim uznanie takich naruszeń za przestępstwo nie jest wymagane zgodnie ze zobowiązaniami Stanów Zjednoczonych podjętymi w ramach porozumień wymienionych w ust. 1 i 2.
- i. Stany Zjednoczone Ameryki, zgodnie z art. 22 oraz art. 42 Konwencji, zastrzegają sobie prawo do niestosowania w części art. 22 ust. 1 lit. b), c) i d) ("Jurysdykcja"). Stany Zjednoczone nie przewidują pełnej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw popełnionych poza swoim terytorium przez swojego obywatela lub na pokładach statków pływających pod swoją banderą lub statku powietrznego zarejestrowanego na podstawie swojego prawa. Niemniej, prawo Stanów Zjednoczonych przewiduje jurysdykcję w odniesieniu do pewnych przestępstw, które zostaną określone na mocy Konwencji i są popełnione za granicą przez obywateli Stanów Zjednoczonych w okolicznościach wskazujących na szczególne interesy federalne, a także w odniesieniu do pewnych przestępstw popełnionych na pokładzie statków i samolotów zarejestrowanych zgodnie z prawem Stanów Zjednoczonych. Odpowiednio, Stany Zjednoczone implementują ust. 1 lit. b), c) i d) w zakresie przewidzianym przez prawo federalne.
 - j. Stany Zjednoczone Ameryki, zgodnie z art. 41 oraz art. 42 Konwencji, zastrzegają sobie prawo do wykonywania zobowiązań wynikających z Rozdziału II Konwencji w sposób zgodny ze swoimi podstawowymi zasadami federalizmu.
 - k. Zgodnie z artykułem 24 ust. 7 Konwencji, Stany Zjednoczone Ameryki nie wyznaczają organu odpowiedzialnego w sprawach dotyczących ekstradycji lub tymczasowego aresztowania w przypadku braku traktatu, jako że Stany Zjednoczone będą nadal polegać na dwustronnych umowach o ekstradycji, a organ odpowiedzialny za sporządzanie lub przyjmowanie wniosków ekstradycyjnych w imieniu Stanów Zjednoczonych jest określony w obowiązujących dwustronnych umowach o ekstradycji.
 - l. Zgodnie z art. 27 ust. 2 Konwencji, Biuro Spraw Międzynarodowych Departamentu Sprawiedliwości USA, Wydział Karny – Office of International Affairs, United States Department of Justice, Criminal Division, Washington, D.C., 20530, jest wyznaczone jako organ centralny Stanów Zjednoczonych Ameryki odpowiedzialny za wzajemną pomoc prawną na mocy Konwencji.
 - m. Zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji, Sekcja Przestępczości Komputerowej i Własności Intelktualnej, Departament Sprawiedliwości USA, Wydział Karny – Computer Crime and Intellectual Property Section, United States Department of Justice, Criminal Division, Washington, D.C., 20530, zostaje wyznaczony jako punkt kontaktowy dostępny 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu w celu udzielania natychmiastowej pomocy w ramach Konwencji.
Informacje kontaktowe dla Sekcji Przestępczości Komputerowej i Własności Intelktualnej znajdują się poniżej:
Kontakt 24/7: Stany Zjednoczone Ameryki

Kontakt:

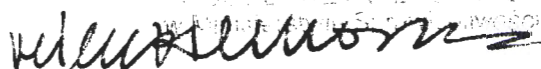
Computer Crime and Intellectual Property Section (CCIPS)

U.S. Department of Justice, Washington, DC

Opis kontaktu

CCIPS jest sekcją Wydziału Karnego Departamentu Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych, zatrudniający 40 prawników zajmujących się zwalczaniem cyberprzestępczości i kradzieży własności intelektualnej oraz posiadających doświadczenie w pozyskiwaniu dowodów elektronicznych.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem

PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Michał Krulikowski

**Lista oświadczeń i zastrzeżeń złożonych przez państwa-strony
Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości
w języku angielskim**

1. Albania :

a. In accordance with Article 24, paragraph 7, of the Convention, Albania declares that the name and address of the authorities responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty are :

- Ministry of Justice, Bulevardi Zog. I., Tirana
- National Central Office of Interpol, Bulevardi Deshmoret e Kombit, Tirana.

b. In accordance with Article 27, paragraph 2, of the Convention, Albania declares that the name and address of the central authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution is:

Ministry of Justice, Bulevardi Zog. I., Tirana

c. The 24/7 Network point of contact designated by Albania is :

the Police of State
Ministry of Interior
Bulevardi Deshmoret e Kombit
Tirana
Albania

2. Armenia :

a. In accordance with Article 24, paragraph 7, Article 27, paragraph 2, and Article 35, paragraph 1, of the Convention on Cybercrime, the Republic of Armenia designated as the national point of contact for cooperation in combating cybercrime, available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis:

National Contact Point (NCP)
Main Department of Struggle Against Organised Crime (MDSAOC) of the
Police of the Republic of Armenia
130, Nalbandyan str.
Yerevan, 0025
Republic of Armenia
Email: cybercrime@police.am

3. Australia :

a. In accordance with Article 42 and Article 14, paragraph 3.a, of the Convention, Australia reserves the right to apply the measures referred to in Article 20

(Real-time collection of traffic data) only to offences that are punishable by imprisonment for at least 3 years and any other 'serious offences' as defined under domestic law governing the collection and recording of traffic data in real time and the interception of content data. Under Australian law, domestic agencies may only gain access to traffic data collected and recorded in real time in relation to offences that are punishable by imprisonment for at least 3 years and other 'serious offences'. Domestic agencies may only gain access to intercepted content data in relation to 'serious offences'.

- b. In accordance with Article 42 and Article 22, paragraph 2, of the Convention, Australia reserves the right not to apply the jurisdiction rules laid down in Article 22, paragraph 1.b-d, to offences established in accordance with Article 7 (Computer-related forgery), Article 8 (Computer-related fraud) and Article 9 (Offences related to child pornography). The Parliament of the Commonwealth of Australia does not enjoy a plenary power to make laws establishing offences for computer-related forgery, computer-related fraud or offences related to child pornography. The Parliament of the Commonwealth of Australia has established offences for computer-related forgery, computer-related fraud and offences related to child pornography, committed on board ships flying Australian flags, on board aircraft registered under Australian law, or by Australian nationals outside Australia, where the offending conduct involves some subject matter with respect to which it has legislative power. In addition to those offences, the Australian States and Territories have also established offences in accordance with Articles 7, 8 and 9 when committed on their territory.
- c. In accordance with Article 42 and Article 22, paragraph 2, of the Convention, Australia further reserves the right not to apply the jurisdiction rules laid down in Article 22, paragraphs 1.b-d, to offences established in accordance with Article 10 (Offences related to infringements of copyright and related rights). Australian law does not presently provide jurisdiction over acts constituting infringements of copyright and related rights committed on board ships flying Australian flags, on board aircraft registered under Australian law, or by Australian nationals outside Australia.
- d. Article 24(7) - Australia's Designated Competent Authority :
International Crime Cooperation Central Authority
Attorney-General's Department
3-5 National Circuit
Barton ACT 2600
Australia
E-Mail: extradition@ag.gov.au
Tel: + 61 2 6141 3244

Fax: + 61 2 6141 5457

e. Article 27(2) - Australia's Designated Competent Authority :

International Crime Cooperation Central Authority

Attorney-General's Department

3-5 National Circuit

Barton ACT 2600

Australia

E-Mail: mutualassistance@ag.gov.au

Tel: + 61 2 6141 3244

Fax: + 61 2 6141 5457

f. Article 35 - 24/7 Network :

AOCC Watchfloor Operations

Australian Federal police

GPO Box 401

Canberra ACT 2601

Australia

E-Mail: AOCC-Watchfloor-Supervisor@afp.gov.au

Tel: + 61 2 6126 7299

Fax: + 61 2 6126 7910

4. Austria :

a. Austria will, in accordance with Article 29, paragraph 4, of the Convention, refuse a request for mutual assistance to order the preservation of stored computer data, as provided for under Article 16 of the Convention, if the condition of dual criminality is not fulfilled; this does not apply to the offences established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention.

b. Austria declares that the following authority has been designated as responsible pursuant to Articles 24, paragraph 7, and 27, paragraph 2, of the Convention on Cybercrime:

Bundesministerium für Justiz (Federal Ministry of Justice)

Abt. IV 4 Internationale Strafsachen (International Criminal Matters)

1070 Wien, Museumstrasse 7

Tel.: +43 1 52 1 52-0

E-Mail: team.s@bmj.gv.at

c. Austria declares that the following authority has been designated as point of contact pursuant to Article 35 of the Convention:

Bundesministerium für Inneres (Federal Ministry of the Interior)

Bundeskriminalamt (Federal Criminal Police Office)

Büro 5.2 Cyber-Crime-Competence-Center

Josef Holaubek Platz 1

1090 Wien

Tel.: +43 1 51 2 56 22

5. Azerbaijan :

- a. In accordance with Article 42 and Article 4, paragraph 2, of the Convention, the Republic of Azerbaijan declares that criminal liability occurs if the acts described in Article 4 of the Convention result in serious harm.
- b. In relation to subparagraph “b” of paragraph 1 of Article 6 of the Convention, the Republic of Azerbaijan declares that when acts are not considered dangerous crimes for the general public, they will be evaluated not as criminal offences, but as punishable acts regarded as a breach of law. In case the deliberate perpetration of acts subject to the penalty risk which are not treated as dangerous crimes for the general public (action or inaction) generates a serious harm, then they are treated as crime.
- c. In relation to paragraph 3 of Article 6 of the Convention, the Republic of Azerbaijan appraises the acts indicated in paragraph 1 of Article 6 of the Convention not as criminal offences, but as punishable acts regarded as a breach of law in case these acts are not considered dangerous crimes for general public and stipulates that the given acts be subjected to criminal charge only at the event of incurrance of serious harm.
- d. In accordance with Article 42 and Article 29, paragraph 4, of the Convention, the Republic of Azerbaijan reserves the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.
- e. According to subparagraph “a” of paragraph 7 of Article 24 of the Convention, in case of the absence of an extradition treaty, the Republic of Azerbaijan designates the Ministry of Justice (Address: 1, Inshaatchilar Avenue, Baky, AZ 1073, Republic of Azerbaijan; e-mail: contact@justice.gov.az) as a responsible authority for receiving inquiries regarding extradition and temporary arrest.
- f. According to subparagraph “c” of paragraph 2 of Article 27 of the Convention, the Republic of Azerbaijan designates the Ministry of National Security (Address: 2, Parliament Avenue, Baky, AZ 1006, Republic of Azerbaijan; e-mail: secretoffice@mns.gov.az) as a responsible authority for sending and answering requests for mutual assistance and the execution of such requests.
- g. According to subparagraph “e” of paragraph 9 of Article 27 of the Convention, the Republic of Azerbaijan informs the Secretary General that, for reasons of efficiency, requests made under this paragraph are to be addressed to its central authority.
- h. According to paragraph 1 of Article 35 of the Convention, the Republic of Azerbaijan designates the Ministry of National Security (address: 2, Parliament Avenue, Baky, AZ 1006, Republic of Azerbaijan; email: secretoffice@mns.gov.az) as a point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis, in order to ensure the provision of immediate

assistance for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or collection of evidence in electronic form of a criminal offence.

- i. According to Article 38 of the Convention, the Republic of Azerbaijan declares that it is unable to guarantee implementation of the Convention in the territories of the Republic of Azerbaijan, which have been occupied by the Republic of Armenia, until the liberation of those territories from occupation.
- j. (the schematic map of the occupied territories of the Republic of Azerbaijan is enclosed).

6. Belgium :

- a. In accordance with Article 22 of the Convention, the Belgian Government reserves the possibility of applying Article 22.1.c of the Convention only if the following specific condition is fulfilled: Article 36 of the Law of 27 June 1937, relating to the regulation of air navigation, considers as committed in Belgium the offences committed on board a Belgian aircraft in flight.
- b. In accordance with Article 42 of the Convention, Belgium reserves the right to apply Article 22.1.d of the Convention to a Belgian national who is guilty of a criminal offence committed outside the territory of the Kingdom, only in cases where such an offence is considered to be a criminal offence according to Belgian law, and the offence is punished by the law of the country where it was committed, and the perpetrator is found in Belgium. Belgium reserves the right to institute proceedings, in cases where the victim of the offence is a foreigner, only upon a preliminary complaint from the victim, his or her family or an official notice from the authorities of the State where the offence was committed.
- c. In accordance with Article 2 of the Convention, the Belgian Government declares that it will establish as criminal offences the conducts referred to in Article 2, in relation to "internal hacking" as provided for by Article 550bis, §2 of the Penal Code, only when those conducts are committed with intent to defraud or to cause damage.
- d. In accordance with Article 7 of the Convention, the Belgian Government declares that it will establish as criminal offences the conducts provided for by Article 7 only when they are committed with fraudulent intent or intent to cause damage.
- e. In accordance with Article 24.7.a of the Convention, the Belgian Government declares that the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest, in the absence of a treaty, is:
Service Public Fédéral Justice

Service de la coopération internationale pénale
Boulevard de Waterloo 115
1000 Bruxelles
fax : +32(0)2/210.57.98
(until the end of 2012).

- f. In accordance with Article 27.2 of the Convention, the Belgian Government declares that the authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance, and for the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution is:

Service Public Fédéral Justice
Service de la coopération internationale pénale
Boulevard de Waterloo 115
1000 Bruxelles
fax : +32(0)2/210.57.98
(until the end of 2012).

- g. In accordance with Article 35 of the Convention, the Belgian Government designates as a point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis, the following department:

Tel: +32-2-743-73-84
24 hours a day, 7 days a week.
Tel: +32-2-743-74-74 (Secretariat)
Monitored during work hours.
Fax: +32-2-733-56-16
Must phone prior to sending a fax.
E-mail: Permanence@fccu.be
24 hours a day, 7 days a week
(Must phone prior to sending an e-mail).

7. Bosnia and Herzegovina :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, Article 27, paragraph 2, and Article 35, paragraph 1, of the Convention on Cybercrime, Bosnia and Herzegovina up-dates the information on its designated authorities for the purposes of the Convention as follows:

- b. Competent authority in respect of Articles 24 and 27:

State Investigation and Protection Agency
of Bosnia and Herzegovina
(Ministry of Security)
Point of contact in respect of Article 35:
Direction for cooperation of police bodies
of Bosnia and Herzegovina
International police cooperation Sector, INTERPOL
(Ministry of Security)

8. Bulgaria :

- a. In accordance with Article 14, paragraph 3, of the Convention, the Republic of Bulgaria reserves the right to apply the measures referred to in Article 20 only to serious offences, as they are defined by the Bulgarian Criminal Code.
- b. In accordance with Article 24, paragraph 7.a, of the Convention, the Republic of Bulgaria declares that it designates the Ministry of Justice as the Central Authority responsible for making or receiving requests for extradition, and the Supreme Cassation Prosecutor's Office as the Central Authority responsible for making and receiving requests for provisional arrest.
- c. In accordance with Article 27, paragraph 2.c, of the Convention, the Republic of Bulgaria declares that it designates the following Central Authorities responsible for sending and answering requests for mutual assistance:
the Supreme Cassation Prosecutor's Office – in respect of requests for mutual assistance at the stage of pre-trial proceeding;
the Ministry of Justice – in respect of requests for mutual assistance at the stage of the trial.
- d. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, the Republic of Bulgaria declares that it designates the National Service for Combating Organized Crime under the Ministry of Interior to perform the functions of point of contact for the purpose of investigations concerning cybercrime:
Computer crimes and intellectual property division
Chief Directorate "Combating Organized Crime"
Ministry of Interior of the Republic of Bulgaria.

9. Croatia :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, Article 27, paragraph 2, and Article 35, paragraph 1, of the Convention on Cybercrime, Croatia designates as the competent authorities for the purposes of the Convention :
 - Articles 24 and 27:
the Ministry of Justice
Dežmanova 6
10 000 Zagreb.
 - Article 35:
The Ministry of Interior
General Police Directorate
Criminal Police Directorate
National Police Office for Suppression of Corruption and Organised Crime
Department for Economic Crime and Corruption
Ilica 335
10 000 Zagreb
Republic of Croatia

10. Cyprus :

- a. The Government of the Republic of Cyprus designates as the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty in accordance with Article 24 of the Convention, for requests in accordance with Article 27 of the Convention and as point of contact in accordance with Article 35 of the Convention, and in accordance with the provisions of section 17 of the Cybercrime Convention (Ratification) Law of 2004 (22(III)/2004) as from its entry into force (i.e. on 30 April 2004), the following authority :

Ministry of Justice and Public Order
Athalassas Av. 125

1461 NICOSIA

Tel.: + 357 22 805928

Fax: +357 22 518328

Emails: emorphaki@mjpo.gov.cy

registry@mjpo.gov.cy

Point of contact:

Inspector Marcos Nikolettis

Email: mnikolettis@police.gov.cy; cybercrime@police.gov.cy

Tel. : 00.357.2280.8461/8465 on Office working hours (07 a.m until 07 p.m)
00.357.2280.8080 at other times (Police call centre).

11. Czech Republic :

- a. In accordance with Article 29, paragraph 4, and Article 42 of the Convention, the Czech Republic reserves the right to refuse a request for preservation under Article 29 of the Convention in cases where it has reasons to believe that condition of dual criminality in relation to other criminal acts than those specified under Articles 2 to 11 of the Convention, cannot be fulfilled to execute mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data.
- b. In accordance with Article 2 and Article 40 of the Convention, the Czech Republic declares that criminal liability for acts described in Article 2 of the Convention occurs upon infringing security measures in order to gain unauthorised access to the whole or any part of a computer system.
- c. In accordance with Article 27, paragraph 9(e), of the Convention, the Czech Republic declares that for reasons of efficiency, requests made under this paragraph are to be addressed to its central authorities.
- d. In accordance with Article 24, paragraph 7(a), of the Convention, the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional

arrest in the absence of a treaty is the Ministry of Justice of the Czech Republic (Vyšehradská 16, 128 10 Prague 2)

- e. In accordance with Article 27, paragraph 2(a), of the Convention, the central authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution is the Supreme Prosecutor's Office of the Czech Republic for requests originating from pre-trial proceedings and the Ministry of Justice of the Czech Republic for other requests:

- Supreme Prosecutor's Office of the Czech Republic
Jezuitská 4
660 55 Brno
Czech Republic
Phone: +420 542 512 330
Fax: +420 542 512 350
E-mail: podatelna@nsz.brn.justice.cz
- Ministry of Justice of the Czech Republic
Vyšehradská 16
128 10 Prague 2
Czech Republic
Phone: +420 221 997 435
Fax: +420 221 997 986
E-mail: mot@msp.justice.cz

- f. In accordance with Article 35 of the Convention, the following authority is designated as the contact point:

Police Presidium of the Czech Republic
Bureau of Criminal Police and Investigation Service
Information Technology Crime Section
Strojnická 27
P.O. Box 62/KPV
170 89 Prague 7
Czech Republic
Contact in working hours (7:30 – 15:30):
Phone: + 420 974 834 550
Mobile: +420 603 190 057
Fax: +420 974 834 708
E-mail: contact@mvcr.cz
Contact outside working hours (24/7 service):
Phone: +420 974 834 380
Fax: +420 974 834 716
E-mail: contact@mvcr.cz

12. Denmark :

- a. In accordance with Article 9, paragraph 4, of the Convention, the Government of the Kingdom of Denmark declares that the criminal area according to Article 9 shall not comprehend the possession of obscene pictures of a person

attained the age of fifteen, if the person concerned has given his or her consent to the possession, cf. Article 9, paragraph 1, letter e.

- b. In accordance with Article 9, paragraph 4, of the Convention, the Government of the Kingdom of Denmark declares that the criminal area according to Article 9 shall not comprehend visual representations of a person appearing to be a minor engaged in sexually explicit conduct, cf. Article 9, paragraph 2, letter b.
- c. In accordance with Article 14, paragraph 3, letter a, of the Convention, the Government of the Kingdom of Denmark declares that Denmark will only apply article 20 concerning monitoring of traffic data to the extent where in accordance with Article 21 there is an obligation to empower the competent authorities to monitor content data, in relation to inquiries of serious crimes, as defined by national law.
- d. Pursuant to Article 38 of the Convention, Denmark declares that, until further notice, the Convention will not apply to the Feroe Islands and Greenland.
- e. In accordance with Article 24, paragraph 7, of the Convention, the Government of the Kingdom of Denmark has designated the Ministry of Justice, Slotsholmsgade 10, DK-1216 Copenhagen K, Denmark, as competent authority.
- f. In accordance with Article 27, paragraph 2, of the Convention, the Government of the Kingdom of Denmark has designated the Ministry of Justice, Slotsholmsgade 10, DK-1216 Copenhagen K, Denmark, as competent authority.
- g. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, the Government of the Kingdom of Denmark has designated as competent authority:

The Danish National Police
Police Department
Polititorvet 14,
DK-1780 Copenhagen V
Denmark

13. Dominican Republic :

- a. The Dominican competent authorities as provided for by Articles 24(7) and 27(2) of the Convention are:
 - Procuraduría General de la República :
Ave. Jinénez Moya esq. Juan Ventura Simó,
Palacio de Justicia,
Centro de los Héroe, Constanza, Maimón y Estero Hondo,
Santo Domingo, Distrito Nacional,
República Dominicana.

- Departamento de Investigaciones de Crímenes y Delitos de Alta Tecnología de la Policía Nacional (DICAT):
Palacio de la Policía,
Ave. Leopoldo Navarro No. 402,
Santo Domingo, Distrito Nacional,
República Dominicana.

- b. The Dominican competent authority as provided for by Article 35 of the Convention is:

Departamento de Investigaciones de Crímenes y Delitos de Alta Tecnología de la Policía Nacional (DICAT):
Palacio de la Policía,
Ave. Leopoldo Navarro No. 402,
Santo Domingo, Distrito Nacional,
República Dominicana.

14. Estonia :

- a. Pursuant to Article 24, paragraph 7, subparagraph a, of the Convention, the Republic of Estonia designates the Ministry of Justice, in the absence of an extradition treaty, as the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest.
- b. Pursuant to Article 27, paragraph 2, subparagraph c, of the Convention, the Republic of Estonia designates the Ministry of Justice as the central authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution.
- c. Estonia designates as point of contact for the network 24/24-7/7:
Bureau of Criminal Intelligence
Criminal Police Department
Estonian Police- and Border Guard Board
Republic of Estonia
Email: interpol@politsei.ee

15. Finland :

- a. Pursuant to Article 2 of the Convention, the Republic of Finland declares that it requires for the punishability of illegal access as referred to in the Article that the offence be committed by infringing security measures.
- b. Pursuant to Article 11, paragraph 3, of the Convention, the Republic of Finland declares that it will not apply paragraph 2 of the same article, concerning the criminalisation of attempt, to petty criminal damage nor petty forgery.
- c. Pursuant to Article 14, paragraph 3.a, of the Convention, the Republic of Finland declares that it only applies Article 20 to offences aimed at a computer system committed by using telecommunications terminal equipment, pandering, threatening of persons to be heard in the administration of justice,

menace, narcotic offences or attempts of the above, preparation of offences to be committed with terrorist intent and offences punishable by imprisonment of at least four years.

- d. Pursuant to Article 14, paragraph 3.b, of the Convention, the Republic of Finland declares that it does not apply the measures referred to in Articles 20 and 21 to communications being transmitted within a computer system if the system is being operated for the benefit of a closed group of users and does not employ public communications networks and is not connected with another computer system, whether public or private.
- e. Pursuant to Article 35, paragraph 1, of the Convention, the Republic of Finland designates as the point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis:
National Bureau of Investigation
Jokiniemenkuja 4
FIN-01370 Vantaa
Finland
Email: vlk.krp@poliisi.fi
- f. Pursuant to Article 24, paragraph 7, of the Convention, the Republic of Finland declares that the authority responsible for making and receiving requests in Finland is:
 - for requests for extradition, Ministry of Justice, International Affairs, POB 25, FIN-00023 Government, Finland, and
 - for requests for provisional arrest, the National Bureau of Investigation, Jokiniemenkuja 4, FIN-01370 Vantaa, fax: +358-983.886.299, e-mail: KRP-RTP-VLP@krp.poliisi.fi
- g. Pursuant to Article 27, paragraph 2.a, of the Convention, the Republic of Finland declares that the central authority who is responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution is the Ministry of Justice, Eteläesplanadi 10, FIN-00130 Helsinki.

16. France :

- a. In accordance with Article 21 of the Convention, France shall apply the provisions contained in Article 21 only if the prosecuted offence is punished with a deprivation of liberty superior or equal to two years of custody.
- b. In accordance with Article 27 of the Convention, France declares that, even in cases of urgency :
 - requests for mutual assistance from the French judiciary authorities and directed to foreign judiciary authorities are transmitted through the

Ministry of Justice (Ministère de la Justice, 13, Place Vendôme, 75042 Paris Cedex 01);

- requests for mutual assistance from foreign judiciary authorities and directed to the French judiciary authorities are transmitted through diplomatic channel (Ministère des Affaires étrangères, 37, Quai d'Orsay, 75700 Paris 07 SP).
- c. In accordance with Article 9, paragraph 2.b, of the Convention, France shall apply Article 9, paragraph 1, to any pornographic material that visually depicts a person appearing to be a minor engaged in sexually explicit conduct, in so far as it is not proved that the said person was 18 years old on the day of the fixing or the registering of his or her image.
- d. In accordance with Article 22 of the Convention, France reserves itself the right not to establish jurisdiction when the offence is committed outside the territorial jurisdiction of any State. France declares also that, whenever the offence is punishable under criminal law where it has been committed, proceedings shall be instituted only upon request from the public prosecutor and must be preceded by a complaint from the victim or his/her beneficiaries or by an official complaint from the authorities of the State where the act was committed (Article 22, paragraph 1.d).
- e. In accordance with Article 24 of the Convention, France declares that :
 - the Ministry for Foreign Affairs is the authority responsible for making or receiving requests for extradition in the absence of a treaty (Ministère des Affaires étrangères, 37, Quai d'Orsay, 75700 Paris 07 SP);
 - the territorially competent State Prosecutor shall be the authority responsible for making or receiving requests for provisional arrest in the absence of a treaty.
- f. In accordance with Article 35 of the Convention, France designates as point of contact the
Ministry of Interior
Central Direction of Judiciary Police (DCPJ)/NCB Interpol France
Office central de lutte contre la criminalité liée aux technologies de l'information et de la communication (OCLCTIC)
11, Rue des Saussaies
F - 75008 Paris
Email: oclctic-sec.dcpjaef@interieur.gouv.fr

17. Georgia :

- a. In accordance with Article 6, paragraph 3, of the Convention, Georgia declares that criminal liability for acts provided for by Article 6, paragraph 1(a), can be

imposed where a device, including a computer program, is designed or can be adapted for the purpose of committing acts under Articles 2 to 5 of the Convention.

- b. In accordance with Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a, of the Convention, Georgia declares that the central authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty is:

Ministry of Justice of Georgia
24a Gorgasali str.
Tbilisi 0114 - Georgia
Tel: +995322405143
Fax: +995322405142
E-mail: international.psg@justice.gov.ge

- c. In accordance with the Article 27, paragraph 2, sub-paragraph c, of the Convention, Georgia declares that the central authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution is:

Ministry of Justice of Georgia
24a Gorgasali str.
Tbilisi 0114 - Georgia
Tel: +995322405143 - Fax: +995322405142
E-mail: international.psg@justice.gov.ge

- d. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, Georgia designates the following as the national point of contact for cooperation in combating cybercrime, available on a 24/7 basis:

Ministry of Internal Affairs of Georgia
Criminal Police Department
10 G. Gulua str.
Tbilisi 0114 - Georgia
Tel: +995577526553 - +995577556841
fax: +995322746204
E-mail: cooperation@pol.ge

- e. In accordance with Article 40 and Article 27, paragraph 9, sub-paragraph e, of the Convention, Georgia declares that, for reasons of efficiency, requests for mutual assistance made under Article 27, paragraph 9, are to be addressed to its central authority.

18. Germany :

- a. In accordance with Article 40 of the Convention, the Federal Republic of Germany declares that it avails itself of the possibility of requiring that,
- according to Article 2, second sentence, the additional element of commission by infringing security measures be included as an element of the offence of data espionage, which has been established under

- German law in section 202a of the Criminal Code pursuant to Article 2, first sentence, and
- according to Article 7, second sentence, the additional element of an “intent to defraud, or similar dishonest intent” that takes the form of deception in legal transactions be included as an element of the offence of falsification of legally relevant data, which has been established under German law in section 269 of the Criminal Code pursuant to Article 7, first sentence.
- b. The Federal Republic of Germany declares that it avails itself of Article 42 of the Convention to the extent that
- Article 6, paragraph 1.a.i, as relates to “devices”, and sub-paragraph b shall not be applied,
 - the attempt to commit the acts specified under Article 3 shall not be established as criminal offence under national law, and
 - requests for expedited preservation of stored data under Article 29 may be refused on the ground that dual criminality is not given, provided there is reason to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled, unless the offence in question is an offence established pursuant to Articles 2 to 11.
- c. In accordance with Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a, of the Convention, the Federal Republic of Germany declares that the central authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest is the Federal Foreign Office (address: Auswärtiges Amt, Werderscher Markt 1, 10117 Berlin).
- d. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, the Federal Republic of Germany declares that the point of contact designated to fulfil the functions specified in this article is:
- The National High Tech Crime Unit
Federal Criminal Police Office
Thaerstr. 11,
D - 65193 Wiesbaden
Emails : so43auswertung@bka.bund.de (for non-emergency use only) ;
nhtcu@bka.de (for emergency use only)
- e. In accordance with Article 27, paragraph 2.a, of the Convention, the Federal Republic of Germany declares that the central authority responsible for mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements is the Ministry of Foreign Affairs (address: Werderscher Markt 1, 10117 Berlin)

19. Hungary :

- a. In accordance with Article 27, paragraph 9, sub-paragraph e, the Republic of Hungary informs that, for reasons of efficiency, requests made under this paragraph are to be addressed to its central authority, due to practical reasons.
- b. In accordance with Article 9, paragraph 4, the Republic of Hungary reserves the right not to apply Article 9, paragraph 2, sub-paragraph b.
- c. In accordance with Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a, of the Convention, the Republic of Hungary communicates that the Ministry of Justice is responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty. The National Central Bureau of Interpol is only responsible for making or receiving requests for provisional arrest.
- d. In accordance with Article 27, paragraph 2, sub-paragraphs a and c, the Republic of Hungary communicates that,
 - regarding requests delivered before starting the criminal procedure, the designated central authority is:
the Hungarian National Police International Implementing Co-operation Centre
Budapest, Teve u. 4-6
1139 – Hungary
 - Regarding requests delivered after starting the criminal procedure, the designated central authority is:
the General Prosecutor's Office of the Republic of Hungary
Budapest, Markó u. 4-6
1055 – Hungary
- e. In accordance with Article 35, the Republic of Hungary communicates that the designated point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis is the:
Hungarian National Police International Implementing Co-operation Centre
Budapest, Teve u. 4-6
1139 – Hungary.

20. Iceland :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, of the Convention, the Government of Iceland has designated the Ministry of Justice, Skuggasundi, 150 Reykjavík, Iceland, as the authority responsible for the making or receipt of a request for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty.
- b. In accordance with Article 27, paragraph 2.c, of the Convention, the Government of Iceland has designated the Ministry of Justice, Skuggasundi, 150 Reykjavík, Iceland, as the authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests, or the transmission of them to the authorities competent for their execution.

- c. In accordance with Article 35 of the Convention, the the Government of Iceland has designated as the point of contact available on a 24 hours, 7 days per week basis in order to ensure the provision of immediate assistance for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence:

National Commissioner of the Icelandic Police
(Ríkislögreglustjórinn)
Skúlagata 21
101 Reykjavík, Iceland.

21. Italy :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, and Article 27, paragraph 2, of the Convention, the Italian Republic declares that the Minister of Justice of the Italian Republic is designated as the competent authority:

Ministry of Justice
Department for Affairs of Justice
Directorate General of Criminal Justice
Office II (International Judicial Cooperation)
Viale Arenula 70
I - 00186 ROMA
Tel: 0039.06.68.85.21.80
Fax: 0039.06.68.85.73.59
Email: ufficio2.dgpenale.dag@giustizia.it

- b. In accordance with Article 35 of the Convention, the Italian Republic notifies that the point of contact is to be determined by the Minister of the Interior, in concertation with the Minister of Justice.
- c. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, Italy designates the "Servizio Polizia Postale e delle Comunicazioni" of the Ministry of Interior as point of contact for the network 24/7 :

Servizio Polizia Postale e delle Comunicazioni
Via Tuscolana 1548
Email : htcmemergency@interno.it

22. Japan :

- a. In accordance with Article 42 and Article 6 (Misuse of devices), paragraph 3 of the Convention, the Government of Japan reserves the right not to apply Article 6, paragraph 1, except for:
- the offences set forth in Article 168-2 (Creation of electromagnetic record of unauthorised commands) or Article 168-3 (Obtainment of electromagnetic record of unauthorised commands) of the Penal code (Law No. 45, 1907);

- the offences set forth in Article 4 (Prohibition of acts of unauthorised obtainment of another person's identification code), Article 5 (Prohibition of acts of facilitating unauthorised computer access) or Article 6 (Prohibition of acts of unauthorised storage of another person's identification code) of the Act on the Prohibition of Unauthorised Computer Access (Law No. 128, 1999).
- b. In accordance with Article 42 and Article 9 (Offences related to child pornography), paragraph 4 of the Convention, the Government of Japan reserves the right not to apply Article 9, paragraph 1.d and e and paragraph 2.b and c, except for the offences set forth in Article 7 (Provision of child pornography and other related activities) of the Act on Punishment of Activities Relating to Child Prostitution and Child Pornography, and the Protection of Children (Law No. 52, 1999).
- c. In accordance with Article 42 and Article 11 (Attempt and aiding or abetting), paragraph 3 of the Convention, the Government of Japan reserves the right not to apply Article 11, paragraph 2 to the offences established pursuant to Article 4, Article 5, Article 7 and Article 9, paragraph 1.a and c, except for the offences set forth in Article 168-2 (Creation of electromagnetic record of unauthorised commands) or Article 234-2 (Obstruction of business by damaging a computer) of the Penal Code.
- d. In accordance with Article 42 and Article 22 (Jurisdiction), paragraph 2 of the Convention, the Government of Japan reserves the right not to apply the jurisdiction rules laid down in Article 22, paragraph 1.d to the offences established pursuant to Article 6, paragraph 1.a.ii of the Convention as far as the offences set forth in Article 13 (Prohibition of acts of facilitating unauthorised computer access without knowing the purpose of unauthorised computer access of the obtainer) of the Act of Prohibition of Unauthorised Computer Access are concerned.
- e. In accordance with Article 40 and Article 2 (Illegal access) of the Convention, the Government of Japan requires that the offences established pursuant to Article 2 be committed by infringing security measures and in relation to a computer system that is connected to another computer system.
- f. In accordance with Article 40 and Article 3 (Illegal interception) of the Convention, the Government of Japan requires that the offences established pursuant to Article 3 be committed in relation to a computer system that is connected to another computer system, and that, in addition, be committed with dishonest intent as far as the offences set forth in Article 109-2 (Decoding the content of cipher communications) of the Radio Law (Law No. 131, 1950) are concerned.

- g. In accordance with Article 42 and Article 29 (Expedited preservation of stored computer data), paragraph 4 of the Convention, the Government of Japan reserves the right to refuse the request for preservation under Article 29 in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.
- h. Pursuant to Article 24 (Extradition), paragraph 7.a of the Convention, the Government of Japan notifies that :
- The Minister for Foreign Affairs
2-2-1, Kasumigaseki
Chiyoda-ku
Tokyo 100-8919
is the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrests in the absence of a treaty.
- i. In accordance with Article 40 and Article 27 (Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements), paragraph 9.e of the Convention, for reasons of efficiency, requests made to the Government of Japan under the said paragraph are to be addressed to the central authorities of the Government of Japan.
- j. Pursuant to Article 27 (Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements), paragraph 2.a and c of the Convention, the Government of Japan designates,
- as the authorities responsible for answering requests for mutual assistance :
The Minister of Justice
or the person designated by the Minister (Director of International Affairs Division)
Criminal Affairs Bureau
Ministry of Justice
1-1-1, Kasumigaseki
Chiyoda-ku
Tokyo 100-8977
 - as the authorities responsible for sending requests for mutual assistance:
The Minister of Justice
or the person designated by the Minister (Director of International Affairs Division)
and
The National Public Safety Commission
or the person designated by the Commission (Director of International Investigative Operations Division)
Organized Crime Department
National Police Agency
2-1-2, Kasumigaseki
Chiyoda-ku

Tokyo 100-8974

- k. Pursuant to Article 35 (24/7 Network), paragraph 1 of the Convention, the Government of Japan designates as a point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis:

The International Investigative Operations Division
Organized Crime Department
National Police Agency
2-1-2, Kasumigaseki
Chiyoda-ku
Tokyo 100-8974
Email: kokusou@npa.go.jp

23. Latvia :

- a. In accordance with Article 29, paragraph 4, of the Convention, the Republic of Latvia reserves the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.
- b. In accordance with Article 24, paragraph 7.a, of the Convention, the Republic of Latvia declares that the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty is :

Prosecutor General Office
Kalpaka Blvd. 6, Riga
LV-1801, Latvia
Phone: +371 6 7044400 - Fax: +371 6 7044449
E-mail: webmaster@lrp.gov.lv

- c. In accordance with Article 27, paragraph 2.c, of the Convention, the Republic of Latvia declares that the authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution is:

Ministry of Justice
Brivibas Blvd. 36, Riga
LV-1536, Latvia
Phone: +371 6 7036801 - Fax: +371 6 7285575
E-mail: tm.kanceleja@tm.gov.lv

- d. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, the Republic of Latvia declares that the point of contact is :

International Cooperation Department of the Central Criminal Police
Department of the State Police
Ciekurkalna 1st line 1, k-4
Riga, LV-1026
Latvia
Tel: +371 67075212
Fax: +371 67075053
E-mail: ssp@vp.gov.lv
Website : www.vp.gov.lv

24. Lithuania :

- a. In accordance with Article 40 and Article 2 of the Convention, the Republic of Lithuania declares that criminal liability for the act described in Article 2 of the Convention occurs upon access to the whole or any part of a computer system without right by infringing security measures of a computer or a computer network.
- b. Pursuant to Article 40 and Article 27, paragraph 9, sub-paragraph e, of the Convention, the Republic of Lithuania declares that, for reasons of efficiency, requests for mutual assistance made under Article 27, paragraph 9, are to be addressed to the above-designated central authorities.
- c. In accordance with Article 42 and Article 4, paragraph 2, of the Convention, the Republic of Lithuania declares that criminal liability occurs if the acts described in Article 4 of the Convention result in serious harm.
- d. In accordance with Article 42 and Article 29, paragraph 4, of the Convention, the Republic of Lithuania declares that it reserves the right to refuse to execute the request for preservation of the data in cases where there is reason to believe that at the time of disclosure the offence, on which the request for preservation of the data is based, is not considered as a crime by the laws of the Republic of Lithuania.
- e. Pursuant to Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a, of the Convention, the Republic of Lithuania declares that the Ministry of Justice and the General Prosecutor's Office of the Republic of Lithuania are designated as responsible authorities to perform the functions mentioned in Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a.
- f. Pursuant to Article 27, paragraph 2, sub-paragraph a, of the Convention, the Republic of Lithuania declares that the Ministry of Justice and the General Prosecutor's Office of the Republic of Lithuania are designated as central authorities to perform the functions mentioned in Article 27.
- g. Pursuant to Article 35, paragraph 1, of the Convention, the Republic of Lithuania declares that the Police Department under the Ministry of the Interior of the Republic of Lithuania is designated as a competent authority to perform the functions mentioned in Article 35.

25. Malta :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, of the Convention on Cybercrime, Malta designates as authority responsible for the making or receipt of a request for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty:
The Ministry for Justice

Office of the Prime Minister
Auberge de Castille
Valletta VLT 2000
Malta

- b. In accordance with the provisions of Article 27, paragraphs 2 and 9.e, of the Convention on Cybercrime, Malta designates as central authority:

The Office of the Attorney General
The Palace
Valletta
Malta

- c. In accordance with the provisions of Article 35 of the Convention on Cybercrime, Malta declares that the contact point for the 24/7 network is:

The Cybercrime Unit
Malta Police
Police General Headquarters
Floriana
Malta
Phone: +356 22942231 (office hours)
+356 21224001 (outside office hours)
Fax: +356 22942236
Email : computer.crime@gov.mt

26. Mauritius :

- a. As per Article 24, paragraph 7(a), the Prime Minister's Office, Government Centre, Port Louis, is the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty.
- b. As per Article 27, paragraph 2, the central authorities responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution will be:
- the Ministry of Information and Communication Technology, Level 9, Air Mauritius Centre, President John Kennedy Street, Port Louis;
 - the Information and Communication Technologies Authority, Level 12, The Celicourt 6, Sir Celicourt Antelme Street, Port Louis;
 - the Mauritius Police Force, Line Barracks, Port Louis.
- c. As per Article 35, the Assistant Permanent Secretary will be the focal point and contact available on a 24-hour, seven-day basis, in order to ensure the provision of immediate assistance for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data etc.

27. Moldova :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a, and with Article 27, paragraph 2, sub-paragraph c of the Convention, the Republic of Moldova

declares that the following authorities are responsible for receiving and making requests for mutual assistance, extradition or provisional arrest:

- Office of the Prosecutor General – for the requests for mutual assistance, extradition or provisional arrest formulated in the phase of penal prosecution.

Address: 26, Banulescu – Bodoni str., MD-2012 Chisinau, Republic of Moldova. Tel: (+37322) 221 470; Fax (+373 22) 212 032.

- Ministry of Justice – for the requests for mutual assistance, extradition or provisional arrest formulated in the judiciary phase of the execution of punishment.

Address: 82, 31 August 1989 str., MD-2012 Chisinau, Republic of Moldova. Tel: (+37322) 234 795; Fax (+373 22) 234 797.

- b. Pursuant to Article 27, paragraph 9, sub-paragraph e of the Convention, the Republic of Moldova declares that all the requests formulated in the phase of penal prosecution are to be addressed to the Office of the Prosecutor General, whilst those formulated in the judiciary phase or in the phase of the execution of punishment are to be addressed to the Ministry of Justice.
- c. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, Moldova designates as point of contact responsible for ensuring immediate and permanent international co-operation in the field of combating cybercrime:
The Direction of Prevention and Combating of Cybernetic, Information and Transnational Offences
Ministry of Internal Affairs
14, Bucuriei str.
MD-2004 Chisinau
Republic of Moldova
- d. In accordance with Article 38, paragraph 1 of the Convention, the Republic of Moldova specifies that the provisions of the Convention will be applied only on the territory controlled effectively by the authorities of the Republic of Moldova.

28. Montenegro :

- a. In accordance with Article 9, paragraph 4, and with regard to Article 9, paragraph 1, item e, of the Convention, Montenegro declares that obtaining child pornography through computer systems for oneself and other persons and possession of child pornography in computer systems or on mediums for storage of computer data shall not be considered offences in case the person displayed in these materials turned fourteen years of age and gave his/her consent.

- b. In accordance with Article 9, paragraph 4, and with regard to Article 9, paragraph 2, item b, of the Convention, Montenegro declares that materials which visually display face by which it can be concluded that the person is a minor engaged in an explicit act as stated in Article 9, paragraph 2, item b, of this Convention shall not be considered child pornography.
- c. In accordance with Article 14, paragraph 3, and with regard to Article 20, of the Convention, Montenegro declares that measures from Article 20 of the Convention shall be applied solely on the basis of the decision of a competent Montenegrin court, if it is necessary for conducting a criminal procedure or for reasons of safety in Montenegro.
- d. In accordance with Article 24, paragraph 7, of the Convention, Montenegro declares that the authority responsible for making and receiving requests for extradition in the absence of an agreement is the Ministry of Justice of Montenegro, address: Vuka Karadžica 3, 81 000 Podgorica, while the authority responsible for making and receiving requests for provisional arrest in the absence of an agreement is the NCB Interpol in Podgorica, address: Bulevar Svetog Petra Cetinjskog 22, 81 000 Podgorica.
- e. In accordance with Article 27, paragraph 2, of the Convention, Montenegro declares that the central authority designated for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution in the absence of an agreement is the Ministry of Justice of Montenegro, address: Vuka Karadžica 3, 81 000 Podgorica.

29. Netherlands :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, of the Convention, the authority designated by the Netherlands is:
The Ministry of Justice
Office of International Legal Assistance in Criminal Matters
PO BOX 20301
2500 EH THE HAGUE
Tel. +31 (0)70-3707911
Fax +31 (0)70-3707945
- b. In accordance with Article 27, paragraph 2.c, of the Convention, the central authority designated by the Netherlands is:
Landelijk Parket van het openbaar ministerie
(National office of the public prosecution service)
Postbus 395
3000 AJ ROTTERDAM
Tel. +31 (0)10-496-69-66
Fax +31 (0)10-484-69-78

- c. In accordance with Article 35 of the Convention, the point of contact designated by the Netherlands is:
Landelijk Parket van het openbaar ministerie
(National office of the public prosecution service)
Postbus 395
3000 AJ ROTTERDAM
- d. In accordance with Article 38 of the Convention, the Kingdom of the Netherlands accepts the Convention for the Kingdom in Europe.

30. Norway :

- a. Pursuant to Article 6, paragraph 3, of the Convention, the Government of the Kingdom of Norway reserves the right not to apply Article 6, paragraph 1.a.i, of the Convention.
- b. Pursuant to Article 14, paragraph 3, of the Convention, the Government of the Kingdom of Norway, reserves the right not to apply the measures referred to in Article 20 – Real-time collection of traffic data, in cases of less serious offences.

Clarification of what is meant by "less serious offences"

Pursuant to Article 14, paragraph 3, the Parties may reserve the right to apply the measures set out in Article 20 only to offences or categories of offences specified in the reservation. It is indicated in the Norwegian reservation, that Norway does not wish to allow the collection of traffic data in real time in connection with minor offences.

Section 216b of the Norwegian Criminal Procedure Act provides for the collection of traffic data in cases where there is just cause for suspecting a person of having committed an offence, or of having attempted to commit an offence, that is punishable by imprisonment for a term of five years or more, or of having contravened specific penal provisions.

The use of various types of communication control and other privacy-invasive coercive measures is primarily restricted to cases involving serious offences, where serious offences are defined as carrying a penalty of five or more years' imprisonment.

Clarification of the relationship between the reservation and the application of Articles 20 and 21 in Norwegian law

The right to apply the measures referred to in Article 20 only to offences specified in the reservation is conditional on the range of offences to which Article 20 is applied not being more restricted than the range of offences to which the measures referred to in Article 21 apply. The condition set out in Article 14 must be interpreted to mean that the range of offences for which

traffic data may be collected in real time must not be more restricted than the range of offences for which interception of content data is permitted.

Article 21 (Interception of content data) is governed in Norwegian law by section 216a of the Criminal Procedure Act, and Article 20 by section 216b of the Criminal Procedure Act. Section 216a has a prescribed penalty limit of ten or more years' imprisonment, while section 216b has a prescribed penalty limit of five years' imprisonment. This means that section 216a applies to a narrower range of offences than section 216b, and the condition of Article 14 is thus fulfilled. Norway is therefore entitled to enter a reservation in accordance with Article 14.

- c. Pursuant to Article 29, paragraph 4, of the Convention, the Government of the Kingdom of Norway reserves the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.
- d. In accordance with Article 24 of the Convention, the Norwegian authority responsible for making or receiving requests for extradition is The Royal Ministry of Justice and the Police, P.O. Box 8005, N-0030 OSLO.
- e. In accordance with Articles 27 and 35 of the Convention, the Norwegian authority designated is the:

KRIPOS National Criminal Investigation Service (NCIS Norway)
High-Tech Crime Division
PO Box 8163 Dep
0034 Oslo, Norway
Email: post.kripos.desken@politiet.no
datakrim.kripos@politiet.no

31. Portugal :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7a, of the Convention, Portugal declares that in those cases in which the Convention on Extradition or other bilateral or multilateral instruments on extradition are not applicable, the authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest is the Procuradoria-Geral da República (Rua da Escola Politécnica, 140 – 1269-269 Lisboa, Portugal).
- b. In accordance with Article 27, paragraph 2c, of the Convention, Portugal declares that, in the absence of applicable international agreements, the authority responsible for sending and answering requests for mutual legal assistance is the Procuradoria-Geral da República (Rua da Escola Politécnica, 140 – 1269-269 Lisboa, Portugal).
- c. In accordance with Article 24, paragraph 5, of the Convention, the Portuguese Republic declares that it shall not grant extradition of persons who:

- are to be trialled by an exceptional court or who are to serve a sentence passed by such a court;
- it has been proved will be subject to a trial which affords no legal guarantees of criminal proceedings complying with the conditions internationally recognised as essential to the protection of human rights, or will serve their sentences in inhuman conditions;
- are being demanded in connection with an offence punishable with a lifetime sentence or a lifetime detention order.

The Portuguese Republic shall grant extradition only for crimes punishable with penalty of deprivation of liberty superior to one year.

The Portuguese Republic shall not grant extradition of Portuguese nationals.

Portugal shall not grant extradition for offences punishable with the death penalty under the law of the requesting State.

Portugal shall authorise transit through its national territory only in respect of persons whose circumstances are such that their extradition may be granted.

- d. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, Portugal designates as point of contact for the network 24/7:

The Judiciary Police
(Policia Judiciária)
Rua Gomes Freire, 174
1169-007 Lisboa
Portugal

32. Romania :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7.a, of the Convention, Romania declares that the central authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest is the Ministry of Justice (address: Str. Apollodor nr. 17, sector 5, Bucuresti).
- b. In accordance with Article 27, paragraph 2.c, of the Convention, Romania declares that the central authorities responsible for sending and answering requests for mutual assistance are :
- the Prosecutor's Office to the High Court of Cassation and Justice for the requests of judicial assistance formulated in pre-trial investigation (address: Blvd. Libertatii nr. 12-14, sector 5, Bucuresti);
 - the Ministry of Justice for the requests of judicial assistance formulated during the trial or execution of punishment.
- c. In accordance with Article 35, paragraph 1, of the Convention, Romania declares that the point of contact designated to ensure the immediate and permanent international co-operation in the field of combating cybercrime is the:

Service of Combating Cybercrime
Section for Combating Organised Crime and Drugs Trafficking
High Court of Cassation and Justice
Blvd. Libertatii nr. 12-14
Sector 5, Bucuresti
Romania

33. Serbia :

- a. In accordance with Articles 24, 27 and 35 of the Convention, Serbia designates as the central authorities in charge for the implementation of the Convention :

Ministry of Interior of the Republic of Serbia
Directorate of Crime Police
Department for the fight against organized crime
Bulevar Mihajla Pupina 2
11070 Novi Beograd

34. Slovakia :

- a. In accordance with Article 40 of the Convention, the Slovak Republic declares that it avails itself of the possibility to require additional element within the meaning of Article 2 of the Convention, and for a criminal liability of illegal access it requires that the offence be committed by infringing security measures, with the intent of obtaining computer data or other dishonest intent, or in relation to a computer system that is connected to another computer system.
- b. In accordance with Article 42 and Article 29, paragraph 4, of the Convention, the Slovak Republic avails itself of the right to refuse the request for preservation in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.
- c. In accordance with Article 42 and Article 4, paragraph 2, of the Convention, the Slovak Republic avails itself of the right to require for the criminal liability of the conduct referred to in Article 4, paragraph 1, that it results in serious harm.
- d. In accordance with Article 24, paragraph 7.a, of the Convention, the Slovak Republic declares that the Ministry of Justice of the Slovak Republic (Župné námestie 13, 81311 Bratislava) is designated as the authority responsible for making and receiving requests for extradition. The competent authority for receiving requests for provisional arrest is the competent prosecutor of the Regional Prosecutor's Office and the Ministry of Justice of the Slovak Republic. The competent authority for making requests for provisional arrest is the Ministry of Justice of the Slovak Republic and the court competent for issuing an international arrest warrant.

- e. In accordance with Article 27, paragraph 2.a, of the Convention, the Slovak Republic declares that the central authorities are the Ministry of Justice of the Slovak Republic (Župné námestie 13, 81311 Bratislava) and the General Prosecutor's Office (Štúrova 2, 81285 Bratislava).
- f. In accordance with Article 35 of the Convention, the Slovak Republic notifies that the point of contact is the:
Presidium of the Police Forces
International Police Cooperation Office
National Central Bureau of Interpol
Vajnorská 25
81272 Bratislava

35. Slovenia :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, of the Convention, the Republic of Slovenia declares that:
 - the Ministry of Foreign Affairs is the authority responsible for making or receiving requests for extradition in the absence of a treaty :
Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Slovenia
Prešernova 25
SI – 1000 Ljubljana
Tel. +386 1 478 2000
 - the Ministry of the Interior, Criminal Investigation Police Directorate, International Police Cooperation Section is the authority responsible for making or receiving requests for provisional arrests in the absence of a treaty :
Ministry of the Interior
Criminal Investigation Police Directorate
International Police Cooperation Section
Tel. +386 1 428 4780
Fax +386 1 251 75 16
Mobile phone (officer on duty): +386 41 713 680 ; +386 41 713 699
Email : interpol.ljubljana@policija.si
- b. In accordance with Article 27, paragraph 2, of the Convention, the Republic of Slovenia designates the Ministry of Justice as the central authority responsible for sending and answering requests for mutual assistance :
Ministry of Justice
Županciceva 3
SI – 1000 Ljubljana
- c. In accordance with Article 35 of the Convention, the Republic of Slovenia designates as point of contact available on a twenty-four hours, seven-day-week-basis:
Ministry of the Interior
Criminal Police Directorate
International Police Cooperation Division

36. Spain :

- a. If the Convention were to be extended by the United Kingdom to Gibraltar, Spain would like to make the following declaration:

Gibraltar is a non-autonomous territory whose international relations come under the responsibility of the United Kingdom and which is subject to a decolonisation process in accordance with the relevant decisions and resolutions of the General Assembly of the United Nations.

The authorities of Gibraltar have a local character and exercise exclusively internal competences which have their origin and their foundation in a distribution and attribution of competences performed by the United Kingdom in compliance with its internal legislation, in its capacity as sovereign State on which the mentioned non-autonomous territory depends.

As a result, the eventual participation of the Gibraltarian authorities in the application of this Convention will be understood as carried out exclusively as part of the internal competences of Gibraltar and cannot be considered to modify in any way what was established in the two previous paragraphs.

- b. In accordance with Articles 24 and 27 of the Convention, Spain declares that the central authority designated is the Sub-Directorate General for International Legal Cooperation of the Ministry of Justice.
- c. In accordance with Article 35 of the Convention, Spain declares that the central authority designated is the :
- "Commissariat Général de la Police Judiciaire"
Ministry of the Interior.

37. Switzerland :

- a. Switzerland declares that it will apply Article 2 to the extent that the offence is committed by infringing safety measures.
- b. Switzerland declares that it will apply Article 3 insofar as the offence is committed with intent to unjust enrichment.
- c. Switzerland declares that it will apply Article 7 only to the extent that the offence is committed with a view to providing a benefit to oneself or a third party or causing damages.
- d. In accordance with Article 9, paragraph 3, of the Convention, Switzerland declares that, within the context of Article 9, paragraph 2, it understands by the term "minor" any person under the age of sixteen.
- e. In accordance with Article 6, paragraph 3, of the Convention, Switzerland reserves the right to apply Article 6, paragraph 1, only when the offence

concerns the sale, distribution or any other provision of the items referred to in Article 6, paragraph 1 a.ii.

- f. In accordance with Article 9, paragraph 4, of the Convention, Switzerland reserves the right not to apply Article 9 (2) (b).
- g. In accordance with Article 14, paragraph 3, of the Convention, Switzerland reserves the right to apply the measures referred to in Article 20 to crimes and offences under the Criminal Code.
- h. In accordance with Article 29, paragraph 4, of the Convention, Switzerland reserves the right to subject to the condition referred to in Article 29, paragraph 4, the execution of any letters rogatory requiring the application of any coercive measure.
- i. In accordance with Article 24, paragraph 7 of the Convention, the Federal Office of Justice, the Federal Department of Justice and Police, 3003 Berne, is the competent authority, for Switzerland, for sending and receiving requests for extradition or provisional arrest.
- j. In accordance with Article 27, paragraph 2, of the Convention, the Federal Office of Justice, in the Federal Department of Justice and Police, 3003 Berne, is the authority responsible for sending and receiving legal requests for mutual assistance.
- k. Switzerland declares that in case of emergency, within the context of Article 27, paragraph 9, of the Convention, the Federal Office of Justice and Police, 3003 Berne, is the central authority to which all requests to Switzerland for mutual assistance must be addressed.
- l. In accordance with Article 35 of the Convention, the Federal Office of Justice, in the Federal Department of Justice and Police, 3003 Berne, is the point of contact available on a 24 hours a day, seven days a week basis.

38. The former Yugoslav Republic of Macedonia :

- a. In accordance with Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a, of the Convention, the Republic of Macedonia declares that the Ministry of Justice of the Republic of Macedonia is designated as responsible authority to perform the functions mentioned in Article 24, paragraph 7, sub-paragraph a.
- b. In accordance with Article 27, paragraph 2, sub-paragraph a, of the Convention, the Republic of Macedonia declares that the Ministry of Justice of the Republic of Macedonia is designated as central authority to perform the functions mentioned in Article 27.
- c. The 24/7 Network point of contact designated by the Republic of Macedonia is:
The Deputy Public Prosecutor

Department for Fight against Crime and Corruption
Office of Public Prosecutor
ul. Krste Misirkov bb
1000 SKOPJE
Email: office@zjorm.org.mk

39. Ukraine :

- a. Ukraine reserves the right not to apply paragraph 1 of Article 6 of the Convention concerning the establishment of criminal liability for the production, procurement for use and otherwise making available for use of the objects designated in subparagraph 1.a.i., and also the production and procurement for use of the objects designated in subparagraph 1.a.ii of Article 6 of the Convention.
- b. Ukraine reserves the right not to apply to the full extent subparagraphs 1.d and 1.e of Article 9 of the Convention.
- c. In accordance with Article 24, subparagraph 7.a, of the Convention, Ukraine declares that the authorities empowered to perform the functions mentioned in paragraph 7 of Article 24 of the Convention shall be the Ministry of Justice of Ukraine (concerning court's inquiries) and the General Prosecutor's Office of Ukraine (concerning inquiries of bodies of prejudicial inquiry).
- d. In accordance with Article 27, subparagraph 2.c, of the Convention, Ukraine declares that the authorities responsible for sending requests for mutual assistance, answering them, their execution or their transfer to the empowered authorities shall be the Ministry of Justice of Ukraine (concerning courts' commission) and the General Prosecutor's Office of Ukraine (concerning commissions of bodies of prejudicial inquiry).

40. United Kingdom :

- a. In accordance with Article 9, paragraph 4, of the Convention, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland reserves the right not to apply Article 9 (2) (b), which states that "child pornography" includes "a person appearing to be a minor engaged in sexually explicit conduct", as this provision is incompatible with domestic law regarding indecent photographs of children.
- b. In accordance with Article 22, paragraph 2, of the Convention, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland reserves the right not to apply Article 22 (1) (d). The UK can extend extra-territorial jurisdiction over most of the offences in Articles 2-11, although not over fraud committed in Scotland, under specific circumstances. As there is no

overarching arrangement that extends extra-territorial jurisdiction, the UK cannot say that it will apply in every case.

- c. In accordance with Article 29, paragraph 4, of the Convention, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland reserves the right not to apply Article 29 where execution of the request for preservation requires the exercise of coercive powers and where dual criminality cannot be established.
- d. In accordance with Article 24, paragraph 7.a, of the Convention, the Government of the United Kingdom declares that the authorities responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty are:
 - Home Office
Judicial Co-operation Unit
5th Floor, Fry building
2 Marsham Street
London
SW1P 4DF
 - Scottish Government (when the person is believed to be in Scotland)
Criminal Procedure Division
St. Andrew's House
Regent Road
Edinburgh
EH1 3DG
- e. In accordance with Article 27, paragraph 2.c, of the Convention, the Government of the United Kingdom declares that the competent authorities to which requests for mutual assistance should be made to the relevant Central Authority are:
 - For matters related to England, Wales, and Northern Ireland:
UK Central Authority
Home Office
5th Floor Peel building
2 Marsham Street
London
SW1P 4DF
 - For matters related to Scotland:
International Co-operation Unit
Argyle House
C Floor
3 Lady Lawson Street
Edinburgh
EH3 9DR
 - For matters related to indirect taxation:
Law Enforcement & International Advisory Division
HM Revenue and Customs – Solicitor's Office
Room 2/74

100 Parliament Street
London
SW1A 2BQ

- f. In accordance with Article 9, paragraph 4, of the Convention, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland declares that it reserves the right not to apply Article 9 (2) (c), as Scotland has no offence covering a 'realistic' image which is not, and is not derived from, a photograph of a real person.

41. United States of America:

- a. The United States of America declares, pursuant to Articles 2 and 40, that under United States law, the offenses set forth in Article 2 ("Illegal access") includes an additional requirement of intent to obtain computer data.
- b. The United States of America declares, pursuant to Articles 6 and 40, that under United States law, the offense set forth in paragraph (1) (b) of Article 6 ("Misuse of devices") includes a requirement that a minimum number of items be possessed. The minimum number shall be the same as that provided for by applicable United States federal law.
- c. The United States of America declares, pursuant to Articles 7 and 40, that under United States law, the offense set forth in Article 7 ("Computer-related forgery") includes a requirement of intent to defraud.
- d. The United States of America declares, pursuant to Articles 27 and 40, that requests made to the United States under paragraph 9(e) of Article 27 ("Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements") are to be addressed to its central authority for mutual assistance.
- e. The United States of America, pursuant to Articles 4 and 42 of the Convention, reserves the right to require that the conduct result in serious harm, which shall be determined in accordance with applicable United States federal law.
- f. The United States of America, pursuant to Articles 6 and 42 of the Convention, reserves the right not to apply paragraphs (1) (a) (i) and (1) (b) of Article 6 ("Misuses of devices") with respect to devices designed or adapted primarily for the purpose of committing the offenses established in Article 4 ("Data interference") and Article 5 ("System interference").
- g. The United States of America, pursuant to Articles 9 and 42 of the Convention, reserves the right to apply paragraphs (2) (b) and (c) of Article 9 only to the extent consistent with the Constitution of the United States as interpreted by the United States and as provided for under its federal law, which includes, for

example, crimes of distribution of material considered to be obscene under applicable United States standards.

- h. The United States of America, pursuant to Articles 10 and 42 of the Convention, reserves the right to impose other effective remedies in lieu of criminal liability under paragraphs 1 and 2 of Article 10 ("Offenses related to infringement of copyright and related rights") with respect to infringements of certain rental rights to the extent the criminalisation of such infringements is not required pursuant to the obligations the United States has undertaken under the agreements referenced in paragraphs 1 and 2.
- i. The United States of America, pursuant to Articles 22 and 42 of the Convention, reserves the right not to apply in part paragraphs (1) (b), (c) and (d) of Article 22 ("Jurisdiction"). The United States does not provide for plenary jurisdiction over offenses that are committed outside its territory by its citizen or on board ships flying its flag or aircraft registered under its laws. However, United States law does provide for jurisdiction over a number of offenses to be established under the Convention that are committed abroad by United States nationals in circumstances implicating particular federal interests, as well as over a number of such offenses committed on board United States-flagged ships or aircraft registered under United States law. Accordingly, the United States will implement paragraphs (1) (b), (c) and (d) to the extent provided for under its federal law.
- j. The United States of America, pursuant to Articles 41 and 42 of the Convention, reserves the right to assume obligations under Chapter II of the Convention in a manner consistent with its fundamental principles of federalism.
- k. Pursuant to Article 24, paragraph 7, of the Convention, the United States of America is not designating an authority responsible for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty, as the United States will continue to rely on bilateral extradition treaties, and the authority responsible for making or receiving extradition requests on behalf of the United States is set forth in the applicable bilateral extradition treaties.
- l. Pursuant to Article 27, paragraph 2, of the Convention, the Office of International Affairs, United States Department of Justice, Criminal Division, Washington, D.C., 20530, is designated as the central authority of the United States of America for mutual assistance under the Convention.
- m. Pursuant to Article 35, paragraph 1, of the Convention, the Computer Crime and Intellectual Property Section, United States Department of Justice, Criminal Division, Washington, D.C., 20530, is designated as the point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis to ensure the

provision of immediate assistance under the Convention. Contact Information for the Computer Crime and Intellectual Property Section is given below :

24/7 Contact: United States of America

Contact:

Computer Crime and Intellectual Property Section (CCIPS)

U.S. Department of Justice, Washington, DC

Description of Contact

CCIPS is a section of the Criminal Division of the U.S. Department of Justice that has 40 lawyers with responsibilities for combating cybercrime and theft of intellectual property, and with expertise in obtaining electronic evidence.

Warszawa, 19 maja 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.333.2014 / 7/JS

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości, sporządzonej w Budapeszcie w dniu 23 listopada 2001r. wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Artur Dmochowski